

Zlínský kraj v lidové písni I

Okres Uherské Hradiště

Zlínský kraj v lidové písni I

Okres Uherské Hradiště

Sestavili a redakčně připravili

Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer

Zlín 2019

Zlínský kraj děkuje Etnologickému ústavu AV ČR, v. v. i., za poskytnutí písňových zápisů uložených ve sbírkových a dokumentačních fondech detašovaného pracoviště Brno a dále Slováckému muzeu v Uherském Hradišti, p. o. Zlínského kraje, za poskytnutí fotografií.

© Zlínský kraj, 2019

© Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., 2019

© Slovácké muzeum v Uherském Hradišti, p. o., 2019

ISBN 978-80-87833-33-9

(Zlínský kraj)

Milí současní i budoucí příznivci lidových tradic,

Zlínský kraj je jedinečný svou kulturní rozmanitostí, a zejména bohatými folklorními tradicemi, které tvoří kulturní dědictví kraje a vytvářejí svébytnou kulturní identitu regionu. Na území kraje aktivně působí přes čtyři stovky subjektů zaměřených na pěstování folkloru (soubory, muziky, sbory) a rovněž se zde koná nejvíc folklorních festivalů v naší zemi: každoročně je to na čtyřicet slavností a festivalů, na nichž jsou prezentovány dodnes pěstované projevy tradiční kultury, především písně, tance a kroje. Máme před sebou stránky prvního svazku edice **Zlínský kraj v lidové písni**. Přinášejí zajímavý, z velké části doposud nepublikovaný písňový materiál, odkaz našich předků, který nyní máme příležitost znovu vrátit do života. Věřím, že vydání zpěvníku lidových písní bude přínosem pro školy všech stupňů a typů, pro folklorní soubory a další spolky, knihovny, jednotlivce, ale také třeba i pro naše krajany v zahraničí, kteří v místech svého působení uchovávají a pěstují tradice své domoviny, svého rodného regionu. Ať Vám všem, kdo tento zpěvník vezmete do ruky, slouží jako zdroj inspirace, k dobré náladě. Ať je Vám s touto knihou vždy do zpěvu...

Jiří Čunek

hejtman Zlínského kraje

Milí čtenáři, zpěváci, hudebníci, všichni, kdo máte rádi lidové písně,

mám velkou radost, že se nám podařilo podpořit a vydat knihu obsahující více než dvě stovky lidových písní, které v tomto prvním svazku reprezentují především oblast Slovácka na území okresu Uherské Hradiště. Naším záměrem především bylo ulehčit cestu k lidovým písním, ať už jde o školy, či o folklorní kolektivy od dětských přes dospělé až k seniorům. Každý zpěvák vkládá do interpretace lidových písní svou osobní výpověď a autor-skému týmu se tímto počinem podařilo připravit zpěvník řady dosud nezveřejněných textů a notových záznamů, které můžete svým originálním uchopením navrátit k životu. Vztah k lidové tradici není staromilstvím, ale naopak cenným rysem dnešní moderní doby. Buďme na naše kořeny hrdí a pečujme o ně.

Je mou milou povinností poděkovat celému týmu, který se na vzniku této pro naše kulturní dědictví tak důležité knihy podílel.

Miroslav Kašný

*radní pro kulturu, památkovou péči,
církev, mládež a sport Zlínského kraje*

Slovo úvodem

Představujeme Vám první díl edice *Zlínský kraj v lidové písni*, která by měla postupně naplnit záměr poskytnout širokému spektru zájemců zpěvníky lidových písní, které by reprezentovaly území celého Zlínského kraje. Zvláštností a současně mimořádnou předností tohoto správního celku je totiž fakt, že území jeho čtyř okresů – Uherské Hradiště, Zlín, Vsetín a Kroměříž – spadá zároveň do tří velmi odlišných etnografických regionů. Zlínský kraj zaujímá plochu necelých čtyř tisíc km², má velmi členitý a převážně kopcovitý charakter, tvořený pahorkatinami a vrchovinami. Na východě sousedí se Slovenskem, na jihozápadě s krajem Jihomoravským, na severozápadě s krajem Olomouckým a v severní části s krajem Moravskoslezským. Východní hranici regionu tvoří Bílé Karpaty, které směrem k severu přecházejí v Javorníky a Moravskoslezské Beskydy. Severu dominuje Hostýnsko-vsetínská hornatina. Největším a nejvýznamnějším tokem je řeka Morava, do níž se vlévá většina menších řek protékajících územím kraje – Bečva, Haná, Rusava, Dřevnice a Olšava. Přírodní podmínky, charakter krajiny a podnebí historicky ovlivňovaly způsob života obyvatelstva, jeho zaměstnání, lidovou architekturu a do značné míry i tradiční oděv. V neposlední řadě také lidovou píseň, hudbu a tanec.

Hranice etnografických oblastí nicméně není možné jednoznačně vymezit. Názory na utváření a geografické vymezení etnografických celků, případně jejich podoblastí, se v historii měnily v závislosti na mnoha faktorech, proměňovaly se ale také samotné regiony. Každý projev lidové kultury, který bereme v potaz při etnografické rajonizaci, je zároveň také ovlivněn subjektivní složkou – povědomím obyvatel určitého území a jejich ztotožněním se s lokálními nebo regionálními formami etnokulturních tradic. Především v přechodných oblastech se rozdílily mezi jednotlivými regiony stírají a hranice se rozostřují. K hlavním kritériím pro vymezení etnografických celků patří lidové stavitelství, lidový oděv, dialekt a folklorní projevy. Každý z uvedených ukazatelů aplikovaný samostatně poskytuje jinak vymezenou oblast, která se navíc v čase proměňovala a nadále proměňuje (některé regiony se rozšiřují na úkor jiných). Právě z toho důvodu nelze vytvořit přesnou mapu moravských národopisných oblastí a podoblastí.

Obecně můžeme konstatovat, že území Zlínského kraje pokrývají tři velké etnografické regiony: Slovácko, Valašsko a Haná. Všechny tři jsou charakteristické rozmanitými a místy až do současnosti dochovanými projevy hmotné, duchovní či sociální kultury. Všechny také přesahují do dalších samosprávných krajů. Na širších územích, kde se Slovácko, Haná a Valašsko setkávají, hovoříme o přechodných oblastech. Mezi Slováckem a Valašskem je to luhačovické Zálesí, na pomezí Valašska a Hané hostýnské Záhoří, mezi všemi třemi regiony pak bylo zlínským etnografem Karlem Pavlišťkem vymezeno Podřevnicko, táhnoucí se od Otrokovic přes Zlín až téměř po Vizovice (viz mapa).

První svazek naší edice je věnován okresu Uherské Hradiště. Většina tohoto správního celku spadá do etnografické oblasti Slovácko, zasahující svou významnou částí také do kraje Jihomoravského. V rámci Zlínského kraje přiřazujeme ke Slovácku území táhnoucí se podél řeky Moravy od Napajedel až po Uherský Ostroh.

Od západu ji ohraničuje podhůří Chřibů, na východě hřeben Bílých Karpat s vrcholem Velké Javořiny. V rámci slováckého regionu jsou na tomto území vyčleňovány dvě podoblasti, a to uherskohradištské a uherskobrodské Dolňácko, v jejichž rámci se někdy zvlášť vyděluje také Uherskoostrožsko a Bojkovicko. Přechodnou etnografickou oblastí Valašska a Slovácka je luhačovické Zálesí, které bývá někdy chápáno jako specifický slovácký subregion (zejména s ohledem na lidový oděv a tanec). Zcela zvláštní postavení má v rámci okresu Uherské Hradiště obec Osvětimany, která se po etnografické stránce řadí do kyjovského Dolňácka. Způsobem života, zaměstnáním, dialektem i lidovým oděvem byla v minulosti specifická oblast Kopanic, rozkládající se východně od Uherského Brodu až k moravsko-slovenské hranici. (Ta však nevytvářela kulturní předěl a stejné projevy lidové kultury byly živé také na slovenské straně tohoto horského území, i když není takto označováno.) Podle užších kritérií řadíme do této slovácké podoblasti obce Starý Hrozenkov, Vyškovec, Vápenice, Žitková a Lopeník (s částí zvanou Bošáčky) se všemi k nim příslušejícími „kopanicemi“ – rozptýlenými samotami na stráních Bílých Karpat. Vymezení Kopanic ale není v etnografické literatuře jednotné a někteří badatelé sem připojují ještě obce Strání, Bystřice pod Lopeníkem a Březová.

K uvedenému počínu přistoupil Zlínský kraj především s cílem být nápomocen velkému spektru zájemců o interpretaci lidových písní. V posledních letech v této kulturní oblasti zaznamenáváme jeden negativní rys, a to neustále se opakující písně, které si zpěváci (od dětí přes folklorní soubory či ženské a mužské sbory) vzájemně přebírají bez snahy využít všechny přístupné prameny.

Zásadním partnerem pro naplnění tohoto záměru se staly dvě paměťové instituce – Etnologický ústav Akademie věd ČR, v. v. i., a Slovácké muzeum v Uherském Hradišti, konkrétně pak jejich pracovníci dlouhodobě se zabývající lidovou hudbou.

První díl edice *Zlínský kraj v lidové písni* je na světě. Výběr písní reprezentuje obdivuhodný tvůrčí potenciál minulých generací, je také dokladem výrazných proměn tradiční zpěvnosti v posledních dvou stoletích. K uvedenému písňovému materiálu neexistují až na výjimky zvukové záznamy, které by dokumentovaly zpěvný projev původních lidových nositelů. Každá píseň tak dostává svou podobu až s interpretací jednotlivců, jejich individuálním přístupem k hudební i textové stránce písně a její následné osobité reprodukci. Naším přáním je, aby uvedený písňový fond sloužil k potěše a radosti všech uživatelů zpěvníku a také jejich posluchačů či diváků.

Romana Habartová

vedoucí odboru kultury a památkové péče Zlínského kraje

NÁRODOPISNÉ OBLASTI ZLÍNSKÉHO KRAJE

ETHNOGRAPHICAL AREAS OF THE ZLÍN REGION

Ediční poznámka

Zpěvník lidových písní zapsaných v okrese Uherské Hradiště je sestaven především z rukopisných materiálů, které jsou součástí sbírkových a dokumentačních fondů brněnského pracoviště Etnologického ústavu AV ČR. Jde o záznamy písní zachycených v lidové zpěvní tradici desítkami sběratelů za téměř dvě stě let: od tzv. guberniálního sběru v roce 1819 přes aktivity Janáčkem vedeného Pracovního výboru pro českou národní píseň na Moravě a ve Slezsku v rámci edičního podniku *Das Volkslied in Österreich* a na něj navazujícího Státního ústavu pro lidovou píseň až po sběry pracovníků či spolupracovníků pozdějšího Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV, který se v roce 1999 proměnil v dnešní Etnologický ústav AV ČR.

Záměrem vydavatele publikace, kterým je Zlínský kraj, bylo obsáhnutí **všech obcí okresu Uherské Hradiště**, prvního svazku edice s názvem **Zlínský kraj v lidové písni**. V rozsáhlé písňové sbírce Etnologického ústavu však nejsou zastoupeny všechny lokality. Proto bylo do zpěvníku zařazeno několik písní ze sbírkového fondu Slováckého muzea v Uherském Hradišti a také z tištěných pramenů, konkrétně ze třetí sbírky Františka Sušila (*Moravské národní písně s nápěvy do textů vřaděnými*, 1. vydání vyšlo po sešitech v letech 1853–1859) a z edice Valeše Lísy s poněkud matoucím názvem *Slovácké a lidové písně z Uher. Hradištska* (1. vydání vyšlo v Přerově v roce 1911). Přes veškerou snahu se nepodařilo pokrýt všech 94 obcí uherskohradištského okresu. Částečně jsme tento fakt vyřešili zařazením písní, v nichž se o obcích bez dochovaných písňových záznamů alespoň zpívá. V rejstříku jsou tyto písně uvedeny u příslušných lokalit v závorce.

Výběr materiálu jsme prováděli se snahou oživit některé zapomenuté písně. Přednost dostaly ty zápisy, které nebyly doposud publikovány. Zcela záměrně jsme do zpěvníku opakovaně zařadili varianty jediné písně: jsou totiž dokladem toho, jaký tvůrčí potenciál měli naši předkové, jakým způsobem se stejné či obdobné texty zpívaly na různorodé nápěvy a naopak.

Rozdělení zpěvníku podle funkce či obsahu, obvyklé v rozsáhlejších edicích lidových písní, nebylo v tomto případě použito, a to hned ze dvou důvodů: 1) funkce písně nebyla většinou sběrateli určena, 2) reálně je velmi obtížné písně takto rozdělit (vojenská může být zároveň milostná, řemeslnická zároveň žertovná apod.). Pro usnadnění hledání byl nicméně na konec zpěvníku zařazen rejstřík rozdělení písní podle funkce a obsahu. Některá dnes nesrozumitelná slova v dialektu pak vysvětluje nářeční slovníček.

Do textů písní bylo zasahováno jen v nezbytných případech, např. při odstranění zřejmých chyb nebo při úpravě pravopisu podle současné normy (zejm. interpunkce, vlastní jména, názvy svátků a slova související s křesťanskou vírou).

Členění textu do veršů bylo revidováno podle hudební stavby písně a zápis textu byl přizpůsoben současné ediční praxi – byla odstraněna většina vykřičníků, otazníků a uvozovek, pokud jejich použití nebylo nezbytné kvůli srozumitelnosti textu.

Dialekt byl upravován jen zcela výjimečně a může být uživateli vnímán možná i překvapivě. Už od dob působení Františka Sušila (1804–1868) je známo, že nářečí v moravských regionech bylo značně nejednotné. Rozkolísanost se týkala např. tvrdého **l**, označovaného také jako obalované **l** (zapisuje se jako přeškrtlé **l**, vyslovuje se jako **u** – *mitá* [čti *miuá*]). Mnozí sběratelé na jeho zapisování vědomě rezignovali s odůvodněním, že výslovnost souhlásky je tak rozdílná, že v některých oblastech se téměř v každé vesnici vyslovuje jinak. Absence této hlásky v jejich sběrech ale neznamená, že zpěvák či zpěvačka hlásku nevyslovovali. Značnou nejednotnost nacházíme v písňových textech také v kvantitě (délce) samohlásek, ve tvarech koncovek slov i v celých slovech. Obecně tento fakt konstatoval již zmíněný František Sušil, když v roce 1832 v předmluvě ke své první sbírce (*Moravské národní písně*) upozorňoval na složitost přesného zaznamenání výslovnosti jednotlivých hlásek a ukazoval, že na Moravě lze hranice nářečí nalézt i v jedné obci: „*Zkrátka řeč slovanská v Moravě jest ustavičný přechod od jednoho ke druhému nářečí, a často se dvoje setká v dědině jedné, tak že i tentýž člověk jednou řekne **milej** paní, po druhé **milý** paní. Není tedy divu, že v prstonárodních písních obzvláště v rýmech gramatická důslednost nepanuje...*“

Využíváme této příležitosti, abychom vysvětlili zajímavou proměnu textů lidových písní v průběhu 20. století. Jak doložily celé generace sběratelů i dialektologů, na rozdíl od ostatních folklorních druhů a žánrů (pohádky, pověsti, přísloví, pořekadla atd.) nebyl dialekt v lidové písni nikdy dodržován, a to z celé řady důvodů. K nejdůležitějším patřilo zachování rýmu, ozvláštňování písní spisovnými tvary (ale i slovakismy, maďarismy a germanismy) a migrace písní z regionu do regionu. Vlivem zájmu o zanikající projevy lidové kultury a rozličných snah o jejich záchranu, zejména pak díky činnosti nejrůznějších zájemců o tuto oblast, národopisných a kulturních pracovníků, folklorních souborů, muzik a pěveckých sborů se v průběhu 20. století situace obrátila. Dialekt je zpěváky do textu často „vracen“, spisovné tvary, které naši předkové pocítovali jako básnické ozvláštňování a povýšení textu, jsou vnímány jako chybný zápis, či úpadek dialektu. Chápeme, že se dnešní interpreti lidových písní budou bránit spisovným tvarům, které jim zní „nelidově“. Nemáme v úmyslu jim to vylouvat, protože čas nelze vrátit. Jen se pokoušíme vysvětlit jazyk řady písní, které jsou v tomto zpěvníku zařazeny, a ukázat, že nejde o chybu zapisovatelů, nebo dokonce o vědomý zásah sběratelů.

Ještě složitější problematiku představuje notace moravských lidových písní. S její komplikovaností, zejména se zápisem tzv. písní táhlých (volně rytmizovaných) či písní k točivým párovým tancům (které v nápěvu obsahují řadu triol, jež bez znalosti tanečního kroku a hudebního doprovodu mohou svádět k zápisu v lichodobém – např. 3/4 – taktu) se s různou úspěšností vyrovnávali sběratelé až do poloviny 20. století. Protože nejsme zpětně schopni určit, která píseň se skutečně zpívala v lichodobém metru (např. jako valčík) a která byla pouze špatně pochopena zapisovatelem na základě zpěvního podání mimo taneční příležitost, ponecháváme většinu písní tak, jak byly zapsány. S vědomím výše uvedeného pouze upozorňujeme na fakt, že 3/4 či 3/8 metrum některých písní nemusí být závazné. Mnohé písně jsou navíc dodnes známé také v 2/4 taktu (např. v Popovicích zapsaná píseň *My vás prosíme, rodiče milí*).

Vkládání repetic bylo často individuální záležitostí, a není proto nutné jej přesně dodržovat. Každý zpěvák k písni přistupoval osobitě, repetic zpíval různě, a to i v průběhu jediné písně. Pěkný příklad představuje např. píseň *Okolo Brezovej voděnka teče* (poslední 4 takty): jde o známý nápěv, kde se závěr neopakuje, v námi zařazeném zápisu ale zpěvák či zpěvačka závěr opakovali. Z terénních výzkumů víme, že někteří zpěváci si takto pomáhali, aby měli čas rozpomenout se na slova následující strofy. Dodržování repetic je tak do značné míry ponecháno na libovůli uživatele.

Překvapilo nás množství písní, které měly v jednotlivých strofách odlišný počet slabik v některém verši. Tento poměrně charakteristický rys moravské lidové písně dokázalo zachytit jen málo sběratelů (např. Hynek Bím či Josef Černík), a tak zůstal ve většině klasických písňových sbírek nevyřešen. Víme, že ne všichni uživatelé písňových edic si dokážou s tímto problémem poradit, a tak jsme se snažili různé rozměry veršů ve strofách ve všech případech zachytit: v nápěvu jsou zapsány notami s opačně směřovanými nožičkami.

Dělení slabik v textu pod notami je možné buď podle gramatických pravidel, anebo podle zpěvu. Protože jde o edici určenou především zájemcům o folklor, přiklonili jsme se k druhému způsobu, v němž jsou všechny souhlásky na konci slabiky s výjimkou hlásky **m** a **n** přiřazovány k slabice následující. Takto by se také písně měly interpretovat, aby se zpěváci vyhnuli stále rozšířenějšímu nešvaru „držení tónu“ na souhláskách místo na samohláskách, které dovolují rozeznění hlasu. Pravidlo je v tomto případě velmi jednoduché: **zpívejte tak, jak mluvíte**, neprotahujte ty hlásky, které při řeči neprodlužujete, nestůjte na hláskách, na nichž byste nestáli při řeči.

Závěrem chceme vyslovit přání: vnímejte lidovou píseň nikoliv jako kodifikované a pietně uchovávané kulturní dědictví, jehož obměna je chápána jako prohřešek proti tradici, ale jako živý a stále se proměňující útvar, jako osobní výpověď jednotlivce – kterou v minulosti vždy byla. Jen tak ji dokážeme učinit součástí naší každodennosti a uchovat pro další generace.

Lucie Uhlíková
Etnologický ústav AV ČR

1. Není lepší jak v nedělu

Bojkovice-Přečkovice

Mírně

1. Ne - ní le - pší jak v ne - dě - lu, dyž sa chla - pci spo - lem ze - jdú, ka - ždý má
to svo - je po - tě - še - ní, a mo - je už le - ží v če - rněj ze - mi.

1. Není lepší jak v nedělu,
dyž sa chlapani spolem zejdú,
každý má to svoje potěšení,
a moje už leží v černěj zemi.
2. V černěj zemi neoraněj
a motykú nekopaněj,
kde leží, tu leží, nikde není,
kde sa mně podělo potěšení.
3. Nic bych nevinšoval sobě,
enom s milú ležat v hrobě,
nic mňa tu netěší na tom světě,
už mně má ružička nepokvete.
4. Nepokvete, nemá spádu,
smrt' jí odebrala vládu,
mládenci jí vršky oblámali,
hrobaře koření podkopali.

2. Byla jedna paní švarná

Boršice u Blatnice

Hybně

1. By - la je - dna pa - ní šva - rná, tan - co - va - la ze ža - lá - rma,
ze ža - lá - rma aj mlá - den - ci, na - po - sle - dy ze štu - den - ty.

1. Byla jedna paní švarná,
tancovala ze žalárma,
ze žalárma aj mládenci,
naposledy ze študenty.

3. Letěl, letěl roj

Horní Němčí

The musical score is written on two staves in 2/4 time. The first staff contains the melody with lyrics: "1. Le - těl, le - těl roj pres mej mi - lej dvor, se - dl". The second staff continues the melody with lyrics: "na o - kén - ko, za - ťu - kal na ské - lko, stroj sa, mi - lá, stroj." The melody features several triplet markings over the first four measures of each line.

1. Letěl, letěl roj
pres mej milej dvor,
sedl na okénko,
zaťukal na skélko,
stroj sa, milá, stroj.

2. Hned bych sa strojila,
máti mně nedá,
že ty nejsi hoden,
šohajíčku jeden,
špinit líčka má.

3. Když nejsem hoden,
zůstávaj sbohem,
pomož si, možeš-li,
moje znejmilejší,
já si nemožem.

4. Ten buchlovský zámek je kořem klenutý

Jalubí

1. Ten bu - chlo - vský zá - mek je ko - řem___ kle - nu - tý
a v něm je sy - ne - ček a v něm je sy - ne - ček v že - le - zách za - ku - tý.

1. Ten buchlovský zámek je kořem klenutý
a v něm je syneček a v něm je syneček
v železách zakutý.
2. Proč tá tam, synečku, proč tá tam zakuli,
pro tebe, má miřá, pro tebe, má miřá,
že jsme spořem spali.
3. A my jsme nespali, my jsme jen leželi,
štyřé úřadové, štyřé úřadové
na nás přisahali.
4. Nebude, synečku, vina odpuřtěna,
ty musíř putovat, ty musíř putovat
do Jeruzaléma.
5. Jeruzalémský kněz, ten tá vyzpovídá,
ale ti, synečku, ale ti, synečku,
rozhřeření nedá.
6. Když nedá, tož nedá, nebudu ho prosit,
seřa na konička, seřa na konička,
budu šablu nosit.
7. Budu šablu nosit přes řeské hranice,
tam budu miřovat, tam budu miřovat
sřovácké děvřice.

5. Travěnka zelená

Podolí

$\text{♩} = 80$

1. Tra - věn - ka ze - le - ná vy - rů - stla z ko - ře - ňa, po - věz ty ně,
má mi - lá, má An - du - lko ro - zmi - lá, proč ne - jsi če - rve - ná.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a tempo marking of quarter note = 80. The melody is simple, with lyrics written below the notes. The second staff continues the melody and ends with a double bar line and repeat dots.

1. Travěnka zelená
vyrůstla z kořeň,
pověz ty ně, má milá,
má Andulko rozmilá,
proč nejsi červená.

2. Červená mám býti,
když musím plakati,
tebe na vojnu berú,
tebe na vojnu berú,
co já mám dělati.

6. Ach, žito zelené jak tráva

Polešovice

1. Ach, ži - to ze - le - né jak trá - va, je na něm žen - cou ve - jše prá - va.

The musical notation is in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of a single staff with a melody and lyrics written below. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

1. Ach, žito zelené jak tráva,
je na něm žencou vejše práva.

2. Ach, vejše práva, vejše kopy,
váže syneček, váže snopy.

3. Ach, váže, váže, povazuje,
za ním milenka poskakuje.

7. Od Bílovic je chodníček

Staré Město

1. Od Bí - lo - vic je cho - dní - ček, na něm se
to - čí, má mo - dré o - čí, šo - ha - jí - ček.

1. Od Bílovic je chodníček,
|: na něm se točí,
má modré oči,
šohajíček. :|
2. Černé očka, bílý klobúk,
|: nemožu na tě,
mé zlaté dítě,
zapomenút. :|
3. Zapomenu, ale těžko,
|: kam se obrátím,
kam se ohlédnu,
všade těžko. :|
4. Všady teskno, na vše strany,
|: že mám být zbavený,
že mám být zbavený
potěšení. :|
5. Cos, má milá, cos dělala,
|: žes před oltářú,
před Božskou tvářú
přisahala. :|
6. Přisahala, dyž musela
|: před oltář kleknút,
ručenky sepnút,
a plakala. :|
7. Včeras byla mamulčina
|: a dneskaj už si
a dneskaj už si
moja žena. :|
8. Včera měla zlatý věnec
|: a dneskaj už máš
a dneskaj už máš
kokrhelec. :|

8. Páslo děvče, páslo koně

Uherský Brod-Havřice

1. Pá - slo dě - vče, pá - slo ko - ně, při Du - na - ji, při téj vo - dě,
při - šli dvě mlá - den - ci z po - la, po - ja - li ko - ně do dvo - ra.

1. Páslo děvče, páslo koně,
při Dunaji, při téj vodě,
přišli dvě mládenci z pola,
pojali koně do dvora.
2. Dávala ím tři tolare,
jeden hrubý a dva malé,
nech si, švarné děvče, sobě,
přijdem téjto noci k tobě.
3. Naša panimáma stará,
ona dobrý pozor dává,
ona dobře pozoruje,
kdo k nám dneskaj večer přijde.
4. Stávaj, starý, stávaj hore,
kdosi u naší céry je,
než starý z postele skočil,
mládenec z okna vyskočil.

9. Milý dobrý Bože, už-li je půl noci

Uherský Brod

1. Mi - lý do - brý Bo - že, už - li je půl no - ci, br - zo - li se vy - spjá mo - je si - vé o - či.

1. Milý dobrý Bože, už-li je půl noci,
brzo-li se vyspjá moje sivé oči.
2. Už je den, už je den, už je bílé ráno,
jak si sá nevyspal, už sa vyspíš málo.

10. Jede Janko hore dolinečkú

Horní Němčí

$\text{♩} = 88$

1. Je - de Jan - ko ho - re do - li - ne - čkú, je - de Jan - ko
ho - re do - li - ne - čkú, hle - dá si on ze - lin - ku.

1. |: Jede Janko hore dolinečkú, :|
hledá si on zelinku.
2. |: Nač ti bude, Janko, ta zelinka, :|
vdává sa ti frajérka.
3. |: Keď sa vydá, já si ešte najdem, :|
bez frajérky nebudem.
4. |: Na co je ti, Janko, ten kúň vraný, :|
dyž není osedlaný.
5. |: Poveze mňa do Nového Města, :|
tam je frajérka istá.
6. |: Tam si já s ňú posedím, poležím, :|
potom domů poběžím.

11. Jankovští mládenci

Jankovice

Mírně $\text{♩} = 100$

1. Jan - ko - vští mlá - den - ci, zlá no - vi - na na vás, ztra - til se
nám pu - tr, ztra - til se nám pu - tr, zvá - d'a - jú to na vás.

1. |: Jankovští mládenci,
zlá novina na vás, :|
ztratil se nám putr,
ztratil se nám putr,
zvádájú to na vás.
2. |: Ten Jožka pudmístrů,
ten má o tem vědět, :|
ešče zme ho chytli,
ešče zme ho chytli
u maslenky sedět.

12. Stojí Janko na ulici

Uherský Brod

Volně

Musical notation for the song '12. Stojí Janko na ulici'. It consists of two staves of music in 2/4 time, key of D major. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. A triplet of eighth notes is marked with a '3' above it in the second measure of each staff.

1. Sto - jí Jan - ko na u - li - ci, ko - ní - čka ši - ru - je,
že on od svéj naj - mi - le - jší pryč po - ma - ši - ru - je.

1. Stojí Janko na ulici,
koníčka šíruje,
že on od svéj najmilejší
pryč pomaširuje.

2. Dyž ty půjdeš, půjdu aj já,
půjdeme obá dvě,
dyž ty zhyneš, zhynu aj já,
zhyneme obá dvě.

13. Oženil sa starý a šedivý

Uherský Brod-Havřice

Musical notation for the song '13. Oženil sa starý a šedivý'. It consists of two staves of music in 2/4 time, key of D major. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes.

1. O - že - nil sa sta - rý a še - di - vý, na - mlú - víl si
je - dno dě - vče mla - dý, na - mlú - víl si je - dno dě - vče mla - dý.

1. Oženil sa starý a šedivý,
namlúvil si jedno děvče mladý,
namlúvil si jedno děvče mladý.
2. Posadil ju do komory na prah,
polúbil ju v každé líčko dvakrát,
polúbil ju v každé líčko dvakrát.

3. Zavřel si ju do tmavéj komory,
aby za ňú chlapci nechodili,
aby za ňú chlapci nechodili.
4. Lepší s mladým dřevo v lese rúbat,
než se starým peníze počítat,
než se starým peníze počítat.

14. V Brně je překrásný domeček

Kněžpole

1. V Br - ně je pře - krá - sný do - me - ček, v Br - ně je pře - krá - sný dům,
když jsem šel o - ko - lo, sr - dce mě bo - le - lo, za - ře - htal můj vra - ný kůň.

1. V Brně je překrásný domeček,
v Brně je překrásný dům,
|: když jsem šel okolo,
srdce mě bolelo,
zařehtal můj vraný kůň. :|
2. Neřehtej, můj vraný koníčku,
neřehtej u dvora nic,
|: však už sem nepůjdem
ani nepojedem,
však už sem nepůjdem víc. :|
3. Sotva jsme za bránu přijeli,
má milá psaní psala,
|: navrať se, synečku
na vraném koníčku,
já jsem tě nepoznala. :|
4. Zkázala chudobná panenka,
zkázaly bohaté dvě,
|: lepší je chudobná
panenka ta jedna
nežli bohaté obě. :|
5. Bohatá panenka je hezká,
dokud ji matka strojí,
|: a jak se dostane
od matky přes pole,
sotva od špíny chodí. :|
6. Chudobná panenka je hezká,
má tváře jako máslo,
|: já jsem si chtěl na ni
dnes večer posvítit,
ono mi světlo zhaslo. :|

15. Horenka, hora

Bojkovice-Bzová

Rychle

1. Ho - ren - ka, ho - ra, du - bo - vá ho - ra, kdo - že ňa do téj
ho - ren - ky vo - lá, kdo - že ňa do téj ho - ren - ky vo - lá.

1. Horenka, hora, dubová hora,
|: kdože ňa do téj horeny volá. :|
2. Volá ňa, volá, frajérka moja,
|: pod' k nám, šohajku, sama su doma. :|
3. Nemožu, milá, néni to možné,
|: mosím do rána napásti koně. :|
4. Koně napásti aj jich dovésti,
|: už ťa, má milá, už ťa mám dosti. :|
5. Koně napásti aj pole zorat,
|: počkaj, má milá, budeš banovat. :|

16. Pásla děvečka páva

Ostrožská Lhota

1. Pá - sla dě - ve - čka pá - va me - zi ho - ra - ma sa - ma,
při - je - li k ní dva pá - ni, po - jed', dě - ve - čko, s ná - mi.

1. Pásla děvečka páva
mezi horama sama,
přijeli k ní dva páni,
pojed', děvečko, s námi.
2. Dybych já s vama jela,
kde bych já páva dala,
pusť páva po potoce,
pojed', děvečko, přece.

17. Zasadil sem čerešenku v humně

Bílovice

Volně

1. Za - sa - dil sem če - re - šen - ku v hum - ně,
dá - li Pán - bu, o - na sa ně u - jme.

Za - ča - la ně če - re - šen - ka ro - dit, za - čal já sem za svú mi - lú cho - dit.

1. Zasadil sem čerešenku v humně,
dáli Pánbu, ona sa ně ujme.
Začala ně čerešenka rodit,
začal já sem za svú milú chodit.
2. Dyž sem přišel za svú milú, spala,
božkal jsem ju, aby hore vstala.
Stávaj, moja bílá holubičko,
červená sa tvoje bílé líčko.
3. Dybych věděl, že budeš má žena,
kúpil bych ti štyry fůry sena
a tú pátú zelenej otavy,
abys měla při čem dojit krávy.
4. Počkaj, milá, počkaj, budeš plakat,
až já budu husté blato šlapat,
husté blato, krvi po kolena,
tedy nebudeš ně moje žena.

18. Narezal sem sečky štyry opálečky

Bánov

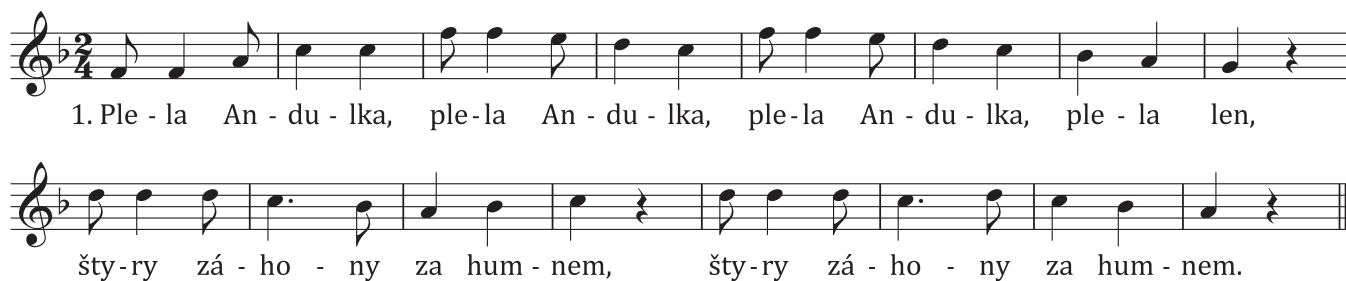
Mírně ♩=86

1. Na - re - zať sem se - čky šty - ry o - pá - le - čky,
ta - tí - čku, ma - mi - čko, byť sem u dě - ve - čky.

1. Narezal sem sečky štyry opálečky,
|: tatíčku, mamičko, byť sem u děvečky. :|
2. Dzacelinka drobná a děvenka hodná,
|: miluje šohaja od večera do dňa. :|

19. Plela Andulka

Pašovice

1. Ple - la An - du - lka, ple - la An - du - lka, ple - la An - du - lka, ple - la len,
šty - ry zá - ho - ny za hum - nem, šty - ry zá - ho - ny za hum - nem.

1. Plela Andulka, plela Andulka,
plela Andulka, plela len,
|: štyry záhony za humnem. :|
2. Až ho doplela, až ho doplela,
až ho doplela k Dunaji,
|: přišli dragúni, vzali jí. :|
3. Zavolaj, milá, zavolaj, milá,
zavolaj, milá, poprvní,
|: než ti hlavička zabrní. :|
4. Zavolaj, milá, zavolaj, milá,
zavolaj, milá, podruhé,
|: než ti hlavičku odrúbnem. :|
5. Zavolaj, milá, zavolaj, milá,
zavolaj, milá, potřetí,
|: než ti hlavička odletí. :|

20. Dajte, maměnko, medu

Prakšice

1. Da - jte, ma - měn - ko, me - du, ja, ne - vě - stu vám ve - dú,
ja, jak ne - dá - te me - du, ja, ne - vě - stu o - dve - dú.

1. Dajte, maměnko, medu,
ja, nevěstu vám vedú,
ja, jak nedáte medu,
ja, nevěstu odvedú.
2. Ja, my medu nemáme,
ja, my včel nechováme,
ja, kde včely mají,
ja, nech vám medu dajú.
3. Hrušek, maměnko, hrušek,
nevěstu bolí břúšek,
ja, jak nedáte hrušek,
ja, rozbolí ju břúšek.
4. Ja, my hrušek nemáme,
ja, my nesusíváme,
ja kde sušívajú,
ja, nech vám hrušek dajú.
5. Syra, maměnko, syra,
ja, nevěsta je silná,
a jak nedáte syra,
ja, ztratí sa jí sila.
6. Ja, my syra nemáme,
ja, my nedojíváme,
ja, kde dojívajú,
a nech vám syra dajú.

21. My vás prosíme, rodiče milí

Popovice

Mírně ♩=100

1. My vás pro-sí-me, ro-di - če mi - lí, vy-da - jte vy nám ša - ty, pe - ři - ny.

1. My vás prosíme, rodiče milí,
vydajte vy nám šaty, peřiny.
2. Šaty, peřiny a truhlu novú,
povezeme jich k inému domu.

22. Svítilo slunečko o pravém poledni

Kudlovice

Rychle

1. Sví - ti - lo slu - ne - čko o pra - vém po - le - dni, o pů - lno - ci mě - sí - ček,

a - le mně je ho - rší, mo - je ne - jmi - le - jší, za - rů - stá mně cho - dní - ček.

1. |: Svítilo slunečko
o pravém poledni,
o půlnoci měsíček, :|
|: ale mně je horší,
moje nejmilejší,
zarůstá mně chodníček. :|
2. |: Zarůstá, zarůstá
zeleným krušpánkem,
já ho šlapat nebudu. :|
|: Šlapej ho, synečku,
švarný šohajíčku,
já ti šlapat pomohu. :|
3. |: Vydala matička
nejstarší dcerušku,
vydala ji přes pole. :|
|: Když ji vydávala,
tak jí povídala,
nechoď, dcerko, víc ke mně. :|
4. |: Udělám se ptáčkem,
malým jařabáčkem,
poletím k své mamince, :|
|: sednu na řádečku
protiv okynečku,
na šířpovou růžičku. :|
5. |: Nejmladší sestřička
z okynečka kouká
a na ptáčka volala. :|
|: Kšo, kšo, malý ptáčku,
malý jařabáčku,
nelámej mně růžičku. :|

23. Za horama svítá

Břestek

$\text{♩} = 100$

1. Za ho - ra - ma sví - tá, bu - de br - zo den, den, den,
Za kam - na - ma hr - nec a še - ške só v něm, v něm, v něm

bu - de br - zo den. Ju - ra ko - lem po - ska - ku - je,
a še - ške so v něm. še - ške z hrn - ce vy - ta - hu - je,

po - d'te, še - ške, ven, ven, ven, po - d'te, še - ške, ven.

1. Za horama svítá,
bude brzo den, den, den,
bude brzo den.
Za kamnama hrnec
a šeške só v něm, v něm, v něm
a šeške só v něm.
Jura kolem poskakuje,
šeške z hrnce vytahuje,
pod'te, šeške, ven, ven, ven,
pod'te, šeške, ven.

24. Nedaleko Lopeníčka

Slavkov

1. Ne - da - le - ko Lo - pe - ní - čka, je tam pě - kná cha - lú - pe - čka,
sú tam dě - včá - tka bo - ha - té, za je - dnu hu - běn - ku tři zla - té.

1. Nedaleko Lopeníčka,
je tam pěkná chalúpečka,
sú tam děvčátka bohaté,
za jednu huběnku tři zlaté.

2. Já sem sa ptal radních pánů,
kolik já mám dáti za ňu,
za tú huběnku spanilú,
nebo že mám jít za jinú.

3. A oni mně radu dali,
koníčka mně osedlali,
tu máš koníčka vraného,
sedni si, Janku, na něho.

25. Stříbrnice, Stříbrnice

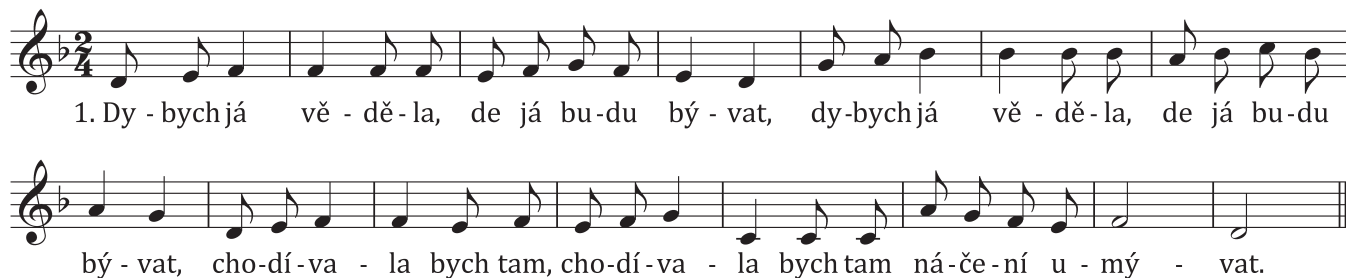
Osvětimany

1. Stří - br - ni - ce, Stří - br - ni - ce, ste ve - se - lé pře - ve - li - ce, žá - dný
ne - pla - če, ka - ždý zpí - vá, proč si, má mi - lá, ža - lo - sti - vá.

1. Stříbrnice, Stříbrnice,
ste veselé převelice,
|: žádný neplače, každý zpívá,
proč si, má milá, žalostivá. :|

26. Dybych já věděla

Uherské Hradiště-Mařatice

1. Dy - bych já vě - dě - la, de já bu - du bý - vat, dy - bych já vě - dě - la, de já bu - du bý - vat, cho - dí - va - la bych tam, cho - dí - va - la bych tam ná - če - ní u - mý - vat.

1. Dybych já věděla, de já budu bývat,
dybych já věděla, de já budu bývat,
chodívala bych tam,
chodívala bych tam
náčení umývat.

2. Umývala bych tam užíčky, vidličky,
umývala bych tam užíčky, vidličky,
aby bylo pěkně,
aby bylo pěkně
u mojí mamičky.

3. Umývala bych je dřevěným kartáčkem,
umývala bych je dřevěným kartáčkem,
utírala bych je,
utírala bych je
hedvábným ručníčkem.

27. Proč vy ně, tatíčku, nerad máte

Uherské Hradiště-Mařatice

Volně

1. Proč vy ně, ta - tí - čku, ne - rád má - te, ne - rád má - te, ne - rád má - te.

1. Proč vy ně, tatíčku, nerad máte,
nerad máte, nerad máte.

2. Proč vy ně na vojnu vyhánáte,
vyhánáte, vyhánáte.

3. Nevyhánajte ně, já půjdu sám,
já půjdu sám, já půjdu sám.

4. Sednu na koníčka, budu husár,
budu husár, budu husár.

28. Uradili sa chasníci v jednej vesnici

Částkov

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (half). The second staff continues the melody: C4 (half), B3 (quarter), A3 (quarter), G3 (quarter), F#3 (quarter), E3 (quarter), D3 (quarter), C3 (half). The third staff continues: D3 (half), E3 (quarter), F#3 (quarter), G3 (quarter), A3 (quarter), B3 (quarter), C4 (quarter), B3 (quarter), A3 (quarter), G3 (quarter), F#3 (quarter), E3 (quarter), D3 (half). The lyrics are written below the notes.

1. U - ra - di - li sa cha - sní - ci v je - dněj ve - sni - ci,
že prý pů - jdú do Slo - pné - ho k ča - ro - dě - jni - ci,
o - na he - zkú cé - ru má, o - ko - ce - né ko - ze
má a krá - lí - ci pod la - vi - cí du - pú no - ha - ma.

1. Uradili sa chasníci v jednej vesnici,
že prý půjdú do Slopného k čarodějnici,
|: ona hezkú céru má,
okocené koze má
a králíci pod lavicí dupú nohama. :|

2. Jak se chlapci uradili, tak udělali,
do Slopného k čarodejnici pospíchali,
|: fajky si vyškrábali,
močky za škraň si dali
a takto v plném humoru odcestovali. :|

29. Za horama v lese

Hostětín

Zvolna

1. Za ho-ra-ma v le-se, u stu-dén - ky, za ho-ra-ma v le-se, u stu-dén - ky,
za - bi - li sy - ne - čka, si - vá ho - lu - bi - čka, u mi - len - ky.

1. Za horama v lese, u studénky,
za horama v lese, u studénky,
zabili synečka,
sivá holubička,
u milenky.
2. A dyž ho zabili, radili sa,
a dyž ho zabili, radili sa,
kamarádi moji,
kamarádi moji,
skovajme sa.
3. A gde sa skováme, do háječka,
a gde sa skováme, do háječka,
aby nás nenašla,
sivá holubička,
galánečka.
4. Já vás budu hledat až do rána,
já vás budu hledat až do rána,
aj dyž vás nenajdu,
žalovat vás budu
před pánama.

30. Ej, hájku, hájku zelený

Rudice

The image shows a musical score for the song 'Ej, hájku, hájku zelený'. It consists of two staves of music in 2/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first two lines of the song, and the second staff contains the next two lines. There are triplets indicated by a '3' over a bracket above the notes in the first and third measures of each line.

1. Ej, há - jku, há - jku ze - le - ný, ej, há - jku, há - jku ze - le - ný,
jak je mně do - bře bez že - ny, jak je mně do - bře bez že - ny.

1. Ej, hájku, hájku zelený,
ej, hájku, hájku zelený,
jak je mně dobře bez ženy,
jak je mně dobře bez ženy.
2. A mně je dobře bez muža
a mně je dobře bez muža,
já su červená jak růža,
já su červená jak růža.
3. Ej, háj, zelený hájíček,
ej, háj, zelený hájíček,
porúbal sem si malíček,
porúbal sem si malíček.
4. Porúbal sem si, bolí mňa,
porúbal sem si, bolí mňa,
příde má milá, zhojí mňa,
příde má milá, zhojí mňa.

32. Pšeničku sem naseł

Zlámanec

Mírně

1. Pše - ni - čku sem na - sel, ne - bu - du ji žít, Dě - vča sem si
pi - va sem si dal na - lét, ne - bu - du ho pít.

na - mlú - vil, ji - ný mně ju o - dlú - dil a téj na - ší lásce ko - nec u - či - nil.

1. Pšeničku sem naseł,
nebudu jí žít,
piva sem si dal nalét,
nebudu ho pít.
Děvča sem si namlúvil,
jiný mně ju odlúdil
a téj naší lásce
konec učinil.

2. Má milá chodila
v zeleném háji,
spatřila synečka,
to znenadání.
Kde si sas tu, Janku, vzal,
tys mňa věrně miloval,
pověz mně, můj milý,
čem sas rozhněval.

33. Šla děvčica do hájíčka

Zlámanec

Mírně rychle

1. Šla dě - vči - ca do há - jí - čka, mě - la zla - tý pr - steň, mě - la zla - tý pr - steň,
my - sli - ve - ček, mlá - de - ne - ček, ký - val na ňu pr - stem, ký - val na ňu pr - stem.

1. Šla děvčica do hájíčka,
měla zlatý prsteň,
měla zlatý prsteň,
mysliveček, mládeneček,
kýval na ňu prstem,
kýval na ňu prstem.

2. Mysliveček, mládeneček,
v chládku odpočíval,
v chládku odpočíval,
kerá hodná, kerá hezká,
on sa na ňu díval,
on sa na ňu díval.

34. Uradili se mládenci v jedné vesnici

Traplice

1. U - ra - di - li se mlá - den - ci v je - dné ve - sni - ci, že si za - jdú do Ja - lu - bí k ča - ro - dě - jni - ci,

o - na he - zkou cé - ru má, čuň - ky o - ko - ce - né má a krá - lí - ci pod la - vi - cí dou - pou no - ha - ma.

1. Uradili se mládenci v jedné vesnici,
že si zajdú do Jalubí k čarodějnicí,
ona hezkou céru má,
čuňky okocené má
a králíci pod lavičí doupou nohama.
2. Jak se chlapci uradili, tak udělali,
po silnici do Jalubí vykračovali,
hůlky si uřezali,
močky si za škraň dali
a k Jalubí po silnici vykračovali.
3. A dyž došli na Zhořálky, co neviděli,
muzika tam libě hrála, pojďme na chvíli.
A dyž přišli k muzice,
hned se dali do tance
a u kamen sedí stará čarodějnice.

35. Mám já zahrádečku trněnú

Osvětimany

1. Mám já za - hrá - de - čku tr - ně - nú, ko - lem do - ko - le - čka ple - te - nú,
a v ní ro - zma - rýn, o něm do - bře vím, sem ho sá - ze - la.

1. Mám já zahrádečku trněnú,
kolem dokolečka pletenú,
a v ní rozmarýn,
o něm dobře vím,
sem ho sázela.
2. Dyž sem ten rozmarýn sázela,
všecky mládence sem pozvala,
enom jednemu,
mému milému,
sem ho nedala.
3. On se na to tuze rozhněval
a co on mně na truc udělal,
tancovat nevzal,
vína nezavdal,
to mně udělal.
4. Nekerá panna se nastrojí,
ide do hospody, tam stojí,
nekde u dveří,
kde není žádný,
enom šenkýři.
5. Měla bych já tady vzadu stát,
já se pujdu raděj dom vyspat,
budu červená
jako malina,
kerá je zralá.

36. U Veselíčka teče vodička

Košíky

1. U Ve - se - lí - čka te - če vo - di - čka, na - poj mi, má
mi - lá, ho - lu - běn - ko si - vá, mé - ho ko - ní - čka.

1. |: U Veselíčka
teče vodička, :|
|: napoj mi, má milá,
holuběnko sivá,
mého koníčka. :|
2. |: Ach, nenapojím,
já se ho bojím, :|
|: on by mě pokoušal,
on by mě pokoušal,
kdo mě vyhojí. :|
3. |: V té pražské zemi,
tam sú doktoři, :|
|: oni tě vyhojá,
oni tě vyhojá
za čtvrt' hodiny. :|
4. |: Než bych se dala
pražským doktorům, :|
|: budu kopat jámu
šestatřicet sáhů
a do ní skočím. :|

37. Ořečovský zámek dokola klenutý

Pašovice

1. O - ře - cho - vský zá - mek do - ko - la kle - nu - tý a v něm je sy - ne - ček
v že - le - zoch za - ku - tý a v něm je sy - ne - ček v že - le - zoch za - ku - tý.

1. Ořečovský zámek dokola klenutý
|: a v něm je syneček v železoch zakutý. :|
2. Proč tá tam, synečku, proč tá tam zakuli,
|: pro tebe, má milá, že sme spolu spali. :|
3. Nespali, nespali, enom sme ležali,
|: štyri úradové na nás prisahali. :|
4. Nebude-li, synku, vina odpuščená,
|: ty mosíš putovat do Jeruzaléma. :|
5. Jeruzalémský kněz ten tá vyzpovídá,
|: ale ti, synečku, rozhřešení nedá. :|
6. Dyž nedá, nech nedá, prosit ho nebudu,
|: veznu šavličku svú, na vojnu odejdu. :|
7. Šavlička brúšená na obě dvě strany,
|: ona mňa vyseká z Uher do Moravy. :|
8. Z Uher do Moravy, na české hranice,
|: tam na mňa čekajú predměstské děvčice. :|
9. Predměstské děvčice pěknú krásu máte,
|: enom nám povēzte, čím sa umývate. :|
10. My sa umývame enom jednúc v roce
|: studenú voděnkú zrána na potoce. :|

38. Když my do tých hor půjdeme

Tupesy

$\text{♩} = 104$

1. Když mi do tých hor pů - jde - me, co my tam dě - lat bu - de -
me, co my tam dě - lat, mo - je sr - dén - ko, bu - de - me.

The musical notation is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It features two staves of music. The first staff contains the first line of the melody, and the second staff contains the second line. Both staves include triplet markings over groups of three notes.

1. Když my do tých hor půjdeme,
co my tam dělat budeme,
co my tam dělat, moje srdénko, budeme.
2. Ty budeš kopat a já set,
budem se spolu dobře mět,
budem se spolu, moje srdénko, dobře mět.
3. Když ty ses chtěla rozezdat,
měla ses do hor nevdávat,
měla ses do hor, moje srdénko, nevdávat.

39. Ach, Bože můj dobrý

Uherské Hradiště-Jarošov

Volně $\text{♩} = 76$

1. Ach, Bo - že můj do - brý, co sú za ro - di - če,
dyž si ně ne - da - jú vzít téj chu - do - bnej dě - vči - ce.

The musical notation is in 3/4 time with a key signature of one sharp (F#). It features two staves of music. The first staff contains the first line of the melody, and the second staff contains the second line. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

1. Ach, Bože můj dobrý,
co sú za rodiče,
dyž si ně nedajú vzít
téj chudobnej děvčice.
2. Chudobnej nedajú,
bohatá mňa nechce,
ej, počkajte, rodiče,
ej, šak vás Pán Bůh ztresce.

40. Jaká je to potajomná láska

Vyškovec

♩=90

1. Ja - ká je to po - ta - jom - ná lá - ska, ně - vie o něj o - tec a - ni ma - tka,
ně - vie o něj o - tec a - ni ma - tka, a - ni mo - ja ve - rná ka - ma - rá - dka.

1. Jaká je to potajomná láska,
něvie o něj otec ani matka,
něvie o něj otec ani matka,
ani moja verná kamarádka.
2. Ach, Bože můj, na svece jeden raz,
odpadnul mi z vrkoča jeden vlas,
můj venoček dolu Váhom beží,
pacholátko na kolísce leží.
3. Ach, Bože můj, vy poctivé panny,
jako budzem chodzic mezi vami,
vy budzece pod venečky chodzic
a já musím pacholátko nosic.
4. A ty moja najmladší sestrička,
pokolísaj mojého synečka
a já pojdzem k tichému Dunaju,
namočím si svoju smutnú hlavu.
5. Jak to maci, otec uslyšeli,
hnědz na céru dobrý pozor dali,
jak mamička oči z něj spuscila,
nad cérú sa voda zatočila.

41. Nezacházej, slunéčko

Hluk

Volně

1. Ne - za - chá - zej, slu - né - čko, ___ za keř ma - li - no - vý,
ja, zka - žte tam do - brú noc ___ mé - mu fra - jí - ro - vi, mé - mu fra - jí - ro - vi.

1. |: Nezacházej, slunéčko,
za keř malinový, :|
ja, zkažte tam dobrou noc
mému frajírovi,
mému frajírovi.
2. |: Oj, dobrá noc, dobrá noc,
vždycky mně dobře šla, :|
ale včera na večer
zlá novinka přišla,
zlá novina přišla.
3. |: Oj, zlá novinka přišla
od mého milého, :|
ja, že sa já mám vdávat,
mám-li já jiného,
mám-li já jiného.
4. |: Já však jiného nemám,
ale si ho hledám, :|
ja, po tom hluckém poli,
hlavěnka mě bolí,
hlavěnka mě bolí.
5. |: Oj, hlavěnka mě bolí
aj mě pobolívá, :|
ja, že už mě můj milý,
že mě vypovídá,
že mě vypovídá.
6. |: Oj, vypovídá už mě,
také vypověděl, :|
ja, už včera na večer
s jinou potom seděl,
s jinou potom seděl.

42. Čo som sa já nachodzil

Vápenice

$\text{♩} = 100$

1. Čo som sa já na-cho - dzil po Tren-čí-ně, po Br - ně, e - šče som ně-vi-dzel
o - či - čka má čjé-rné

1. ta - ké - ho dzjé-vča - ca, ja-komo-ja mi-lá je,
a lí - čka če - rve - né, _____ po-ve - da - jú, pe-kná je.

2. ta - ké - ho dzjé-vča - ca, ja-komo-ja mi-lá je,
a lí - čka če - rve - né, _____ po-ve - da - jú, pe-kná je.

1. Čo som sa já nachodzil
po Trenčíně, po Brně,
ešče som něvidzel
takého dzjévčaca,
jako moja milá je,
očička má čjé-rné
a líčka červené,
povedajú, pekná je.

2. Čo som sa já nachodzil
a vínečka nanosil,
ništ som z teho němal,
čižmičky som zedral,
prišól iný, namluvil,
ništ som z teho němal,
čižmičky som zedral,
prišól iný, namluvil.

3. Dajže, Bože, trestaňje
za to moje chodzeňje,
aby tak ležala,
jak tráva sečená,
na smrtněj posceli,
aby tak ležala
jak tráva sečená
na smrtněj posceli.

43. Pýtal se mě jeden chlapec

Modrá

$\text{♩} = 168$

1. Pý - tal se mě je - den chla - pec, u - mím - li já chle - ba na - péct,
hop, šup, Mo - ra - va, rů - ža vo - ňa - vá, chle - ba na - péct.

1. Pýtal se mě jeden chlapec,
umím-li já chleba napéct,
hop, šup, Morava,
růža voňavá,
chleba napéct.
2. A já sem mu povídala,
pročpak bych to neuměla,
hop, šup, Morava,
růža voňavá,
chleba napéct.
3. První deň sem kupovala,
druhý deň sem osívala,
hop, šup, Morava,
růža voňavá,
chleba napéct.
4. Na třetí deň sem válela
a ve štvrtok sem sázela,
hop, šup, Morava,
růža voňavá,
chleba napéct.
5. A v pátek mně chleba vyšel,
na to mně můj milý přišel,
hop, šup, Morava,
růža voňavá,
chleba napéct.
6. To byl chleba podařený,
z obou kůrek odpadený,
hop, šup, Morava,
růža voňavá,
chleba napéct.
7. V prostředku byl jako mýdlo,
kulatý jak motovidlo,
hop, šup, Morava,
růža voňavá,
chleba napéct.

44. Jede forman dolinú

Lopeník

1. Je - de fo-rman do-li - nú, ej, je-de fo-rman do - li - nú, ej, a zbó-jní - ci bre - zi - nú.

1. Jede forman dolinú,
ej, jede forman dolinú,
ej, a zbójníci brezinú.
2. Dáš nám, Janko, halenu,
ej, dáš nám, Janko, halenu,
ej, popásels nám jarinu.
3. Tak sa oni jednali,
ej, tak sa oni jednali,
ej, až Janoška zabili.
4. Leží Janko zabitý,
ej, leží Janko zabitý,
ej, rozmarýnem prikrytý.
5. Dože ho tam narjéká,
ej, dože ho tam narjéká,
ej, ocec, máci, frajerka.
6. Ocec, máci – synu můj,
ej, ocec, máci – synu můj,
ej, a frajerka – frajer můj.
7. Ocec, máci žalostně,
ej, ocec, máci žalostně,
ej, a frajerka falešně.

45. To nivnické pole načerno zorané

Korytná

Volně, zdrženlivě

1. To ni - vni - cké po - le na - če - rno zo - ra - né,
ro - zpu - stil tam šo - há - jak šty - ry ko - ně vra - né.

1. |: To nivnické pole načerno zorané, :|
rozpustil tam šohájek štyry koně vrané.
2. |: Rozpustil, rozpustil, nemože ích chytnút, :|
nemože šohajček od milěj odvyknút.
3. |: Lehko je navykat, těžko je odvykat, :|
těžko je to srdečko na zámek zamykat.
4. |: A já si ho zamknu na devět zámečků, :|
ty mně ho neodemkneš, falešný synečku.
5. |: Falešný synečku, falešný si hrubě, :|
enom mně ukazuješ halúzku na dubě.
6. |: Halúzka na dubě je velice suchá, :|
ona sa ti ulomí, dyž větr zafúká.

46. Ja, kdo to henkaj bývá

Prakšice

1. Ja, kdo to hen - kaj bý - vá, ja, ni - kdy ne - o - tví - rá,
ja, šo - ha - jo - va ma - ti a ne - chce rá - no stá - ti.

1. Ja, kdo to henkaj bývá,
ja, nikdy neotvára,
ja, šohajova mati
a nechce ráno státi.
2. Ja, rožihaj, rožihaj,
ja, rozfukaj ohníček,
ja, aby sa rozsvítil,
ja, před vašim chodníček.
3. Ja, neboj sa, Mařenko,
ja, ťa bude bíjat,
ja, kúpí ti kočárek,
ja, bude ťa vozívat.
4. Ja, kúpí ti kočárek,
ja, pěkný, malovaný,
ja, bude ťa vozívat
ja, z izby do komory.
5. Ja, neboj sa, Mařenko,
ja, u Běhúnků psoty,
ja, ohrňa rukávy,
ja, hybaj do roboty.

47. Ej, škoda, přeškoda

Hradčovice

The image shows a musical score for the song 'Ej, škoda, přeškoda'. It consists of two staves of music in 2/4 time. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are written below the notes. The first line of lyrics is: '1. Ej, ško - da, pře - ško - da, že těch ša - jnů ne - ní, že těch ša - jnů už tě mám o - pu - stit, mo - je po - tě - še - ní, mo - je po - tě -'. The second line of lyrics is: 'ne - ní, Hej, ho - psa do po - han - ky, hej, ho - psa do ži - ta, še - ní. le - pší je to ma - lé dě - vča, hej, než ta ve - li - ká, hej, žu - py, žu - py, žu - py, hej, žu - py, žu - py, žup.' The second line of music ends with a double bar line and repeat dots.

1. Ej, škoda, přeškoda, že těch šajnů není,
že těch šajnů není,
už tě mám opustit, moje potěšení,
moje potěšení.
Hej, hopsa do pohanky,
hej, hopsa do žita,
lepší je to malé děvča,
hej, než ta veliká,
hej, župy, župy, župy,
hej, župy, župy, žup.

48. Na buchlovských horách

Mistřice

Volně

1. Na bu - chlo - vských ho - rách, co - si sa tam bě - lá, sú - li to tam
hu - sy, sú - li to tam hu - sy, ne - bo sně - hy le - žá.

The musical notation is in 2/4 time, G major, and consists of two staves. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The tempo is marked 'Volně' (Ad libitum).

1. Na buchlovských horách,
cosi sa tam bělá,
sú-li to tam husy,
sú-li to tam husy,
nebo sněhy ležá.

2. Dyby byly husy,
už by odletěly,
dyby byly sněhy,
dyby byly sněhy,
už by roztájaly.

3. Bělá sa tam, bělá,
postýlka dubová,
na ní leží šohaj,
na ní leží šohaj,
hlava porúbaná.

49. Nepůjdem domů, až bude ráno

Mistřice-Javorovec

1. Ne - pů - jdem do - mů, až bu - de rá - no, až bu - de na ne - bi hvě - zdi - ček má - lo.

The musical notation is in 2/4 time, D major, and consists of a single staff. The melody features several triplet markings over the notes. The piece ends with a double bar line.

1. Nepůjdem domů, až bude ráno,
až bude na nebi hvězdiček málo.

2. Nepůjdem od ní, až sa rozední,
až bude slunečko nad Napajedly.

3. Nepůjdem domů, až bude svítat,
až budú maměnka paliců vítat.

50. Od vody, koníčky

Modrá

$\text{♩} = 58$

1. Od vo - dy, ko - ní - čky, od vo - dy, a to méj pa - nen - ce na - vzdo - ry,
od vo - dy, ko - ní - čky, od vo - dy, a to méj pa - nen - ce na - vzdo - ry.

The musical notation is in treble clef, key of D major (one sharp), and 3/4 time. It consists of two staves. The first staff has a tempo marking of quarter note = 58. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and lyrics.

1. Od vody, koníčky, od vody,
a to méj panence navzdory,
od vody, koníčky, od vody,
a to méj panence navzdory.
2. Zkažte tam méj milěj, jak se má,
je-li ona zdravá jako já,
zkažte tam méj milěj, jak se má,
je-li ona zdravá jako já.
3. A ona je zdravá jako ty,
má šáteček zlatem vyšitý,
a ona je zdravá jako ty,
má šáteček zlatem vyšitý.

51. Hore, chłapci, horú

Nezdenice

1. Ho - re, chłta - pci, ho - rú, ja po - jdzem do - li - nú, ej, na - fa - rbím si lí - čka če - rve - nú ma - li - nú.

The musical notation is in treble clef, key of D major (one sharp), and 3/4 time. It features a complex rhythmic pattern with dotted notes and rests. The lyrics are written below the notes.

1. Hore, chłapci, horú,
já pojdzem dolinú,
ej, nafarbím si líčka
červenú malinú.

52. Z druhé strany za Moravú

Uherský Brod-Újezdec

1. Z dru - héj stra - ny za Mo - ra - vú, ej, z dru - héj stra - ny
za Mo - ra - vú, ej, ža - lo dě - vča, ža - lo trá - vu.

1. Z druhé strany za Moravú,
ej, z druhé strany za Moravú,
ej, žalo děvča, žalo trávu.
2. Jak našalo, navázalo,
ej, jak našalo, navázalo,
ej, na synečka zavolalo.
3. Pod', synečku, z pravéj strany,
ej, pod', synečku, z pravéj strany,
ej, pozdvihneš ně nošu trávy.
4. Jednú rukú nošu zdvíhal,
ej, jednú rukú nošu zdvíhal,
ej, druhú rukú prsten jí brál.
5. Vrať ně, milá, prsténeček,
ej, vrať ně, milá, prsténeček
a já ti vrátím tvůj šáteček.
6. Jestli ně ten prsten vezneš,
ej, jestli ně ten prsten vezneš,
ej, budu vědět, že ňa nechceš.
7. Vrať ně, milá, co je mého,
ej, vrať ně, milá, co je mého,
a já ti vrátím, co je tvého.
8. Já sem prstének ztratila,
ej, já sem prstének ztratila,
ej, jak sem na trávu chodila.
9. Já sem šáteček roztrhál,
ej, já sem šáteček roztrhál,
ej, jak sem šablenku pucovál.

53. Kdyby mě máti na trávu dala

Kunovice

Rychle

1. Kdy - by mě má - ti, kdy - by mě má - ti na trá - vu da - la, na trá - vu da - la,
vě - ru bych já jí, vě - ru bych já jí no - šu na - ža - la, no - šu na - ža - la.

1. Kdyby mě máti, kdyby mě máti
na trávu dala, na trávu dala,
věru bych já jí, věru bych já jí
nošu nažala, nošu nažala.
2. Ale mě máti, ale mě máti
na trávu nedá, na trávu nedá,
radši ju sama, radši ju sama
po poli hledá, po poli hledá.
3. V poli jí není, v poli jí není,
ona je v bořú, ona je v bořú,
kde ti kunovští, kde ti kunovští
pacholci ořú, pacholci ořú.
4. Aj, ořú, ořú, aj, ořú, ořú
jenom někteří, jenom někteří,
kteří nosíja, kteří nosíja
pávovo perí, pávovo perí.
5. Pávovo píрко, pávovo píрко
až po raménko, až po raménko,
červené čížmy, červené čížmy
až po kolénko, až po kolénko.

54. A u nás jsou pacholíci

Kunovice

Velmi rychle

1. A u nás jsou pa - cho - lí - ci ta - co - ví, ta - co - ví, že on je - den na dru - hé - ho ne - po - ví, ne - po - ví.

1. A u nás jsou pacholíci tacoví, tacoví,
že on jeden na druhého nepoví, nepoví.
2. Kdyby jeden na druhého pověděl, pověděl,
dostal by ten pětadvacet na prdel, na prdel.

55. Ten buchlovský zámek dokola klenutý

Dolní Němčí

The musical score is written in 2/4 time on a single treble clef staff. It consists of two lines of music. The first line contains the first two phrases of the song, and the second line contains the remaining three phrases. The lyrics are written below the notes. There are three triplet markings (indicated by a '3' above a bracket) over the notes 'le -' in the first line and 'ží Jan - ko' and 'le -' in the second line.

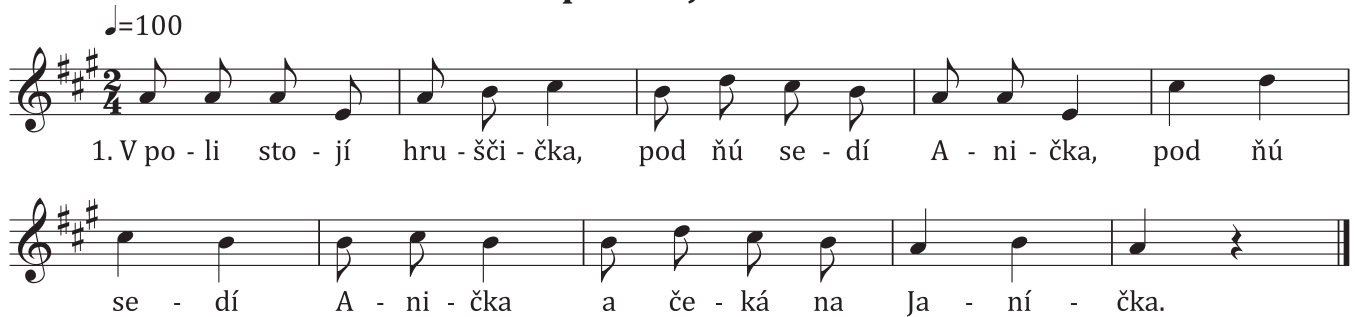
1. Ten bu - chlo - vský zá - mek do - ko - la kle - nu - tý a v něm le -
ží Jan - ko a v něm le - ží Jan - ko v že - le - zech za - ku - tý.

1. Ten buchlovský zámek dokola klenutý
a v něm leží Janko
a v něm leží Janko
v železech zakutý.
2. Proč tě tam, Janošku,
proč tě tam zakuli,
pro tebe, má milá,
pro tebe, má milá,
že sme spolu spali.
3. Aj, spali, nespali,
enom sme seděli,
štyři ouřadové,
štyři ouřadové,
na nás přísahali.
4. Nemysli, Janošku,
že budu tvá žena,
až se v naší peci,
až se v naší peci
dřevo rozzelená.
5. Janošek již nabral
rozumu chytrého,
naházel do pece,
naházel do pece
dřeva syrového.

56. V poli stojí hrušička

Salaš

$\text{♩}=100$

1. V po - li sto - jí hru - šči - čka, pod ňú se - dí A - ni - čka, pod ňú
se - dí A - ni - čka a če - ká na Ja - ní - čka.

1. V poli stojí hrušička,
pod ňú sedí Anička,
pod ňú sedí Anička
a čeká na Janička.
2. A Janíček přiletěl,
palášek mu odletěl,
to od bočka levého,
do srdénka jejího.
3. Ona na to nedbala,
šátečkem zavázala,
šátečkem zavázala,
ke zdavkám se chystala.
4. A když bylo po zdavkách,
kázala si lože stlát,
kázala si lože stlát,
ej, že ona půjde spat.
5. A když bylo půlnoci,
začala muzika hrát,
začala muzika hrát,
šli Aničku zbuzovat.
6. A Janíček povídá,
nepotřeba buděňá,
nepotřeba buděňá,
už je celá studená.
7. Tu se ženy radily,
co jí dají do zemi,
šáteček vyšíváný
s rozmarýnem zeleným.
8. A Janíček povídá,
nepotřeba šátečka,
nepotřeba šátečka,
je poctivá děvečka.

57. Kosí Janko, kosí trávu

Lopeník

1. Ko - sí Jan - ko, ko - sí trá - vu, ej, ko - sí Jan - ko, ko - sí trá - vu na ze - le - nej lú - ce.

1. Kosí Janko, kosí trávu,
ej, kosí Janko, kosí trávu
na zelenej lúce.
2. Milá za ním zahrabuje,
ej, milá za ním zahrabuje,
drží hrable v ruce.
3. Polož, milá, hrable dolu,
ej, polož, milá, hrable dolu,
lehneme si spolu.
4. Až si my dva poležíme,
ej, až si my dva poležíme,
lúčku pokosíme.

58. Počkaj, ftáčku jarabáčku

Lopeník

1. Po - čakaj, ftá - čku ja - ra - bá - čku, po - čakaj, ftá - čku so - ko - le,
ked's vy - zo - bal še - tko po - le, pri - šels k na - ši sto - do - le.

1. Počkaj, ftáčku jarabáčku,
počkaj, ftáčku sokole,
ked's vyzobal šetko pole,
prišels k našej stodole.
2. Počkaj, Kačko kudrnatá,
počkaj, Kačo strapatá,
na čo si mňa zavolala
včera večer za vrata.
3. Ja som teba nēvolala
skrz nijakú príčinu,
lež som ťa ja zavolala,
že verbujú na vojnu.

59. A daj ně ty, moje milá, zanocovac

Starý Hrozenkov

3. sl.

1. A daj ně ty, mo-je mi-lá, za-no-co-vac, pre-no-co - vac, s dvo-ma pá-ry
vo - lky, se dvě-ma pa - cho - lky, za-no - co - vac, pre-no-co - vac.

1. |: A daj ně ty, moje milá,
zanocovac, prenocovac, :|
s dvoma páry volky,
se dvěma pacholky,
zanocovac, prenocovac.

2. |: Dala bych ci, moj šohajko,
zanocovac, prenocovac, :|
nemám volkom sečky
ani opálečky,
ani sena, duša moja.

3. |: Ani teho tengelu
sečeného, zeleného, :|
pre tvého koníčka,
sivá holubička,
lysavého, lysavého.

60. Já sem sa oženil

Starý Hrozenkov

1. Já sem sa o-že-nil, vzal sem si že-nu zlú, a-ko by za-prja-hnul ko-le - so se sa-ňú.

1. Já sem sa oženil, vzal sem si ženu zlú,
ako by zaprjahnul koleso se saňú.

2. Já sem sa oženil, vzal sem si žeňacko,
šak na mňa ščekala ako to ščekacko.

3. Já sem sa neženil, ľudzia mňa ženili,
bodaj mojej ženě do rána zvonili.

61. Svárove, Svárove

Svárov

1. Svá - ro - ve, Svá-ro - ve, ma - lý Svá - ro - ve - čku, tě - ši - la sem sa ti, sú - se - důj sy - ne - čku.

1. Svárove, Svárove,
malý Svárovečku,
těšila sem sa ti,
súsedujú synečku.

2. A tys mně, má milá,
pijáků nadala,
já sem ti nepropil,
co ti mama dala.

3. Já sem enom propil
koníčka šimlíčka,
kerého sem dostal
od svého tatíčka.

62. Nechod' k nám, šuhajku

Stupava

1. Ne - chod' k nám, šu - ha - jku, šak já ti ne - ká - žem, če - rve - nú šnu - re - čkú

dve - ra ti za - vá - žem, če - rve - nú šnu - re - čkú dve - ra ti za - vá - žem.

1. |: Nechod' k nám, šuhajku, šak já ti nekážem, :| 2. |: Červenú šnurečku, špendlíkem zašpendlím, :|
|: červenú šnurečku dvera ti zavážem. :| |: to proto, šuhajku, že já ťa nelúbím. :|

3. |: Červenú šnurečku, pantlama modrýma, :|
|: to proto, šuhajku, že ťa nemám ráda. :|

63. Mám šablenku, tá je moja z železa

Bojkovice

Hybně

1. Mám ša-blen-ku, tá je mo-ja z že-le - za, da - la mně ju sa - ma Ma - rja Te - ré - za.

Pro - ti Tu - rkom, pro - ti Švá - bom, na Pra - jze, na Fran - cú - ze, Ta - li - já - ny, na Ru - se.

1. Mám šablenku, tá je moja z železa, dala mně ju sama Marja Teréza. Proti Turkom, proti Švábom, na Prajze, na Francúze, Talijány, na Ruse.
2. Mám šablenku, tá je celá z ocela, měl se milú, ale tá ňa nechtěla. Dyž sem mosél na koníčka nasedat, tož sem začal ocelovú milovat.
3. Prosila sem tá, můj milý, při Bohu, nenechávaj mňa tu samú, ubohú. Verbířom nedovédls říct nikdy né, ňas tu nechal, děvča svoje nešťasně.
4. Říkali, že v poli smrt' tá potkala, druhým rokem sem sa proto vyvdala. Třetím rokem byla tady Anička, dvanáctý rok mám páteho synečka.

64. Žáden neví, co ma bolí

Záhorovice

1. Žá - den ne - ví, co ma bo - lí, jen ten do - chtor,

čo ma ho - jí, haj, haj, pres ze - le - ný háj.

1. Žáden neví, co ma bolí, jen ten dochtor, co ma hojí, haj, haj, pres zelený háj.
2. Nebolí ma hlava moja, než ta láska mezi nama, haj, haj, pres zelený háj.

65. Na tom mlynářovém kusy

Tučapy

1. Na tom mly - ná - řo - věm ku - sy, pá - sla tam Ha - na - čka hu - sy,
pan mly - nář po - slal tam sy - na, čej by to by - la dí - vči - na.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp. The melody features several triplet markings over groups of three eighth notes. The second staff continues the melody and ends with a double bar line.

1. Na tom mlynářovém kusy,
pásla tam Hanačka husy,
pan mlynář poslal tam syna,
čej by to byla dívčina.

2. Kdybys mě, Hanačko, chtěla,
věru bys památku měla,
já bych ti prodal krávy,
nenosila bys trávy.

66. Uderiła jedna, uderiła druhá

Topolná

Volně

1. U - de - ri - ěa je - dna, u - de - ri - ěa dru - há, e - ště sa
šo - ha - jek po dě - di - ně tú - ěa, po dě - di - ně tú - ěa.

The musical notation is in C major (no sharps or flats) and starts in common time (C). It features a tempo marking 'Volně' (Ad libitum). The piece changes to 3/4 time in the second measure. The melody is written on a single staff with a treble clef. It includes various note values and rests, ending with a double bar line.

1. Uderiła jedna,
uderiła druhá,
eště sa šohajek
po dědině túťá,
po dědině túťá.

2. Túťá sa on, túťá,
nemože trefiti,
nechce mu galánka
dveři otevřiti,
dveři otevřiti.

67. Nedaleko do těch Vánoc

Korytná

1. Ne - da - le - ko do těch Vá - noc, ej, ne - da - le - ko
do těch Vá - noc, ne - po - ve - dem ko - ní na noc.

1. Nedaleko do těch Vánoc,
ej, nedaleko do těch Vánoc,
nepovedem koní na noc.
2. Nařežem jím drobněj sečky,
ej, nařežem jím drobněj sečky,
budem ležat u děvečky.
3. Nedaj, Bože, abych zaspál,
ej, nedaj, Bože, abych zaspál,
co bych já ho při ní zastál.
4. Dál bych já mu zpovídáčku,
ej, dál bych já mu zpovídáčku,
ode dveří zatýkačku.

68. Zakokrhał kohút v koryčanskéj veži

Korytná

Velmi zvolna

1. Za - ko - kr - hał ko - hůt v ko - ry - čan - skéj ve - ži,
o - dpros sa, ne - ve - sto, o - tco - vi, ma - te - ri.

1. Zakokrhał kohút v koryčanskéj veži,
odpros sa, nevesto, otcovi, materi.
2. Odpros sa ím, odpros, padni na kolena,
by ťa rádi měli jako svého syna.
3. Proboha vás prosím, otče, matko miřá,
keď bych sa vám dycky dobre zalúbiřa.

69. Tetičko Lupačko, doma-li jste

Ořechov

1. Te - ti - čko Lu - pa - čko, do - ma - li jste, Lu - pač se na vás ptá, zdrá - va - li jste.
Ne - jsu do - ma, su na pe - ci, ne - jsu do - ma,
su na pe - ci, vy - bí - rám si ble - chy ve spo - dni - ci.

1. Tetičko Lupačko, doma-li jste,
Lupač se na vás ptá, zdráva-li jste.
|: Nejsu doma, su na peci,
nejsu doma, su na peci,
vybírám si blechy ve spodnici. :|

2. Kyjovský pan rychtář ten má cerku,
ona má ušubranú zástěrku.
|: Až ona si ju opere,
až ona si ju opere,
na tebe, šohajku, zapomene. :|

70. Oj, láska, láska

Ostrožská Lhota

1. Oj, lá - sko, lá - sko, ty ne - jsi stá - lá, ja - ko ta vo - děn - ka, co te - če z há - ja, co te - če z há - ja.

1. Oj, láska, láska,
ty nejsi stálá,
jako ta voděnka,
co teče z hája,
co teče z hája.

2. Voda uběhne,
láska pomine,
jak ten lísteček
na rozmarýně,
na rozmarýně.

71. Já týmto chodníčkem nepůjdu

Osvětimany

1. Já tým - to cho - dní - čkem ne - pů - jdu, já bych tam za - blú - di - la,
pa - se tam můj mi - lý šty - ry ko - ně vra - ný, já bych ho za - rmú - ti - la.

1. Já týmto chodníčkem nepůjdu,
já bych tam zablúdila,
pase tam můj milý
štyry koně vraný,
já bych ho zarmútila.

2. Zkázala chudobná panenka,
zkázaly bohaté dvě,
lepší je ta jedna
panenka chudobná
nežli ty bohaté dvě.

3. Bohatá panenka je hezká,
pokud ju matka strojí,
a jak se dostane
od matky přes pole,
ledva od špíny chodí.

72. Studená rosenka tej noci padala

Ostrožská Lhota

1. Stu - de - ná ro - sen - ka tej nŏ - ci pa - da - la, když jsem za šo - ha - jkem dvě - řa za - ví - ra - la.

1. Studená rosenka tej noci padala,
když jsem za šohajkem dvéřa zavírala.

2. Studený větríček tej noci fukál,
když jsem já mej milej na okénko tůkál.

73. Ještě se podívám hore po dědině

Kudlovice

Živě

1. Je - ště se po - dí - vám ho - re po dě - di - ně, le - sli ke - rá
pan - na, le - sli ke - rá pan - na ho - re hla - vu zdvi - hne.

1. |: Ještě se podívám
hore po dědině, :|
|: lesli kerá panna,
lesli kerá panna
hore hlavu zdvihne. :|
2. |: Hore hlavu zdvihne,
na mne se podívá, :|
|: co jest to za šohaj,
co jest to za šohaj,
že k nám nechodívá. :|
3. |: Kdybych k vám byl chodil,
byla bys plakala, :|
|: za rok, za dvě léta
za rok, za dvě léta
byla bys chovala. :|
4. |: Za rok, za dvě léta
bude z tebe žena :|
|: a já budu nosit'
a já budu nosit'
šabli u řemeňa. :|
5. |: Šabli u řemeňa,
boty viksovaný, :|
|: zpomeneš, zapláčeš,
zpomeneš, zapláčeš
na mé milování. :|
6. |: Na mé milování,
na moji dobrotu, :|
|: že jsem k vám chodíval
že jsem k vám chodíval
každouňkou sobotu. :|
7. |: Každouňkou sobotu,
sedmkrát za týden, :|
|: můžeš, milá, vědět,
můžeš, milá, vědět,
že jest to každý den. :|
8. |: Sedmkrát za týden,
třicetkrát za měsíc, :|
|: můžeš, milá, vědět,
můžeš, milá, vědět,
že jest to ještě víc. :|

74. Eště se podívám hore po dědině

Mistřice

Volně

1. E - ště se po - dí - vám ho - re po dě - di - ně, e - si mo -
ja mi - lá, e - si mo - ja mi - lá hla - vu ho - re zvi - hne.

1. |: Eště se podívám hore po dědině, :|
esi moja milá,
esi moja milá
hlavu hore zvihne.
2. |: Hore hlavu zvihne, na mě se podívá, :|
co je to za šohaja,
co je to za šohaja,
že k nám nechodívá.
3. |: Dybych k vám byl chodil, byla bys plakala, :|
za rok, za dvě léta,
za rok, za dvě léta
byla bys chovala.
4. |: Za rok, za dvě léta bude z tebe žena :|
a já budu nosit
a já budu nosit
šavli u řemeňa.

75. Korytňanští hospodáři níc nevijú

Korytná

1. Ko - ry - tňan - ští ho - spo - dá - ři níc ne - vi - jú, co pa - sá - ci na pa - sín - ku
vy - sto - jí - jú. A nech pr - ší, ne - pr - ší, pa - sák dy - cky
pást mo - sí, Ra - ku - šan - ce dra - hé mý - to pla - tit mo - sí.

1. Korytňanští hospodáři níc nevijú,
co pasáci na pasínku vystojíjú.
A nech prší, neprší,
pasák dycky pást mosí,
Rakušance drahé mýto platit mosí.

78. Červený, modrý bobovník

Komňa

1. Če - rve - ný, mo - drý bo - bo - vník, če - rve - ný, mo - drý bo - bo - vník,
de - set mlá - den - ců za tro - jník, de - set mlá - den - ců za tro - jník.

1. Červený, modrý bobovník,
červený, modrý bobovník,
deset mládenců za trojník,
deset mládenců za trojník.

2. Červený, modrý z růže květ,
červený, modrý z růže květ,
jedna panenka za pět set,
jedna panenka za pět set.

3. Ešče ty druhé plakaly,
ešče ty druhé plakaly,
že ju lacino prodaly,
že ju lacino prodaly.

79. Skočila sem do zahrádky

Uherský Brod-Maršov

1. Sko - či - la sem do za - hrá - dky, u - tr - hla sem mr - kvu,
ne - chod' ty k nám, můj sy - ne - čku, až na te - be mr - knu.

1. Skočila sem do zahrádky,
utrhlá sem mrkvu,
nechod' ty k nám, můj synečku,
až na tebe mrknu.
2. Starý zelé okopává,
drží gatě v hrsti,
na stařenu povolává,
že jí neopustí.
3. Kázali ně sečku řezat,
a já nejsu pacholek,
a já mosím študýrovat,
kde má děvča rozporek.
4. Jatelinka posečená,
ostalo strnisko,
včilkaj by sa chtělo ženit
kdejaké chlapisko.

80. Čí je to děvčátko

Uherský Brod-Těšov

1. Čí je to dě - včá - tko na tom vr - šku, no - sí vo - ni - čky ve fě - rtú - šku.

1. Čí je to děvčátko na tom vršku,
nosí voničky ve fěrtúšku.
2. Aj, nosí, nosí všelijaké,
přindi, synečku, dám ti také.

81. Teskno je mně, teskno

Jalubí

1. Te - skno je mně, te - skno, a - le ne - vím po kem,
po šva - rném sy - ne - čku, co je za po - to - kem.

1. Teskno je mně, teskno,
ale nevím po kem,
po švarném synečku,
co je za potokem.
2. Co je za potokem
a mezi horama,
žádný člověk neví,
co je mezi náma.
3. Mezi náma je tak,
že sa máme nechat,
my sa nenecháme,
my sa rádi máme.
4. Na mistřínském poli
je studánka vody,
až ta voda vyschne,
tenkrát budem svoji.
5. Voda nevysychá,
pořád jí přibývá,
nebude to, miřý,
nebude to nikdá.

82. To bojkovské pole

Bojkovice

1. To bo - jko - vské po - le, to je, Bo - že, po - le,
po něm se pro - chá - zí po - tě - še - ní mo - je, mo - je.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). The second staff has a treble clef and a key signature of one sharp. It starts with a repeat sign. The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). There are two endings: the first ending is G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter); the second ending is G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter).

1. To bojkovské pole,
to je, Bože, pole,
|: po něm se prochází
potěšení moje. :|
2. Potěšení moje,
černé oči máte
|: a já se vás bojím,
že mě oklamáte. :|
3. Neboj se, děvečko,
mého oklamání,
|: nedal by mně Pán Bůh
Boží požehnání. :|
4. Boží požehnání
na mojem statečku,
|: že sem já oklamal
chudobnou děvečku. :|
5. Chudobná děvečka
nic jinšho nemá,
|: jenom tú poctivost,
kterú si zachová. :|
6. A dyž se poctivost
na poli nerodí,
|: nejedna panenka
bez věnečka chodí. :|

83. Spadla z habra

Buchlovice

1. Spa - dla z ha - bra, je to pra - vda, ro - ztr - hla si ko - šu - len - ku až po ňa - dra.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of one staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter).

1. Spadla z habra, je to pravda,
roztrhla si košulenu až po ňadra.
2. Spadla z višně, viděli sme,
roztrhla si košulenu, zašili sme.

84. Studená rosenka tej noci padala

Ostrožská Nová Ves

Volně ♩=76

1. Stu - de - ná ro - sen - ka tej no - ci pa - da - la,
dyž sem za šo - ha - jkem dve - ří za ví - ra - la.

The musical notation is in G major, 6/8 time, with a tempo marking of 'Volně ♩=76'. It consists of two staves of music with lyrics underneath. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are: '1. Stu - de - ná ro - sen - ka tej no - ci pa - da - la, dyž sem za šo - ha - jkem dve - ří za ví - ra - la.'

1. |: Studená rosenka
tej noci padala, :|
|: dyž sem za šohajkem
dveří zavírala. :|
2. |: Studený větérek
tej noci zafúkál, :|
|: dyž sem já méj milej
na okénko tůkál. :|
3. |: Otevři, má milá,
malované dveří, :|
|: nech sa já podívám,
kdo za něma leží. :|
4. |: Neleží tu žádný,
šohajíčku švarný, :|
|: postélénka prázdná,
tobě sa podaří. :|

85. Dovolte ně, chaso mladá

Nedakonice

1. Do - vo - lte ně, cha - so mla - dá, a - by ně mu - zi - ka hrá - la, ej, do - vo -
lte ně, do - vo - lte, do - vo - lte, a - le - bo ně ven vy - ho - d'te, vy - ho - d'te.

The musical notation is in G major, 2/4 time. It consists of two staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: '1. Do - vo - lte ně, cha - so mla - dá, a - by ně mu - zi - ka hrá - la, ej, do - vo - lte ně, do - vo - lte, do - vo - lte, a - le - bo ně ven vy - ho - d'te, vy - ho - d'te.'

1. Dovolte ně, chaso mladá,
aby nám muzika hrála,
ej, dovolte ně, dovolte, dovolte,
alebo ně ven vyhod'te, vyhod'te.
2. Když počali dovolovat,
dveře, okna otvírat,
ej, brzo by ně nebylo, nebylo,
ej, dveří, oken stačilo, stačilo.

86. Ej, mamko, mamko

Bílovice

Mírně ♩=80

1. Ej, mam - ko, mam - ko, ma - měn - ko mo - ja,

ku - pte vy mně no - vé ša - ty, ma - měn - ko mo - ja.
já sa bu - du vy - dá - va - ti,

1. |: Ej, mamko, mamko,
maměnko moja, :|
kupte vy mně nové šaty,
já sa budu vydávati,
maměnko moja.

2. |: Ej, céro, céro,
ceruško moja, :|
nechaj teho vydáváňa,
dyť si ešče hrubě mladá, |
ceruško moja.

3. |: Ej, mamko, mamko,
maměnko moja, :|
šak aj vy ste mladá byli,
ráda ste se vydávali,
maměnko moja.

87. Ej, tedy sa ně moje srdco rozveselí

Bánov

Volně

1. Ej, te - dy sa ně mo - je sr - dco ro - zve - se - lí, ked mi mój ka - ma - rád po - nad ko - šiar stre - lí.

1. Ej, tedy sa ně moje srdco rozveselí,
ked mi mój kamarád ponad košiar strelí.

88. A když jsme jeli

Podolí

$\text{♩} = 73$

1. A když jsme je - li, a když jsme je - li
vo - la - lo dě - vče, vo - la - lo dě - vče

přes Ko - ry - ča - ny, přes Ko - ry - ča - ny,
na Po - do - la - ny, na Po - do - la - ny.

1. A když jsem jeli,
a když jsme jeli
přes Koryčany,
přes Koryčany,
volalo děvče,
volalo děvče
na Podolany,
na Podolany.

2. Aj, Podolané,
aj, Podolané,
v tenkých košulkách,
v tenkých košulkách,
zabili Janka,
zabili Janka,
na panských lúkách,
na panských lúkách.

3. Jak ho zabili,
jak ho zabili,
kříž postavili,
kříž postavili,
aby se lidé,
aby se lidé
na něm modlili,
na něm modlili.

4. Ach, kříži, kříži,
ach, kříži, kříži
ukřižovaný,
ukřižovaný,
pod tebou leží,
pod tebou leží
zamordovaný,
zamordovaný.

89. My tupesští mládenci

Tupesy

$\text{♩} = 96$

1. My tu - pe - sš - tí mlá - den - ci se - jdem se na kon - ci,
at' se po - dí - vá - me, at' se po - dí - vá - me, sme - li ta - dy vše - ci.

1. My tupesští mládenci sejdem se na konci, : at' se podíváme, at' se podíváme, sme-li tady všeci. :	3. Milá, pod' k muzice, prosím tě velice, : odložíš mně kameň, odložíš mně kameň od mojego srdce. :
2. Nejsme tady všeci, jeden nám chybuje, : stavme se pro něho, stavme se pro něho u milenky jeho. :	4. Milá k muzice šla, venku stát ostala, : milý na ňu volál, milý na ňu volál, aby šla do kola. :

90. Zhusta, chlapci, zhusta

Uherské Hradiště-Sady

1. Zhu - sta, chla - pci, zhu - sta, ko - nec ma - so - pu - sta, ma - so - pust sa krá - tí, už sa ne - na - vrá - tí.

1. Zhusta, chlapci, zhusta,
konec masopusta,
masopust sa krátí,
už sa nenavrátí.

91. Od Prešpurka teče voda čistá

Bílovice

Mírně

1. Od Pre-špu-rka te - če vo - da či - stá, pla - če o mne ga - la - ne - čka ji - stá,
pla - če o mne, ru - ky za - la - mu - je, že sa pro mě vra - ný kůň šně - ru - je.

1. Od Prešpurka teče voda čistá,
plače o mne galanečka jistá,
plače o mne, ruky zalamuje,
že sa pro mě vraný kůň šněruje.
2. Neplač o mě, potěšení moje,
šijú sa mně v Brně šaty nové,
šaty nové a kabát zelený,
neplač o mě, moje potěšení.
3. Jak já nemám o ta smutná plakat,
když ta vidím husté blato šlapat,
husté blato, krvi po kolena,
jak já nemám plakat, smutná žena.
4. Dobře bylo v uherskej krajině,
dokud' ležal císař při Budíně,
a jak odjel císař od Budína,
zaplakala uherská krajina.
5. Až já umřu, tu mě pochovajte,
na můj hrobek rozmarýn nasad'te,
nasad'te ho, aby on sa ujál,
aby císař celé Uhry vyhrál.

92. Třikrát sem obešel to bílovské pole

Bílovice

Volně ♩=88

1. Tři - krát sem o - be-šel to bí-lo-vské po-le, e - ště mě hla-věn-ka ne-bo-le-la,

a včil už mňa bo-lí hla-va, ru-ky,no-hy, že za mú fra-jí-rkú i - ný cho-dí.

1. : Třikrát sem obešel to bílovské pole, eště mě hlavěnka nebolela, : : a včil už mňa bolí hlava, ruky, nohy, že za mú frajírku iný chodí. :	2. : Vy pane hejtmane, jak to uděláme, aby mňa má milá zasěj chtěla. : : Vem vody, umyj sa, šátečkem utři sa, bude ta tvá milá zas mět ráda. :

93. Až já umřu, kdo bude žít

Bojkovice

1. Až já um - řu, kdo bu - de žít, kdo bu - de žít, kdo bu - de žít?

1. Až já umřu, kdo bude žít, kdo bude žít, kdo bude žít?	4. Košulenu, bílé gatě, bílé gatě, bílé gatě.
2. Kdo pálenku, kdo bude pít, kdo bude pít, kdo bude pít?	5. Kúsek dřeva jedlového, jedlového, jedlového.
3. Až já umřu, co mně dáte, co mně dáte, co mně dáte?	6. Aby byla truhla z něho, truhla z něho, truhla z něho.

94. Když sem já šel přes nadháj

Hluk

1. Když sem já šel přes na - dháj, když sem já šel přes na - dháj,
přes na - dháj - ské ho - ry, přes na - dháj - ské ho - ry.

1. Když sem já šel přes nadháj,
když sem já šel přes nadháj,
přes nadhájské hory,
přes nadhájské hory.
2. Milá na mě volala,
milá na mě volala,
že ju hlava bolí,
že ju hlava bolí.
3. Hlava ju nebolela,
hlava ju nebolela,
bolely ju nohy,
bolely ju nohy.
4. Nohy ju nebolely,
nohy ju nebolely,
bolely ju ruce,
bolely ju ruce.
5. Počkej, milá, po roce,
počkej, milá, po roce,
budeš mět na ruce,
budeš mět na ruce.

95. Ore milý, ore

Záhorovice

1. O - re mi - lý, o - re, mi - lá mu po - há - ňá, na ka - ždých ú - vra - t'och hu - bĕn - ky mu dá - vá.

1. Ore milý, ore, milá mu poháňá,
na každých úvratích huběnky mu dává.
2. Na každých úvratích aj na prostred roli,
ľudé povidajú, že ti budú svoji.
3. Dybych si dostala, koho ráda vidím,
veru bych nedbala, dyby mě dycky bil.
4. Dyby mě dycky bil štyry rázy za deň,
svoje očka utrem, pekne naňho pozrem.
5. Dali ste ma, dali, za koho ste chceli,
včil ně pomahajte, rodičové moji.
6. Dali ste ma, dali, za starého vdovca,
rači ste mu mohli pichnúť do kamnovca.
7. Zdaleka já poznám to staré vdovčisko,
protírá si fúsa jako kocůřisko.
8. Zdaleka já poznám, kerý je ženatý,
probírá si fúsa jako pes kudlatý.

96. Vyškovec, polana

Vyškovec

1. Vy - ško - vec, po - la - na, na dro - bno zo - ra - ná,

o - ra - li ju chla - pci, cho - d'a za dzie - vĕn - ci.

1. Vyškovec, polana, na drobno zoraná,
orali ju chlapi, choďa za dievčenci.
2. Chodzievaj, chodzievaj, reči něrobievaj,
máš-li reči robyc, možeš k nám něchodzic.
3. Něchodz k nám, něchodz k nám, ani ci někážem,
lebo ci kedysi kamením vyhážem.
4. Něchodz k nám, něchodz k nám, ty papučo nahý,
veru moja mamka o tĕbja něstojí.

97. Zamiloval sem si děvča černoové

Pitín

Mírně ♩=80

1. Za - mi-lo-vál sem si děv-ča če-rno - o - ké, a-le ně ho ne-scú dat, lem sa
vy-mlú - va - jú a mně vy-hrá - ža - jú, že ně bu-dú tru-co - vat.

1. |: Zamiloval sem si
děvča černoové,
ale ně ho nescú dat, :|
|: lem sa vymlúvajú
a mně vyhrážajú,
že ně budú trucovat. :|
2. |: Dával sem jim koně,
co orali pole,
ešče ně ho nescú dat, :|
|: lem sa vymlúvajú
a mně vyhrážajú,
že ně budú trucovat. :|
3. |: Dával sem jim voly,
měli krivé rohy,
ešče ně ho nescú dat, :|
|: lem sa vymlúvajú
a mně vyhrážajú,
že ně budú trucovat. :|
4. |: Dával sem jim ovce,
měly hlasné zvonce,
ešče ně ho nescú dat, :|
|: lem sa vymlúvajú
a mně vyhrážajú,
že ně budú trucovat. :|
5. |: A cože sa stalo,
děvča jim ostalo,
včil už ně ho dávajú :|
|: a já ho už nescem,
udělám si, jak scem,
nech si ho včil nechajú. :|

98. Kamaráde, bratrátku můj

Komňa

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the first two lines of the melody, with triplets over the first three notes of each line. The second staff contains the next two lines of the melody, ending with a double bar line. The lyrics are written below the notes.

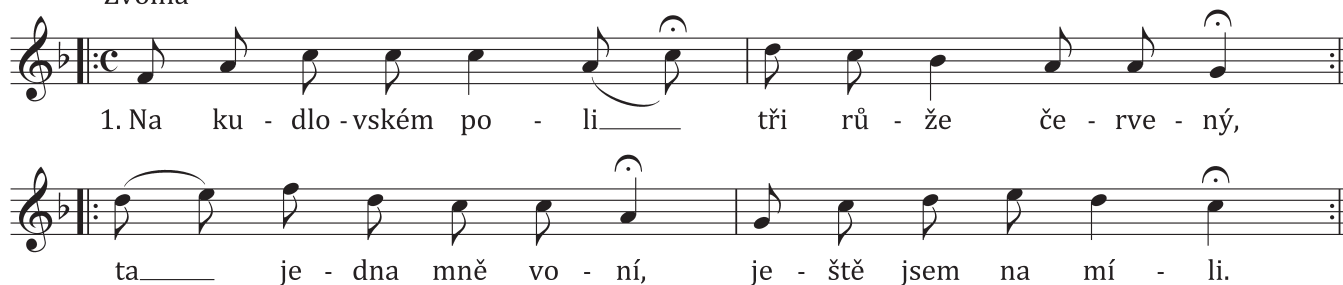
1. Ka - ma - rá - de, bra - trán - ku můj, po - ščaj mně ga -
lán - ky svo - jej, po - ščaj mně ga - lán - ky svo - jej.

1. Kamaráde, bratrátku můj,
poščaj mně galánky svojej,
poščaj mně galánky svojej.
2. Nech si já s ňú zatancuju,
dyž tu nemám dnes svojej,
dyž tu nemám dnes svojej.
3. Kamaráde, bratrátku můj,
to ti já neudělám,
to ti já neudělám.
4. Já mám takú galanečku,
jak bych ju vymaloval,
jak bych ju vymaloval.

99. Na kudlovském poli tři růže červený

Kudlovice

Zvolna

1. Na ku - dlo - vském po - li tři rů - že če - rve - ný,
ta je - dna mně vo - ní, je - ště jsem na mí - li.

1. |: Na kudlovském poli
tři růže červený, :|
|: ta jedna mně voní,
ještě jsem na míli. :|
2. |: Růžičko červená,
tys mně zavoněla, :|
|: tys mně zavoněla
tři léta bezmála. :|
3. |: Tři léta bezmála
a kterýsi týden, :|
|: přijdi k nám, synečku,
milovat se budem. :|
4. |: Syneček k nám přišel
o jedné hodině, :|
|: počal vypravovat
o smutnej novině. :|
5. |: Smutná novinečka,
moje galánečka, :|
|: jenže mně zbraňují
má stará mamička. :|
6. |: Má stará mamulko,
nebraňte mně toho, :|
|: jak jest to hezká věc,
když miluje koho. :|
7. |: Hezká věc, hezká věc,
s panenkou mládenec, :|
|: když si zachovají
svůj zelený věnec. :|
8. |: Můj zelený vínku,
já tě ráda nosím, :|
|: pro tebe, synečku,
já ho ztratit musím. :|
9. |: Svůj zelený vínek
do šátečka svážu, :|
|: až pujdu k oltáři,
tam ho poukážu. :|

100. Svítilo slůnečko o pravém poledni

Salaš

♩=116

1. Sví - ti - lo slů - ne - čko o pra - vém po - le - dni, o pů - lno - ci mě - sí - ček, a - le
mně je ho - rší, mo - ja ne - jmi - le - jší, za - rů - stá mně cho - dní - ček.

1. |: Svítilo slůnečko o pravém poledni,
o půlnoci měsíček, :|
ale mně je horší,
moja nejmilejší,
zarůstá mně chodníček.
2. |: Vydala mamička najstarší cérušku,
vydala ju od sebe, :|
když ju vydávala,
tak jí povídala,
nechodívej víc ke mně.
3. |: Udělám se ptáčkem, malým jařabáčkem,
poletím k svéj mamulce, :|
sednu na lavečku
proti okénečku,
na šípkovou růžičku.
4. |: Nejmladší céruška z okénka hleděla
a na ptáčka volala, :|
uleť, malý ptáčku,
malý jařabáčku,
nezlom mně mú růžičku.
5. |: Dobře je ti, sestro, u svojěj mamulky
v peřinách se válati, :|
ale mně je horší,
moja nejmilejší,
po světě se túlati.

101. Podolanů doma není

Podolí

$\text{♩} = 88$

The musical score is written on two staves in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked as quarter note = 88. The melody consists of eighth and quarter notes, with some notes having fermatas. The lyrics are written below the notes.

1. Po - do - la - nů do - ma né - ni, Po - do - la - nů
do - ma né - ni, je - li do hor na ka - mé - ní.

1. Podolanů doma není,
Podolanů doma není,
jeli do hor na kamění.
2. Na kamění, na široké,
na kamění, na široké,
pro děvčata černojoké.
3. Kdybych věděl, kde zahynu,
kdybych věděl, kde zahynu,
zapálil bych tu dědinu.
4. Zapálil bych od kostela,
zapálil bych od kostela,
aby milá neshořela.
5. Zapálil bych oba konce,
zapálil bych oba konce,
a to na zlost méj milence.
6. Cos porobil, malý synku,
cos porobil, malý synku,
tys popásl jatelinku.
7. Už v Podolí zvony zvoní,
už v Podolí zvony zvoní,
už Jánoška kati honí.

102. Dyž komára ženili

Boršice

1. Dyž ko-má-ra že-ni - li, joj, joj, že-ni - li, joj, joj, že-ni - li, joj, joj, že-ni - li.

1. Dyž komára ženili,
joj, joj, ženili,
joj, joj, ženili,
joj, joj, ženili.

2. Kouska chleba neměli,
joj, joj, neměli,
joj, joj, neměli,
joj, joj, neměli.

3. Přiletěl k nim slavíček,
joj, joj, slavíček,
joj, joj, slavíček,
joj, joj, slavíček.

4. Dal jím chleba krajíček,
joj, joj, krajíček,
joj, joj, krajíček,
joj, joj, krajíček.

5. K tomu vína žídlíček.
joj, joj, žídlíček,
joj, joj, žídlíček,
joj, joj, žídlíček.

103. Na té naší věži dvanáct hodin bije

Osvětimany

1. Na té na - ší vě - ži dva - náct ho - din bi - je, mo - je ne - jmi - le - jší
ko - šu - len - ku ši - je, mo - je ne - jmi - le - jší ko - šu - len - ku ši - je.

1. Na té naší věži dvanáct hodin bije,
moje nejmilejší košulenu šije,
moje nejmilejší košulenu šije.
2. Pro koho ji, milá, pro koho ji šiješ,
pro tebe, synečku, až pomašíruješ,
pro tebe, synečku, až pomašíruješ.
3. Až pomašíruješ z Peštu do Budína,
tam si dáme nalit červeného vína,
tam si dáme nalit červeného vína.
4. Červené vínečko ve sklenici skáče,
moja galánečka, kady chodí, pláče,
moja galánečka, kady chodí, pláče.
5. Opravdu, má milá, opravdu's plakala,
opravdu, synečku, co bych zapírala,
opravdu, synečku, co bych zapírala.

104. Chystajte, maměnko, chystajte peřiny

Pašovice

1. Chy - sta - jte, ma - měn - ko, chy - sta - jte pe - ři - ny, my jich po - ve - ze - me do dru - hěj dě - di - ny.

1. Chystajte, maměnko, chystajte peřiny,
my jich povežeme do druhěj dědiny.
2. Chystajte, maměnko, chystajte truhličku,
pojedem přivítat novú maměnečku.

105. Už sem sa vám, můj tatíčku, oženil

Částkov

1. Už sem sa vám, můj ta - tí - čku, o - že - nil, aj, o - že - nil, už sem so - bě

he-zkú ho-lku na - mlu - vil, už sem so - bě he-zkú ho-lku na - mlu - vil.

1. Už sem sa vám, můj tatíčku, oženil, aj, oženil,
už sem sobě hezkú holku namluvil,
už sem sobě hezkú holku namluvil.
2. Kerá bude, můj synečku, žena tvá, aj, žena tvá,
můj tatíčku, šablenka ocelová,
můj tatíčku, šablenka ocelová.
3. A gdo ti ju, můj synečku, namlúval, aj, namlúval,
můj tatíčku, od třetího generál,
můj tatíčku, od třetího generál.

106. Na mši svatou zvonijou

Stupava

1. Na mši sva - tou zvo - ni - jou, vše - cky pan - ny na ni jdou,
jen ta je - dna ne - by - la, ta, kte - rá se vrá - ti - la.

1. Na mši svatou zvonijou,
všecky panny na ni jdou,
jen ta jedna nebyla,
ta, která se vrátila.
2. Do zahrady vkročila,
tři věnečky uvila,
do zahrady vkročila,
tři věnečky uvila.
3. Přišel jest k ní mládenec,
dej, děvče, dej věnec,
dej, děvče, oba dva,
šak si krásná osoba.
4. Dej, děvče, všecky tři,
šak sou krásný jako ty,
sedni sobě na koně,
pojedeme do pole.
5. Dyž do pole přijeli,
cesta se jim ztratila,
jeli po samém chamraží,
po ďábelském zápraží.
6. Dyž do pekla přijeli,
na bránu udeřili.
Otevřte, tovaryši,
vezu tělo i duši.
7. Co tělo učinilo,
že do pekla přijelo?
Nechcelo se modliti,
na mši svatou choditi.
8. Otevřte okýnečko,
otevřete okýnečko,
ať schládne mé srdečko,
ať schládne mé srdečko.
9. Dyž ses chtěla chladiti,
tak ses měla modliti,
tak ses měla modliti,
na mši svatou choditi.
10. Zkažte vy mé mateři,
ať mě nečeká k večeři
ani zejtra k obědu,
že více již nepřijdu.

107. Ach, Bože můj, co sem dělal

Dolní Němčí

1. Ach, Bo - že můj, co sem dě - lal, dyž sem do - ma ne - no - co - val,

vždy - cky sem sa kan - ce - lá - ře bál, a - bych se na vo - jnu ne - do - stal.

1. |: Ach, Bože můj, co sem dělal,
dyž sem doma nenocoval, :|
|: vždycky sem sa kanceláře bál,
abych se na vojnu nedostal. :|

2. |: Už mě vedú na kancelář
dvá šandáři, starosta náš, :|
|: má milá za dveřama stojí,
plače a ručenkama lomí. :|

3. |: Nelam ruce, neplač o mě,
si-li věrná, čekaj na mě, :|
|: čekaj na mě, mé potěšení,
čekaj na mě, až přijdu z vojny. :|

108. Nepojedem na robotu

Ořechov

1. Ne - po - je - dem na ro - bo - tu, až po - je - de Vá - vra, ko - le - čka mu vr - zu - ka - jú,
ra - dli - ca mu spá - dá, ko - le - čka mu vr - zu - ka - jú, ra - dli - ca mu spá - dá.

1. Nepojedem na robotu, až pojede Vávra,
[: kolečka mu vrzují, radlice mu spádá. :]

2. Všecí svatí tancovali, mezi něma Pán Bůh,
[: svatý Petr vyskakoval, až se chytil za břuch. :]

109. Ej, zomrem vam, mamočko

Nezdenice

1. Ej, zom - rem vam, ma - mo - čko, ej, choč ma nič ně - bo - lí,
ej, ně - dá - ce mi ro - bic, ej, čo je po mej vó - li.

1. Ej, zomrem vam, mamočko,
ej, choč ma nič něbolí,
ej, nědáce mi robic,
ej, čo je po mej vóli.

2. Ej, hore nad potokom,
ej, lecá koně skokom,
ej, bolí ma hlavěnka,
ej, za velikým chlopom.

3. Ej, ja ten veliký chlap,
ej, je samá dobrota,
ej, po bočkoch oblapí,
ej, lopně do chrbota.

110. Oliva, oliva

Popovice

Zvolna ♩=100

1. O - li - va, o - li - va, ze - le - ná o - li - va,
po - věz ně, o - li - vo, co můj mi - lý dě - lá.

The image shows two staves of musical notation in 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The second staff continues the melody and ends with a double bar line and repeat dots. The lyrics are written below the notes.

1. Oliva, oliva,
zelená oliva,
|: pověz ně, olivo,
co můj milý dělá. :|
2. A já ti nepovím,
nebo sama nevím,
|: já su strom zelený,
ten mlúvit neumí. :|
3. Dyž sem ho neznala,
neměla sem řečí,
|: co sa naplakaly
moje černé oči. :|
4. Moje černé oči,
moje černé očka,
|: musím vás namočit
zrána do járečka. :|
5. Zrána do járečka,
večer do Dunaja,
|: namlúvila bych si
iného šohaja. :|

111. Tu-li tá hospoda tu bývá

Popovice

Mírně ♩=100

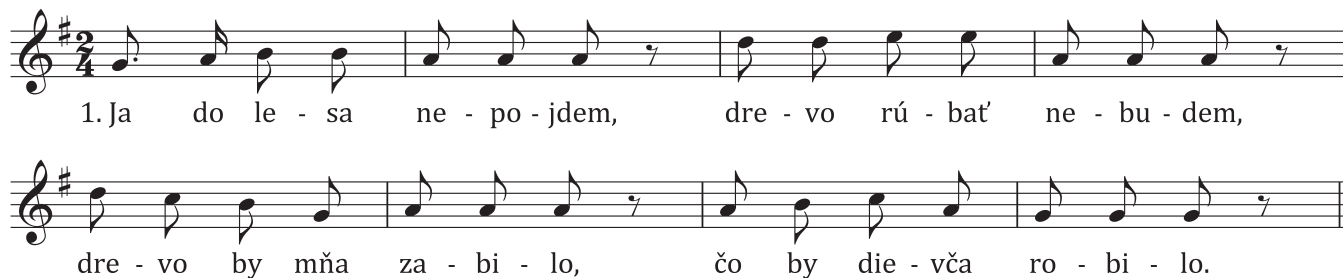
1. Tu - li tá ho-spo-da tu bý - vá, nech sa nám na o-rkaf po - dí - vá.

The image shows a single staff of musical notation in 3/4 time. The melody consists of quarter and eighth notes. The key signature has one sharp (F#). The lyrics are written below the notes.

1. Tu-li tá hospoda tu bývá,
nech sa nám na orkaf podívá.
2. My máme peřiny bilúčké,
my chceme peníze milúčké.

112. Ja do lesa nepojdem

Komňa

1. Ja do le - sa ne - po - jdem, dre - vo rú - bať ne - bu - dem,
dre - vo by mňa za - bi - lo, čo by die - vča ro - bi - lo.

1. Ja do lesa nepojdem,
drevo rúbať nebudem,
drevo by mňa zabilo,
čo by dievča robilo.
2. Sekerečku tupú mám,
frajerečku bystrú mám,
frajerečka neverí
ani otcu, materi.
3. Kebych vedel, kerá je,
kúpil bych jí gorale,
goralečky, gorale,
za strieborne toláre.
4. Ja gorale nenosím
ani sa ťa neprosím,
kúp si radšej halenu,
máš na riti spálenú.

113. Ja, u Hradišča pěkný krám

Uherský Brod-Maršov

The image shows a musical score for a song in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). The melody is written on a single staff with a treble clef. It consists of two lines of music. The first line has seven measures, and the second line has seven measures. The lyrics are written below the notes. There are triplets indicated by a '3' over a bracket in measures 1, 2, 3, 5, 6, and 7 of both lines. The lyrics are: '1. Ja, u Hra - di - šča pě - kný krám, ja, u Hra - di - šča pě - kný krám, co ti, má mi - lá, kú - pit mám, co ti, má mi - lá, kú - pit mám.'

1. Ja, u Hradišča pěkný krám,
ja, u Hradišča pěkný krám,
co ti, má milá, kúpit mám,
co ti, má milá, kúpit mám.
2. Nekupuj ty mně ořechu,
nekupuj ty mně ořechu,
nedělej ze mňa posměchu,
nedělej ze mňa posměchu.
3. Kup ty mně rači střevíce,
kup ty mně rači střevíce,
po jarmaku nechod' více,
po jarmaku nechod' více.
4. Kúpil sem jí pentlu modrú,
kúpil sem jí pentlu modrú,
tu máš, milá, na rozchodnú,
tu máš, milá, na rozchodnú.
5. Jak tú pentlu zaplétala,
jak tú pentlu zaplétala,
přežalostně zaplakala,
přežalostně zaplakala.
6. Červené, bílé ořeší,
červené, bílé ořeší,
kdo mé srdénko potěší,
kdo mé srdénko potěší.
7. A kde je ten, co ju kúpil,
a kde je ten, co ju kúpil,
ten mé srdénko zarmútil,
ten mé srdénko zarmútil.
8. Potěšil by ho, nemá kdo,
potěšil by ho, nemá kdo,
zarmútil by ho ledakdo,
zarmútil by ho ledakdo.
9. Potěšili by tatíček,
potěšili by tatíček,
už na nich roste trávníček,
už na nich roste trávníček.

114. Chodívals k nám, falešníku

Uherské Hradiště-Míkovice

♩=120

1. Cho - dí - vals k nám, fa - le - šní - ku, věc k nám cho - dit ne - bu - deš,
o - kla - mals ně o můj ví - nek, věc mě kla - mat ne - bu - deš.

A dyž si k nám cho - dí - vá - val, do - mů z ho - spo - dy, syn - ku po - dvo - dný.
za ru - čen - ku vo - dí - vá - val

1. Chodívals k nám, falešníku,
věc k nám chodit nebudeš,
oklamals ně o můj vínek,
věc mě klamat nebudeš.
A dyž si k nám chodíval,
za ručenku vodíval
domů z hospody,
synku podvodný.
2. Ach, co pláčeš a naříkáš
o víneček zelený,
z jara kvítí zas pokvete,
uvijeme zas nový.
Uvijeme cifrinový,
zelený, rozmarynový,
bude takový
jako ten první.
3. Dybys uvil, můj Honzíčku,
tech vínečků sto dvacet,
šak už sa mi nenavráti
moja krása, moja česť.
Moja krása sa mi tratí,
pocťivosť sa nenavráti,
tys ně ju odňal,
a ně sis nevezal.
4. Jak sem si měl tebe vzíti,
má panenke rozmilá,
dyž nám celý svět zbraňoval,
celá tvoja rodina.
Dyž sme spolu sedávali,
lidé na nás volávali,
samás slyšela,
má roztomilá.

115. Kdo to na mňa žaluje

Staré Město

Hybně

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the song, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are written below the notes.

1. Kdo to na mňa ža - lu - je, ja, kdo to na mňa svě - dčí,
že sem za - bil je - le - na, ja, v ko - ste - lan - skěj se - či.

1. Kdo to na mňa žaluje,
ja, kdo to na mňa svědčí,
že sem zabil jelena,
ja, v kostelanskéj seči.

2. A já sem ho nezabil,
já sem ho enom ranil,
enom sem mu hlavěнку,
ja, na čtvero rozrazil.

3. Malú, milá, malú máš,
ja, malú lásku ke mně,
slíbilas ně, že ně dáš,
ja, huběнку lebo dvě.

116. Aj, až já umřu

Jankovice

♩=42

1. Aj, až já um-řu, co ně dá-te, ten-kú ko-šu-lku, bí-lé ga-tě, ten-kú ko-šu-lku, bí-lé ga-tě.

1. Aj, až já umřu, co ně dáte,
tenkú košulku, bílé gatě,
tenkú košulku, bílé gatě.
2. Aj, co ně dáte, nic iného,
aj, kúsek dřeva jedlového,
aj, co by byla truhla z něho.
3. Aj, nad dědinú, nad kerchovem,
lúčila se tam duša s tělem,
lúčila se tam duša s tělem.
4. Aj, chodilo si v stříbře, zlatě,
a já, dušinka, trpím za tě,
a já, dušinka, trpím za tě.
5. Aj, trpím, trpím, trpět budu,
na věčné časy hořet budu,
na věčné časy hořet budu.

117. Miškáři, miškáři, dajte si zahrát

Bojkovice-Bzová

Svižně

1. Mi - šká - ři, mi - šká - ři, da - jte si za - hrát, jak ne - má - te pe - něz,

vy - sle - čte ka - bát, jak ne - má - te pe - něz, vy - sle - čte ka - bát.

1. Miškáři, miškáři, dajte si zahrát,
|: jak nemáte peněz, vyslechte kabát. :|
2. Vyslechte, vyslechte, dajte v hospodě,
|: aby sa napili také susedé. :|
3. Miškáři, miškáři, děte do světa,
|: jak tu zostanete, bude tu psota. :|
4. Bude tu, bude tu veliká psota,
|: od rána do noci v panském robota. :|
5. Miškáři, miškáři, chodte do Prajska,
|: šak toto je pro vás enom procházka. :|
6. Je pro vás, je pro vás enom procházka,
|: daleko delší je cesta do Ruska. :|

118. Už sme všetko vyzpívali

Břestek

$\text{♩} = 100$

1. Už sme vše - cko vy - zpí - va - li, ra - čme ve - se - lí byt,

hu - běn - ka sa vy - su - ši - la, da - jte sa jí na - pit.

1. Už sme všetko vyzpívali, račme veselí byt,
huběnka sa vysušila, dajte sa jí napit.
2. Holbu vína, holbu vína, holbu páleného,
potom ešte něco k tomu, něco smaženého.

119. Vím já jeden hájíček borový

Bojkovice-Přečkovice

Mírně

1. Vím já je-den há - jí-ček bo - ro - v ý, on je v lé-tě aj v zi-mě ze - le - n ý.

A mně sa vše-cko zdá, že sa na mňa hně-vá mo - je po - tě - še - ní.

1. Vím já jeden hájíček borový,
on je v létě aj v zimě zelený.
A mně sa všecko zdá,
že sa na mňa hněvá
moje potěšení.
2. Dyž sa hněvá, nech hněvá, nedbám nic,
šak je ešte v Přečkovicih děvčat víc.
Dyž to má tak býti,
přestaň k nám choditi,
bude konec všeho.
3. Dyž sem já šel k svéj milěj v poledne,
ona teprú stávala z postele.
Co je to za panna,
žádná hospodyňka
to býti nemože.

120. U súseda dobrá voda

Břestek

♩=100

1. U sú - se - da do - brá vo - da, v na - ší stu - dni též,
po - věz ty ně, mo - ja mi - lá, e - sli ty ně chceš.

A já bych ťa rá - da chtě - la, a - le že ne - smím,
e - nom kdy - bych tro - chu smě - la, ach, Bo - že, Bo - že.

1. U súseda dobrá voda, v naší studni též,
pověz ty ně, moja milá, estli ty ně chceš.
A já by ťa ráda chtěla,
enom kdybych trochu směla,
ale že nesmím,
ach, Bože, Bože.
2. A to proto, můj Janíčku, že ty ně šidíš,
dyž já idu kolem oken, za mě se stydíš.
A já bych ťa ráda chtěla,
enom kdybych trochu směla,
ale že nesmím,
ach, Bože, Bože.
3. Na co ste ně, má matičko, skoro vydali,
ani ste ně hospodářit nenaučili.
Dali stě ně takovému,
co nerozumí ničemu,
ach, Bože, Bože,
ach, Bože, Bože.
4. A když vy ke mně přídete, mamičko moja,
to on mně tak pěkně říká robečko moja,
ale jak vy odjedete,
to ně lítajú po hřbetě
kyje březové,
ach, Bože, Bože.

121. Ten pitěnský kostelíček

Hostětín

Rázně

1. Ten pi - těn - ský ko - ste - lí - ček a blí - zko je če - rný les,

až já ta - ma pu - jdu, vzpo - mí - nat si bu - du, co můj mi - lý dě - lá dnes.

1. |: Ten pitěnský kostelíček
a blízko je černý les, :|
až já tama pujdu,
vzpomínat si budu,
co můj milý dělá dnes.
2. |: Jede on si, pěkně jede,
na tom vraném koníčku, :|
veselo si zpívá
a při tom připíná
na levý bok šabličku.
3. |: Dyž tu šablu k sobě připjal,
tož žalostně zaplakál, :|
škoda, moja milá,
holuběnko sivá,
že já sem ťa nedostál.
4. |: Příčina je toho známá
od brodského hejtmana, :|
dyž ňa na vojnu brál,
provazama svázal,
abych milú nedostál.

122. Vykúkala z okénečka

Staré Město

1. Vy - kú - ka - la z o - ké - ne - čka, z to - ho ne - jvrch - ně - jší - ho, spa - tři - la na
vra - ném ko - ni, spa - tři - la na vra - ném ko - ni své - ho na - jmi - le - jší - ho.

1. |: Vykúkala z okénečka,
z toho nejvrchnějšího, :|
spatřila na vraném koni,
spatřila na vraném koni
svého nejmilejšího.
2. |: Vykúkala z okénečka
jako z jara růže květ, :|
zaplakala, naříkala,
zaplakala, naříkala,
že sem já jí zkazil svět.
3. |: Dyž sem zkazil, tak napravím,
co je komu do toho :|
a já musím počet vydat
a já musím počet vydat
Pánu Bohu ze všeho.

123. Ej, za tú našú stodolečkú

Zlechov

1. Ej, za tú na - šú sto-do - le - čkú, ej, za tú na - šú sto-do - lú,
pla-ka - lo tam he-zké dě - vče, že ve-rbu - jú na vo-jnu, na vo-jnu.

1. Ej, za tú našú stodolečkú,
ej, za tú našú stodolú,
|: plakalo tam hezké děvče,
že verbují na vojnu. :|

2. Ach, neplač, neplač, nenaříkej,
aj, neplač, neplač, neběduj,
|: v Olomúci sú vojáci,
já za něma pojedu. :|

124. Pod', synečku, pod' kupovat

Uherské Hradiště-Vésky

$\text{♩} = 126$

1. Pod', sy - ne - čku, pod' ku - po - vat, šak to bu - deš po - tře - bo - vat.

1. Pod', synečku, pod' kupovat,
šak to budeš potřebovat.

2. Ty si, bože, ty si kupec,
mohl by tě v trůbě upéct.

125. Ve Bzenci na rynku

Medlovice

Volně

The image shows two staves of musical notation in G minor (one flat) and common time (C). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first staff contains the first two lines of the song, and the second staff contains the next two lines. The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes.

1. Ve Bzen - ci na ryn - ku, na če - rve - ném ví - ně,
vzal šo - haj na vo - jnu, to kvů - li dě - vči - ně.

1. Ve Bzenci na rynku,
na červeném víně,
vzal šohaj na vojnu,
to kvůli děvčíně.
2. Muzika mu hrála
do bílého rána,
dal synek muzice
tolar do cimbála.
3. Tolar do cimbála,
štyry rýnské propíl,
než by byl děvčíně
na šatečky kúpíl.
4. Kúpíl jí kordulku
z černého damínu,
voničku mu dala,
pěknú, z rozmarýnu.
5. Voničku mu dala,
vršky ulámala,
može synek poznat,
že je láska malá.

126. Pod Javorinú, pod tú dolinú

Ostrožská Nová Ves

Mírně ♩=92

1. Pod Ja - vo - ri - nú, pod tú do - li - nú, ža - la má mi - lá
trá - vu ze - le - nú, ho - já - sa, ho - já - sa, trá - vu ze - le - nú.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a tempo marking 'Mírně ♩=92'. The melody features several triplet markings over the notes. The lyrics are written below the notes.

1. Pod Javorinú, pod tú dolinú,
žala má milá trávu zelenú,
hojása, hojása, trávu zelenú.
2. Dyž ju našala, tak zavolala,
pod' ně ju zdvihnúť, nemožu sama,
hojása, hojása, nemožu sama.
3. Dyž jí ju zdvíhál, tak jí povídál,
děvčico, čí si, bych k vám chodívál,
hojása, hojása, bych k vám chodívál.
4. Jak já ti povím, dyž sama nevím,
kolik sa bilo na věži hodin,
hojása, hojása, na věži hodin.
5. Já sa ťa neptám na tvé hodiny,
rád bych sa já dostál do tvéj rodiny,
hojása, hojása, do tvéj rodiny.

127. Na horách, na dolách

Ostrožská Nová Ves-Chylice

1. Na ho-rách, na do-lách, co-si sa tam bě - lá, la-bu-těň-ky bí-lé, le-bo sně-hy le-žá.

The musical notation is in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of one staff. The melody features a change in time signature from 4/4 to 3/4. The lyrics are written below the notes.

1. Na horách, na dolách,
cosi sa tam bělá,
labutěňky bílé,
lebo sněhy ležá.
2. Dyby sněhy byly,
už by roztajaly,
labutěňky bílé
už by odlétaly.

128. Nebud', šohaj, nebud' blázen

Březolupy

Pomalou

1. Ne - bud', šo - haj, ne - bud' - blá - zen, ne - na - mlú - vaj je - dným rá - zem,

ne - na - mlú - vaj, ne - na - mlu - víš, ne - bo sa mi nic ne - lú - bíš.

1. Nebud', šohaj, nebud' blázen,
nenamlúvaj jedným rázem,
nenamlúvaj, nenamluvíš,
nebo sa mi nic nelúbíš.

2. Maměnka mi nedovolí,
zamyká mě do komory,
do komory na dva zámky,
škoda, Bože, mej galánky.

3. Juž sú chlapani naučení
na ty ľudské mladé ženy,
ľudská žena nic dobrého,
zvedla synka svobodného.

129. Ej, dolina, dolina

Březová

Zdlouha

1. Ej, do - li - na, do - li - na, ja, do - li - na, do - li - na, ma - lo - va - ná do - li - na.

1. Ej, dolina, dolina,
ja, dolina, dolina,
malovaná dolina.

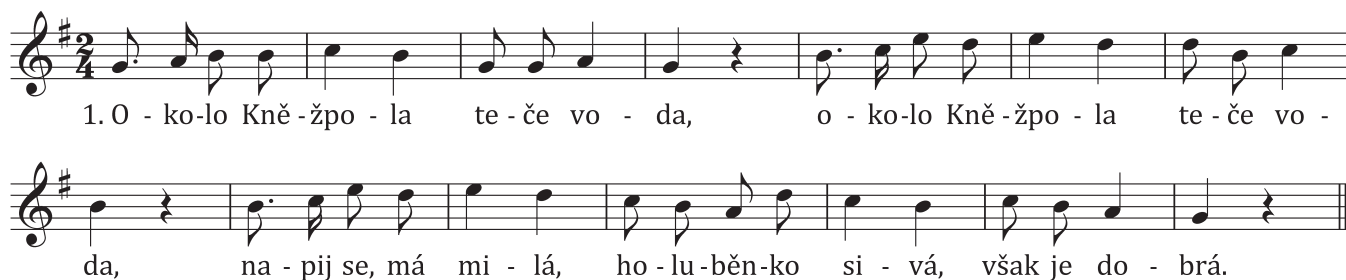
2. Kdo dolinu maloval,
kdo dolinu maloval,
švárně děvča miloval.

3. Maloval ju Janíček,
maloval ju Janíček,
jeho vraný koníček.

4. Malovala dokola,
malovala dokola
jeho zlatá puodkova.

130. Okolo Kněžpola teče voda

Kněžpole

1. O - ko-lo Kně - žpo - la te - če vo - da, o - ko-lo Kně - žpo - la te - če vo -
da, na - pij se, má mi - lá, ho - lu - běn - ko si - vá, však je do - brá.

1. Okolo Kněžpola teče voda,
okolo Kněžpola teče voda,
napij se, má milá,
holuběnko sivá,
však je dobrá.
2. Už jsem se napila, už jí mám dost',
už jsem se napila, už jí mám dost',
děkuji ti, milý,
holuběнку sivý,
za upřímnost'.
3. Vydávej se, milá, vydávej se,
vydávej se, milá, vydávej se,
na moje ženění,
moje potěšení,
nečekej se.
4. A já bych se ráda vydávala
a já bych se ráda vydávala,
kdyby mě maměnka,
sivá holuběnka,
syna dala.
5. Ale mně maměnka syna nedá,
ale mně maměnka syna nedá,
že je má huběnka,
sivá holuběnka,
tuze bledá.

131. Hore cesta, dole druhá

Rudice

1. Ho - re ce - sta, do - le dru - há, aj, ho - re ce - sta,

do - le dru - há, ro - zlu - čme se, mo - je mi - lá.

1. Hore cesta, dole druhá,
aj, hore cesta, dole druhá,
rozlučme se, moje milá.
2. Jaké naše rozlučení,
aj, jaké naše rozlučení,
když jsme spolu naučení.
3. Nepůjdu já za takého,
aj, nepůjdu já za takého,
který nemá domu svého.
4. Domu svého klenutého,
aj, domu svého klenutého,
šindelíčkem přikrytého.

132. Poznat, poznat po panence

Topolná

1. Po - znat, po - znat po pa - nen - ce, ke - rá mi - ľu - je mľá - den - ce,

po - znat, po - znat po pan - ně, ke - rá rá - da tan - cu - je.

1. Poznat, poznat po panence,
kerá miľuje mľádence,
poznat, poznat po panně,
kerá ráda tancuje.

133. Těžko mě maměnka vychovali

Rudice

1. Tě - žko mě ma - měn - ka vy - cho - va - li a z ru - ky

na ru - ku a z ru - ky na ru - ku pře - klá - da - li.

1. Těžko mě maměnka vychovali,
těžko mě maměnka vychovali
a z ruky na ruku
a z ruky na ruku
překládali.

2. Ještě mě v kolíbce kolébali,
ještě mě v kolíbce kolébali,
a už mně o vojnách
a už mně o vojnách
vykládali.

3. Ještě jsem nevyrůst, mám byt voják,
ještě jsem nevyrůst, mám byt voják,
musím maširovat,
musím maširovat,
nění jinák.

134. Snad ses, má miřá, vody báľa

Suchá Loz

1. Snad ses, má mi - řá, vo - dy bá - ěa, vo - dy bá - ěa, žes mně ko -

še - lky ne - o - pra - ěa, žes mně ko - še - lky ne - o - pra - ěa.

1. Snad ses, má miřá, |: vody báľa, :|
|: žes mně košelky neopraťa. :|

2. Nebáľa jsem sa |: vody bystrej, :|
|: než jsem sa báľa mamy ostrej. :|

135. Strýče Slavíku, pod'me na viku

Vážany

1. Strý - če Sla - ví - ku, po - d' me na vi - ku, na - se - če - me, na - vá - že - me no - šu ve - li - kú,
na - se - če - me, na - vá - že - me no - šu ve - li - kú. Tra - la - la - la - la - la,
tra - la - la - la - la - la, tra - la - la - la - la - la, tra - la - la - la - la.

1. Strýče Slavíku, pod'me na viku,
|: nasečeme, navážeme nošu velikú. :|
Tra-la-la-la-la-la, tra-la-la-la-la-la,
tra-la-la-la-la-la, tra-la-la-la-la.

136. Pod', holka, pod' tancovat

Vážany

1. Pod', ho - lka, pod' tan - co - vat, dá - me si vr - ťák za - hrát.
Vr - ťák ne - ní žá - dný blá - zen, chy - tňa ho - lku, hrk s ňú na zem.

1. Pod', holka, pod' tancovat,
dáme si vrták zahrát.
|: Vrták není žádný blázen,
chytňa holku, hrk s ňú na zem. :|

137. Nasadil sem čerešenku v humně

Horní Němčí

1. Na - sa - dil sem če - re - šen - ku v hum - ně, U - ja - la sa
dá - li Pán - bu, o - na sa mně u - jme.

a po - ča - la ro - dit, po - čal sem já k mo - jěj mi - léj cho - dit.

1. Nasadil sem čerešenku v humně,
dá-li Pánbu, ona sa mně ujme.
Ujala sa a počala rodit,
počal sem já k mojí miléj chodit.
2. Přišel sem k ní, pod okénkem stála,
boškal sem ju, aby hore vstala.
Vstala hore, sedla na lavičku,
pýtal sem si za širúč ružíčku.
3. Inších sem já frajérů mívala,
žádnému sem pérka nedávala.
Ani tobě, můj šohajku, nedám,
protože tá ešče dobře neznám.

138. Dyž sem já šel pres ty hory

Hluk

$\text{♩} = 86$

1. Dyž sem já šel pres ty ho - ry, vše - cí vtá - čko - vé zpí - va - li, žá - dný ne - pla -

če, — ka - ždý zpí - vá, co jsi, má mi - lá, ža - lo - sti - vá.

1. Dyž sem já šel pres ty hory,
všecí vtáčekové zpívali,
žádný neplače, každý zpívá,
co jsi, má milá, žalostivá.
2. Jak bych žalostná nebyla,
dyž sem poctivost' ztratila,
já tu kolíbám kolíbečku
a ty deš, milý, na vojničku.

139. Bože, daj mi vólu

Starý Hrozenkov

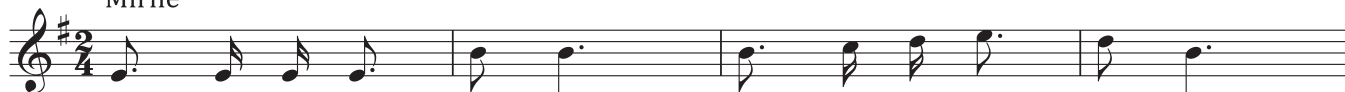
1. Bo - že, daj mi vó-lu, o-tca, ma-cer do - brú, mu-ža po - vo-lné-ho, chle-ba do no-vé - ho.

1. Bože, daj mi vólu, otca, macer dobrú muža povolného, chleba do nového.	4. Rozkazuje jeden, rozkazuje druhý a mně něbožacko polévají slzy.
2. Dobře je mně, dobře, dobře mně Bůh dává, k inej šohaj chodzí a mně dary dává.	5. Dotyd's mi bývala vždy verná frajerka, pokel ci trvala slanina, reberka.
3. Vydám sa já, vydám, na mú dušu vydám, veru si já telko rozkazovac nedám.	6. Veru bych, Maryška, veru bych uhádnul, prečo ci zelený rozmarýn uvadnul.

140. To brezovské pole pěti ruží kvitne

Strání

Mírně

1. To bre - zo - vské po - le pě - ti ru - ží kvi - tne,

tam mo - je sr - den - ko ni - kdy ne - pri - vy - kne.

1. To brezovské pole pěti ruží kvitne, tam moje srdenko nikdy nepřivykne.	2. To straňanské pole len jednu ružičkú, tam moje srdčko zvykne za chvílečku.

141. Čej to pachole v noci chodí

Polešovice

1. Čej to pa-cho-le v no-ci cho-dí, čej to pa-cho-le v no-ci cho-dí
a do-bré li-di ze sna bu-dí a do-bré li-di ze sna bu-dí.

1. Čej to pachole v noci chodí,
čej to pachole v noci chodí
a dobré lidi ze sna budí
a dobré lidi ze sna budí.
2. Ej, čej by bylo, Běhávko,
ej, čej by bylo, Běhávko,
chodí pod okno Marečkovo,
chodí pod okno Marečkovo.
3. Přinda pod okno, zabubnuje,
přinda pod okno, zabubnuje,
stávej, Kačenko, stávej hore,
stávej, Kačenko, stávej hore.
4. Nač bych já ti k vůli stávala,
nač bych já ti k vůli stávala
a svou postelku barouchala
a svou postelku barouchala.
5. Na mý postelce drahé šaty,
na mý postelce drahé šaty,
já si ich nesmím barouchati,
já si ich nesmím barouchati.
6. Běž, synečku, podle řádu,
běž, synečku, podle řádu,
kde ti lidé k vůli stanou,
kde ti lidé k vůli stanou.
7. Ja, stanou, stanou, ale málo,
Ja, stanou, stanou, ale málo,
přindi, synečku, zejtra ráno,
přindi, synečku, zejtra ráno.
8. Zejtra ráno, na poledne,
zejtra ráno, na poledne,
až se mé srdce rozpomene,
až se mé srdce rozpomene.

142. Sedí sedlák na ouvratě

Kostelany nad Moravou

1. Se - dí se - dlák na ou - vra - tě, pro - pil klo - bouk a i ga - tě.
Ne - tře - ba ti mno - ho pít, ne - bu - de tě že - na bít.

1. Sedí sedlák na ouvratě,
propil klobouk a i gatě.
Netřeba ti mnoho pít,
nebude tě žena bít.

2. Já mám doma čtyři koně
a já řežu sečku pro ně.
Už jsem té sečky nařezal,
aby mě můj tatík nelál.

3. A co my se naděláme,
nikdá pečének nemáme,
ach, jenom vždycky hrách a kaša,
to je, Bože, strava naša.

143. Sbohem, naše kamarádko

Veletiny

Volně

1. Sbo - hem, na - še ka - ma - rá - dko, spá - nem - bo - hem zů - stá - vej,
a po ce - lý stav man - že - lský vždy - cky se do - bře mí - vej.

A - by jsi se do - bře mě - la, tak jak jsi se mí - va - la,

když ty jsi k nám, ka - ma - rá - dko, na be - se - du cho - di - la.

1. Sbohem, naše kamarádko, spánembohem zůstávej
a po celý stav manželský vždycky se dobře mívej.
Aby jsi se dobře měla, tak jak jsi se mívala,
když ty jsi k nám, kamarádko, na besedu chodila.
2. Už je konec, kamarádko, zarůstá k nám chodníček,
už má býti rozpletený tvůj zelený věneček.
Tvůj věneček z bílých růží už má být rozpletený,
už je konec, kamarádko, na besedy chodění.
3. Pověz ty nám, kamarádko, co s tím vínkem dělali?
Po lístečku, po kvítečku družičkám jej rozdati.
By si z něho příklad vzaly, poctivost svou zachovaly
a pak ve svůj svatební den družičkám jej rozdaly.

144. Když sem já šel do nebe

Boršice u Blatnice

1. Když sem já šel do ne-be, sta-vil sem sa v pe-kle a ten sta-rý Lu-ci-per pe-kl tam e-rte-ple.

1. Když sem já šel do nebe,
stavil sem sa v pekle,
a ten starý Luciper
pekl tam erteple.
2. A já sem mu povídál,
aby ně jednu dal,
a on mně povídál,
abych si nakopal.
3. A já sem mu povídál,
že nemám motečky,
a on mně povídál,
že šak mám prstečky.
4. A já sem mu povídál,
že mu budu lúpat,
a on chytá palicu,
začal ně s nů búchat.

145. Jede Ševčík s Bzenčankú

Medlovice

1. Je - de Še - včík s Bzen - čan - kú, ho - já - sa ho - ja - li - a,

ve - ze tre - čav___ o - ha - rků, ho - já - sa hoj.

1. Jede Ševčík s Bzenčankú,
hojása hojalia,
veze trečav oharků,
hojása hoj.
2. V jednej ruce má fajku,
hojása hojalia,
v druhej flašku s gořalkú,
hojása hoj.

146. Na jankovském poli tři růže červený

Jankovice

Volněji ♩=72

1. Na jan - ko - vském po li — tři rů - že če - rve - ný,
e - šče su da - le - ko, už mně pě - kně vo - ní.

1. Na jankovském poli tři růže červený,
ešče su daleko, už mně pěkně voní.
2. Růžičko červená, tys mně zavoněla,
tys mně zavoněla tři roky bezmála.
3. Tři roky bezmála a nekerý týdeň,
dojdi k nám, synečku, milovat se budem.
4. Došel k nám syneček o jedne hodině,
začal on vykládat o smutnej novině.
5. Smutná novinečka, moja galánečko,
dyž mně zabraňují má stará matička.
6. Má stará matičko, nezabraňujte toho,
jak je to pěkná věc, dyž milujem keho.
7. Pěkná věc, pěkná věc, panenka, mládenec,
keří zachovali svůj zelený věnec.
8. Můj zelený vínku, já ťa ráda nosím,
pro tebe, synečku, já se s ním honosím.
9. Můj zelený vínku do šátečku svážu,
až pujdu k oltáři, tam ho proukážu.

147. Okolo mlýna roste dubina

Březolupy

Pomalú

1. O - ko - lo mlý - na ro - ste du - bi - na, čí je to dí - včí - na,
co mě lú - bi - la, čí je to dí - včí - na, co mě lú - bi - la.

1. Okolo mlýna roste dubina, : čí je to dívka, co mě lúbila. :	5. Okolo mlýnka červená hlinka, : máte vy, mynářko, hodného synka. :
2. Aj, duby, duby, zelené duby, : čí je to dívka, ta se mně lúbí. :	6. Mynářů synek na pudě leží : a jeho kamének na prázdno běží. :
3. Ej, oves, oves, zelený oves, : jesli mě nelúbíš, jenom mně pověz. :	7. Dovez, má milá, dovez do mlýna, : málo nebo moc, jenom přijď na noc. :
4. Ej, vika, vika, zelená vika, : pověz mně, má milá, jak je veliká. :	8. Já ti zemelu, mýta nevezmu, : jenom ťa, milá, párkrát obejmú. :

148. Já ty husy nepoženu

Buchlovice

1. Já ty hu - sy ne - po - že - nu, já mám do - ma mla - dú že - nu,
dy - bych já ty hu - sy ho - nil, ne - kdo by mně _____ za ňú cho - dil.

1. Já ty husy nepoženu,
já mám doma mladú ženu,
dybych já ty husy honil,
nekdo by mně za ňú chodil.

149. Před naše okny skalina

Tupesy

$\text{♩} = 105$

1. Před na - še o - kny ska - li - na, na téj ska - li - ně ma - li - na,
před na - še o - kny ska, aj, ska - li - na, na téj ska - li - ně ma - li - na.

The musical notation is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It features two staves of music. The first staff has a tempo marking of quarter note = 105. Both staves contain eighth notes, many of which are grouped in triplets. The lyrics are written below the notes.

1. Před naše okny skalina,
na téj skalině malina,
před naše okny ska-, aj, skalina,
na téj skalině malina.
2. Má milá ju tam trhala,
žalostným hlasem plakala,
má milá ju tam tr-, aj, trhala,
žalostným hlasem plakala.
3. Přiletěl z hory lesní pták,
proč si, má milá, smutná tak,
přiletěl z hory le-, aj, lesní pták,
proč si, má milá, smutná tak,
4. Jak bych já smutná nebyla,
když jsem milého pozbyla,
jak bych já smutná ne-, aj, nebyla,
když jsem milého pozbyla.
5. Pozbyla sem ho v hájině,
usnul mně sladce na klíně,
pozbyla sem ho v há-, aj, v hájině,
usnul mně sladce na klíně.

150. Starý zelé okopává

Uherské Hradiště-Jarošov

$\text{♩} = 138$

1. Sta - rý ze - lé o - ko - pá - vá dr - ža ga - tě v hr - sti a na sta - rú po - vo - lá - vá, že ju ne - o - pu - stí.

The musical notation is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It features a single staff of music with eighth notes. The tempo marking is quarter note = 138. The lyrics are written below the notes.

1. Starý zelé okopává drža gatě v hrsti
a na starú povolává, že ju neopustí.

151. Chceš-i, milá, vědět, jak je vojna zlá

Strání

1. Chceš - i, mi - lá, vě - dět, jak je vo - jna zlá, ta pe - čén - ka

kon - ská, vo - děn - ka du - na - jská, to je stra - va má.

1. |: Chceš-i, milá, vědět,
jak je vojna zlá, :|
ta pečenka konská,
voděnka dunajská,
to je strava má.
2. |: Chceš-i, milá, vědět,
jaké snídání, :|
přídi sa podívat,
až já budem volat
Bože, buď s nami.
3. |: Chceš-i, milá, vědět,
jaký oběd můj, :|
přídi sa podívat,
až já budem volat
Bože, Bože, můj.
4. |: Chceš-i, milá, vědět,
jaká večera, :|
přídi sa podívat,
až já budu volat
Ježíš, Maria.

152. To je ten, to je ten

Suchá Loz

1. To je ten, to je ten šu - ha - jí - ček je - den, co má ga - la - ne - ček jak do - ro - ka ne - děl.

1. To je ten, to je ten
šuhajíček jeden,
co má galaneček
jak do roka neděl.
2. Jak do roka neděl,
jak do roka svátků,
nehledá galanky,
ale hledá statků.

153. Kolem husičky, kolem

Uherské Hradiště-Jarošov

$\text{♩} = 192$

1. Ko - lem hu - si - čky, ko - lem, za tým na - ším sto - lem, ja,
na - ša ka - ma - rá - dko, zo - stá - vaj tu sbo - hem.

1. Kolem husičky, kolem,
za tým naším stolem,
ja, naša kamarádko,
zostávají tu sbohem.

2. Aj, kamarádky věrné,
už sa rozejdeme,
ja, už my na travěnku
spolu nepůjdeme.

154. Mračí sa, mračí

Uherské Hradiště-Mařatice

1. Mra - cí sa, mra - cí, ni - kdy ne - pr - ší, před Ha - ná - čko - vým
ze - le - né vr - ší, před Ha - ná - čko - vým ze - le - né vr - ší.

1. Mračí sa, mračí, nikdy neprší,
|: před Hanáčkovým zelené vrší. :|

2. Zelené vrší, pleskatý kameň,
|: sedá Mařenka s Janíčkem na něm. :|

3. Sedla si k němu, šuškala jemu,
|: nechod', Janíčku, nechod' na vojnu. :|

4. Na vojnu mosím, na vojnu půjdu,
|: tebe, Mařenko, já nedostanu. :|

155. Zazpívali sobě chlapci v Hostějově

Hostějov

Táhle

The musical score is written on three staves in G major. The first staff has a 4/4 time signature, followed by a 3/4 time signature. The second staff has a 4/4 time signature. The third staff has a 4/4 time signature, followed by a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes.

1. Za - zpí - va - li so - bě chla - pci v Ho - stě - jo - vě tú - to pí - sni - čku,
a to na ko - pe - čku, na sa - mém vr - ší - čku a při mě - sí - čku.

Ne - da - le - ko dě - di - ny, a - by li - di sly - še - li,

by ka - ždú pa - nen - ku, ke - rá je ve spán - ku, pro - bu - dit mo - hli.

1. Zazpívali sobě chlapci v Hostějově túto písničku,
a to na kopečku, na samém vršíčku a při měsíčku.
|: Nedaleko dědiny, aby lidi slyšeli,
by každú panenku, kerá je ve spánku, probudit mohli. :|
2. Eště sem nezašel za vašu zahrádku, slyším šturmovat,
hornystry na trúby, tambory na bubny a muziku hrát.
|: Nedaleko dědiny, aby lidi slyšeli,
by každú panenku, kerá je ve spánku, probudit mohli. :|
3. Stávaj, milá, hore, potěšení moje, slunko vychází,
já musím do boje, potěšení moje, čas už přichází.
Pojď a podej šavličku, co leží na stolečku,
já musím do boje, potěšení moje, podej ručičku.
Šavličku ně připjala, ručenku ně podala,
více ani slova promluvit nemohla, hořce plakala.

156. Šohaju, šohaju, pro teba mňa lajú

Komňa

1. Šo - ha - ju, šo - ha - ju, pro te - ba mňa la - jú, a - ni mňa za te - bú za - ví - rat ne - da - jú.

1. Šohaju, šohaju,
pro teba mňa lajú,
ani mňa za te búb
zavírat nedajú.
2. Za te búb nedajú,
za jinýma kážú,
Bože můj, Bože můj,
s kým mně ruce zvažú.
3. Zvažú mně jich, zvažú,
se švarným šohajkem,
se švarným šohajkem
pod zeleným hájkem.
4. Měla sem galánů
jak na hrušce hrušek,
už mňa jich rozvedli,
že nemám podušek.
5. Měla sem galánů
jak na trnce gleju,
včil nemám žádného,
ludé sa mňa smějú.
6. Dyž nemám podušek,
ustelu kožušek,
ustela kožušek
netřeba podušek.

157. V tem kunovském poli

Kunovice

Zvolna ♩=92

1. V tem ku - no - vském po - li stu - dé - ne - čka vo - dy,
až tá vo - da vy - schne, te - prů bu - dem svo - ji.

1. V tem kunovském poli studénečka vody,
|: až tá voda vyschne, teprú budem svoji. :|
2. Voda nevysychá, pořád jí přibývá,
|: to nebude, milá, to nebude nigdá. :|
3. Mamičko má milá, to mňa pořád súží,
|: po čem mé srdenko ve dně, v noci túží. :|
4. Túží ono, túží, ale neví po čem,
|: po mém šohajkovi, bývá za potokem. :|
5. Bývá za potokem, mezi dolinama,
|: a to sám Pán Bůh ví, co je mezi nama. :|
6. Mezi nama je tak, že sa máme nechat,
|: my sa nenecháme, my sa rádi máme. :|
7. My sa rádi máme jako dvě hrdličky,
|: dyž my si dáváme slad'unké hubičky. :|

158. Chodí kněz po dvoře

Pitín

Volně

1. Cho - dí kněz po dvo - ře, dě - vča ša - ty pe - re, ho - d'a kní - žku
na sto - li - čku, ho - ja, k dě - vča - ti sa be - re.

1. Chodí kněz po dvoře,
děvča šaty pere,
|: hoďa knížku na stoličku,
hoja, k děvčati sa bere. :|
2. K děvčati si sedá,
nedbá, že tam voda,
|: slubuje jí takých věcí,
hoja, co tak každý nedá. :|
3. Kúpím ti střevíce
za čtyry tisíce,
|: abys měla v čem chodívat,
hoja, v nedělu k muzice. :|
4. Dám ti celý štůček,
na šorec, fěrtúšek,
|: abys měla pořád v novém,
hoja, svůj bělunký břůšek. :|
5. A dalėj hovoří,
co každý nepoví,
|: děvča, já ťa pomiluju,
hoja, já su kněz takový. :|
6. Dyž si takový kněz
a máš mnoho peněz,
|: čem sas nechál vysvícati,
hoja, za děvčatem nelez. :|
7. Říkaj Páter noster,
nemysli na postél,
|: máš celibát, nesmíš mět rád,
hoja, opatruj si kostél. :|

159. Vyletěla holubička

Dolní Němčí

1. Vy - le - tě - la ho - lu - bi - čka z ni - tran - ské - ho
ko - ste - lí - čka, z ni - tran - ské - ho ko - ste - lí - čka.

1. Vyletěla holubička
z nitranského kostelíčka,
z nitranského kostelíčka.
2. Přeletěla hory, doly,
šohajovi do komory,
šohajovi do komory.
3. A z komory do maštale,
mezi čtyry koně vrané,
mezi čtyry koně vrané.
4. Koníčky se polekali,
švarné děvče pošlapali,
švarné děvče pošlapali.
5. Pošlapali, ale naznak,
že jí bylo podkovy znat,
že jí bylo podkovy znat.
6. Pošlete jí pro doktory,
nech jí zhojí její rany,
nech jí zhojí její rany.
7. Pošlete jí pro tu babu,
nech jí poví istú pravdu,
nech jí poví istú pravdu.
8. Baba začne povídati,
že se to chce kolíbatí,
že se to chce kolíbatí.
9. Di ně, babo, di ně z očí,
neměla sem synka v noci,
neměla sem synka v noci.
10. Ani v noci, ani ve dně,
enom trochu na poledně,
enom trochu na poledně.

160. Čí je to políčko

Uherské Hradiště-Míkovice

1. Čí je to po-lí-čko, po-le ne - o-ra-né, pa-se tam To-ní-ček čty-ři ko - ně vra-né.

1. Čí je to políčko, pole neorané, pase tam Toníček čtyři koně vrané.	5. Na iného to svést, měla bych těžký hřích, ty jsi mě miloval, tak si mne mosíš vzít.
2. Čtyři koně vrané a páté hříbátko, nese mu Mařenka v náručí děťátko.	6. Nevezmu, nevezmu, rači ti zaplatím, dubový stoleček dukátů vysadím.
3. Co to za mnú neseš, šak to moje není, chodili za tebu dva mládenci iní.	7. Nasázej dukátů, co na poli hrachu, šak ně nezaplatíš, co sem měla strachu.
4. Dycky jsem ťa prosil pro Boha živého, nesváděj to na mě, sved' to na iného.	8. Nasázej dukátů, co na poli žita, šak ně nezaplatíš, jak sem byla bita.

161. Podbabky, podbabky

Uherské Hradiště-Sady

1. Po - dba-bky, po-dba-bky, po-dba-bu-šky, my vše-cko be - re - me, aj pla-né hru - šky.

1. Podbabky, podbabky, podbabušky, my všecko bereme, aj plané hrušky.	2. Tady nám nedali, tady nám dajú, komára zabili, slaniny majú.

162. Toč se, světe, jako kolo

Částkov

Volně

1. Toč se, svě - te, ja - ko ko - lo, toč se, svě - te, ja - ko ko - lo,
mi - luj, dě - vče, má - šli ko - ho.

1. Toč se, světe, jako kolo,
toč se, světe, jako kolo,
miluj, děvče, máš-li koho.
2. Milovala sem jednoho,
milovala sem jednoho,
nebyl šelma hoden toho.
3. Ještě jednu se tě zeptám,
ještě jednu se tě zeptám,
mám-li já chodívati k vám.
4. Chod', synečku, až do roku,
chod', synečku, až do roku,
do hradištského jarmarku.
5. Na jarmarku kup střevíce,
na jarmarku kup střevíce,
po jarmace nechod' více.
6. Kúpil sem jí pentlu modrú,
kúpil sem jí pentlu modrú,
tu máš, milá, na rozchodnú.
7. Když tu pantlu zaplétala,
když tu pantlu zaplétala,
prežalostně zaplakala.
8. A gde je ten, co jí kúpil,
a gde je ten, co jí kúpil,
co mé srdéčko zarmútil.
9. Kúpil ně jí šohajíček,
kúpil ně jí šohajíček,
připravil ně o věneček.

163. Na vrch Nověj hory ohanečka stójí

Březová

1. Na vrch No - věj ho - ry o - ha - ne - čka stó - jí, mo - ja ga - lá - ne - čka vy - dá - vat sa stró - jí.

1. Na vrch Nověj hory ohanečka stójí,
moja galánečka vydávat sa strójí.

3. Pod', milá, k muzice, prosím ťa velice,
odvalíš mi kameň od mojého srdce.

2. Na vrch Nověj hory, ohanečko, nestój,
moja galánečko, vydávat sa nestrójí.

4. Keď k muzice prišla, medzi dvere stala,
iné tancovaly a ona plakala.

5. Pod' se mnú tancovať, čos mi pérko dala,
a ty si len postój, čos ho slubovala.

164. Hore Váhom voda beží

Březová

1. Ho - re Vá - hom vo - da be - ží, ej, ho re Vá - hom

vo - da be - ží, kdo - sik u méj mi - léj le - ží.

1. Hore Váhom voda beží,
ej, hore Váhom voda beží,
kdosik u méj miléj leží.

2. Leží, leží, bodaj zaspal,
ej, leží, leží, bodaj zaspal,
bodaj som ho u niéj zastál.

3. Bol bych mu dal zpovedačku,
ej, bol bych mu dal zpovedačku
a na dveroch zapinačku.

165. Ach, Bože, co jest láska zlá

Březolupy

Pomalú

1. Ach, Bo - že, co jest lá - ska zlá, když je - dna mi - lo - va - la dva,
je - ště je to ho - rší, ka - ma - rá - di, bra - tři, když je - dna mi - lo - va - la tři.

1. Ach, Bože, co jest láska zlá,
když jedna milovala dva,
ještě je to horší,
kamarádi, bratři,
když jedna milovala tři.

2. Jeden chodí po dvoře,
druhý stojí v komoře,
třetí na ulici
povídá dívčici,
má milá, rozmilá, pod', mě vyprovod'.

3. Já bych tě vyprovázala,
kdyby mně mama nelála,
ale že mně lajů,
tebe chtět nedajů,
ach, Bože, to jest láska zlá.

166. Zahrejte mně, muzikanti

Boršice

1. Za - hre - jte mně, mu - zi - kan - ti, dám vám pa - ták,
je - sli sem ho ne - za - pom - něl v sta - rých ga - tách.

1. |: Zahrejte mně, muzikanti, dám vám paták, :|
|: jesli sem ho nezapomněl v starých gatách. :|

167. Létala ta laštovénka

Ostrožská Lhota

$\text{♩} = 69$

1. Lé - ta - la ta la - što - věn - ka, lé - ta - la, lé - ta - la ta la - što - věn - ka,
lé - ta - la, oj, až sa o - na sa - mej ze - mi chy - ta - la.

1. Létala ta laštovénka, létala,
létala ta laštovénka, létala,
|: oj, až sa ona samej zemi chytala. :|

2. Přiletěl k ní krahuleček, malý pták,
přiletěl k ní krahuleček, malý pták,
|: aj, budeš-li sa, laštovénko, vydávat. :|

3. Já sa budu, krahulečku, vydávat,
já sa budu, krahulečku, vydávat,
|: aj, až sa bude suchá linda zeleňat. :|

168. Pod mostem jatelina

Ořechov

1. Pod mo - stem ja - te - li - na, ža - la ju Ka - te - ri - na.
Ža - la, ža - la, na - ža - la si, pri - šli na ňu dvě hajní - ci.

1. |: Pod mostem jatelina,
žala ju Katerina. :|
|: Žala, žala, našala si,
prišli na ňu dvě hajníci. :|

2. |: Ej, počkej, Katerina,
čí je to jatelina? :|
|: Čí by byla, mého pána,
on verbuje až do rána. :|

169. Kam jedeš, formane

Újezdec

Živě

1. Kam je - deš, fo - rma - ne, co ve - zeš, fo - rma - ne? Pě - kné pa - nen - ky,
můj mi - lý pa - ne, pě - kné pa - nen - ky, můj mi - lý pa - ne.

The musical notation is written on two staves in G minor. The first staff starts with a treble clef, a key signature of two flats, and a 7/4 time signature. The second staff continues with a 5/4 time signature, then changes to 6/4, and finally back to 5/4. The melody consists of quarter and eighth notes, with some rests.

1. Kam jedeš, formane,
co vežeš, formane?
|: Pěkné panenky,
můj milý pane. :|

2. Zač jedna, formane,
zač jedna, formane?
|: Za tři sta toralů,
můj milý pane. :|

170. Kalina, kalina, kalinový veněc

Vápenice

$\text{♩} = 160$

1. Ka - li - na, ka - li - na, ka - li - no - vý ve - něc,
za tri sto - vky pan - na, za gra - jcar mlá - dze - něc.

The musical notation is written on two staves in G major. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp, and a 3/4 time signature. The tempo is marked as quarter note = 160. The melody consists of quarter and eighth notes, with some rests. The second staff ends with a double bar line and repeat dots.

1. Kalina, kalina, kalinový veněc,
|: za tri stovky panna, za grajcar mláďzeněc. :|

2. Ešče je to, ešče, preplacená cena,
|: něstojí mláďzeněc ani bylku sena. :|

3. Ani bylku sena, ani pohár vody,
|: ach, škoda, preškoda, panenskéj slobody. :|

171. Zle ste mja, mamičko

Suchá Loz

1. Zle ste mja, ma-mi-čko, zle ste mja vy-da-li, jak by-ste mja by-li za hum-no vy-hna-li.

1. Zle ste mja, mamičko,
zle ste mja vydali,
jak byste mja byli
za humno vyhnali.

2. Zle ste mja vydali,
mamičko ma miťá,
dycky mja muž bije,
že nejsu poddaná.

3. Dceruško má miťá,
nemožu ti radit,
musíš byt poddaná,
nebude tá muž bit.

172. Jate, jate, jatelinka hustá

Topolná

1. Ja - te, ja - te, ja-te-lin-ka hu - stá, co-si sa v ní, co-si sa v ní šú - stá, co-si sa v ní

šú - stá. Šú - sta - jú sa šo-ha-jo-vy ko - ně, běž, má mi - lá, běž, má mi - lá, pro ně.

1. Jate, jate, jatelinka hustá,
cosi sa v ní, cosi sa v ní šústá,
cosi sa v ní šústá.
Šústajú sa šohajovy koně,
běž, má miťá, běž, má miťá, pro ně.

173. Ty šumický kostelíčku

Šumice

Hybně

1. Ty šu - mi - cký ko - ste - lí - čku, ty šu - mi - cký ko - ste - lí - čku,
sto - jíš na pě - kném mí - ste - čku, sto - jíš na pě - kném mí - ste - čku.

1. Ty šumický kostelíčku,
ty šumický kostelíčku,
stojíš na pěkném místečku,
stojíš na pěkném místečku.
2. Vycházejú panny z tebe,
vycházejú panny z tebe
jako andělové z nebe,
jako andělové z nebe.
3. První vyšla celá bílá,
první vyšla celá bílá
a to byla moja milá
a to byla moja milá.
4. Druhá vyšla ešče bělší,
druhá vyšla ešče bělší,
to byla má najmilejší,
to byla má najmilejší.
5. Třetí vyšla jako obraz,
třetí vyšla jako obraz,
dyž ňa nechceš, hrom tá rozraz,
dyž ňa nechceš, hrom tá rozraz.

174. Stojí, stojí hruščina

Vápenice

Volně

1. Stó - jí, stó - jí hru - šči - na, pod ňú pla - če dze - vči - na,
ma - lá, ne - ve - li - ká, pě - kná, če - rno - jo - ká.

1. Stojí, stojí hruščina,
pod ňú plače dzevčina,
malá, neveliká,
pěkná, černojoká.
2. Co tu stojíš, dzevčina,
či ti máti vybila,
či ťa nevyhnala,
stojíš uplakaná.
3. Šecky panny tancujú
pěkně jedna za druhú
a já nebožátko
kolébám děťátko.
4. Ej, Janičku, Janičku,
pokolébaj trošičku,
pokolébaj málo,
aby ono spalo.
5. Já kolébat neumím,
za kolébkú sa stydím,
kolébaj si sama,
šak si jeho mama.
6. Ty ňa mamú nazýváš
a sám seba vymíňáš,
si vinen ty aj já,
sme vinni obá dvá.

176. Vydala matička

Velehrad

$\text{♩} = 88$

1. Vy - da - la ma - ti - čka ne - jsta - rší ce - ru - šku, vy - da - la ju od se - be,
 když ju vy - dá - va - la, tak jí po - ví - da - la, ne - chod', cé - ro, víc ke mně.

1. Vydala matička nejstarší cerušku, vydala ju od sebe, : když ju vydávala, tak jí povídala, nechod', céro, víc ke mně. :	3. Nejmladší sestřička z okénka hleděla a na ptáčka volala, : uleť, malý ptáčku, malý jeřabáčku, nezlom mně mú růžičku. :
2. Udělám se ptáčkem, malým jeřabáčkem, a poletím k mamičce, : sednu na hřádečku proti okénečku, na šířpovú růžičku. :	4. Dobře je ti, sestro, u svojéj matičky v peřinách se váletí, : ale mně je horší, moja nejmilejší, po světě sa túlati. :

177. Chabová gajduje

Vyškovec-Bošáčky

1. Cha - bo - vá ga - jdu - je, Im - le - ko - vá hu - de,
 Po - lo - ma po - ve - dá, že len zi - ma bu - dze.

1. Chabová gajduje, Imleková hude, Poloma povedá, že len zima budze.	2. Lopeníček strýček, holý vršučíček, Buďjovka je stryňa, Chabová ujčina.

178. Pásla jsem sýkoru

Salaš

1. Pá - sla jsem sý - ko - ru, ej, na vr - chu v le - se, sa - fra - men - tská ko - za, jak si o - cas ne - se.

1. Pásla jsem sýkoru, ej, na vrchu v lese, saframentská koza, jak si ocas nese.
2. Tesaři tesali na vrchu lešení, po něm se prochází moje potěšení.
3. Moje potěšení s modrýma očima, že bych já za něma do vody skočila.
4. Do vody skočila, do té do nejhlubší, aby zaplakaly jeho modré oči.
5. Když jsem šla z kostela ze slova Božího, potkala jsem matku ženicha mojego.
6. Vítám vás, nevěsto, ze slova Božího, snad si nemyslíte na syna můjho.
7. Ach, já si nemyslím ani nevzpomenu, šak já dobře vím, že jeho nebudu.

179. Chlapci Slavkovjané na formánku jeli

Slavkov

1. Chla - pci Sla - vko - vja - né na fo - rmán - ku je - li,

u - pro - střed Sla - vko - va dě - včá - tko pře - je - li.

1. Chlapci Slavkovjané na formánku jeli,
[: uprostřed Slavkova děvčátko přejeli. :]
2. A když ho přejeli, tak si povídali,
[: bratři, kamarádi, co sme udělali. :]

180. Za humnama, za dědinú

Veletiny

1. Za hum - na - ma, za dě - di - nú, za hum - na - ma, za dě - di - nú,
se - če tam šo - haj, se - če tam šo - haj, se - če tam šo - haj ja - te - li - nu.

1. Za humnama, za dědinú,
za humnama, za dědinú,
seče tam šohaj, seče tam šohaj,
seče tam šohaj jatelinu.
2. Jatelina pokosená,
jatelina pokosená,
už je má milá, už je má milá,
už je má milá odvedená.
3. Odvédl ju můj kamarád,
odvédl ju můj kamarád,
protože ju měl, protože ju měl,
protože ju měl velice rád.
4. Cos, má milá, cos dělala,
cos, má milá, cos dělala,
žes před oltáří, před Božskou tváří,
žes před oltáří, přísahala.
5. Nechtěla jsem, musela jsem,
nechtěla jsem, musela jsem,
před oltář kleknout, ručenky sepnout,
ručenky sepnout, plakala jsem.

181. Prešpurská kasárna, široký dvůr

Březová

1. Pre - špu - rská ka - sá - rna, ši - ro - ký dvůr, pre - cho - dí, pre -
po něm se pre - cho - dí sy - ne - ček můj,
cho - dí, pre - ža - lo - stně pla - če, te - dy sa méj mam - ce pu - ká sr - dce.

1. Prešpurská kasárna, široký dvůr,
po něm se prechodí syneček můj,
prechodí, prechodí, prežalostně plače,
tedy sa méj mamce puká srdce.
2. Neplačte, mamičko, nad svým synem,
šak já vám na vójně nězahyněm,
za roček, za dva a za jeden týdeň,
potom vám, mamičko, z vójný příděm.
3. Ťažko je ty járky preskakovat,
ťažko je svú milú zaněchávat.
Pod', milá, se mnú tam na tú vójnu,
buděme tam v bore obědovat.

182. Háj, háj, háj, háj, zelený háj

Bystřice pod Lopeníkem

1. Háj, háj, háj, háj, ze - le - ný háj, do - ma, sy - ne - čku, do - ma lé - haj.

1. Háj, háj, háj, háj, zelený háj,
doma, synečku, doma léhaj.
2. Doma, doma, na lavici,
tam, kde léhají pacholci.

183. Hnalo děvča krávy

Drslavice

$\text{♩} = 154$

1. Hna - lo dě - vča krá - vy, hna - lo dě - vča krá - vy z U - her
do Mo - ra - vy, z U - her do Mo - ra - vy.

1. Hnalo děvča krávy,
hnalo děvča krávy
z Uher do Moravy,
z Uher do Moravy.
2. Krávy potratilo,
krávy potratilo,
samo zablúdilo,
samo zablúdilo.
3. Pod javor si sedlo,
pod javor si sedlo,
snídáníčko jedlo,
snídáníčko jedlo.
4. Na javor pohlédlo,
na javor pohlédlo,
orla tam uhlédlo,
orla tam uhlédlo.
5. Aj, ty milý orle,
aj, ty milý orle,
gde sú krávy moje,
gde sú krávy moje.
6. Krávy za Moravú
krávy za Moravú
trávy si hledajú,
trávy si hledajú.
7. Travěnky zelené,
travěnky zelené,
voděnky studené,
voděnky studené.
8. Jak si trávy najdú,
jak si trávy najdú,
nigde ti nezajdú,
nigde ti nezajdú.

184. Šijte mně, maměnko, košulenku

Kunovice

1. Ši - jte mně, ma - měn - ko, ko - šu - len - ku, ši - jte mně, ma - měn - ko, ko - šu - len - ku

a já si po - je - du pro ga - lán - ku a já si po - je - du pro ga - lán - ku.

1. Šijte mně, maměnko, košulenku,
šijte mně, maměnko, košulenku
a já si pojedu pro galánku
a já si pojedu pro galánku.
2. Šijte mně, maměnko, vyšívanú,
šijte mně, maměnko, vyšívanú
a já mám galánku pohaňánú
a já mám galánku pohaňánú.
3. Gdo mně ju pohaňal, všeci ludé,
gdo mně ju pohaňal, všeci ludé,
a já za ňú půjdu, moja bude,
a já za ňú půjdu, moja bude.
4. Gdo mně ju pohaňál, pan pudmistr,
gdo mně ju pohaňál, pan pudmistr,
že není děvčina na můj mustr,
že není děvčina na můj mustr.
5. Gdo mně ju pohaňál, pudmistrová,
gdo mně ju pohaňál, pudmistrová,
že je to děvčina nešíkovná,
že je to děvčina nešíkovná.
6. Gdo mně ju pohaňál, všeci ludé,
gdo mně ju pohaňál, všeci ludé,
a já si ju vezmu, moja bude,
a já si ju vezmu, moja bude.

185. Nedívaj sa na panenku

Slavkov

1. Ne - dí - vaj sa na pa - nen - ku, kte - rá pě - kně tan - cu - je,

po - dí - vaj sa do ku - chy - ně, jak ná - če - ní u - my - je.

1. Nedívaj sa na panenku, ktorá pěkně tancuje, podívaj sa do kuchyně, jak náčení umyje.
2. Hrnce sú tam neumyté, kyselinú smrdijú, a co sú to za šohaji, co to za ňú chodijú.
3. Nedívaj sa na mládenca, jak on pěkně tancuje, podívaj sa do maštale, jak on koně pucuje.
4. Koně vrané, nečesané, žrali by a pili by, sečka drobno načesaná, može ju brat na vidly.

186. Jestli nám nedáte

Staré Město

Hybně

1. Je - stli nám ne - dá - te, tak sa po - dí - vá - te, vše - cky hrn - ce vám po - tlu - čem,

co v po - li - ci má - te, a - ji ty skle - ni - ce, co z nich pí - já - vá - te.

1. Jestli nám nedáte, tak sa podíváte, všechny hrnce vám potlučem, co v polici máte, aji ty sklenice, co z nich pijávejte.

187. Na tech brodských lúkách šibeničky

Záhorovice

The image shows two staves of musical notation in 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the song, with lyrics written below it. The second staff contains the melody for the second line of the song, also with lyrics below it. The lyrics are: '1. Na tech bro-dských lú - kách ši-be-ni - čky, na tech bro-dských lú - kách ši-be-ni - čky, za - lo - ži - la Ka - ča, Ka - čka, Ka - te - řin - ka, za ně ru - čky.'

1. Na tech brodských lúkách šibeničky,
na tech brodských lúkách šibeničky,
založila Kača, Kačka, Kateřinka,
za ně ručky.
2. A co sis ty, Kačka, pomyslela
a co sis ty, Kačka, pomyslela,
žes ty svoje ručky za ty šibeničky
založila.
3. A já sem myslela sama sobě
a já sem myslela sama sobě,
že já budem, Janko, sivá holuběnka,
žena tobě.
4. Ze suchého javora voda kapká,
ze suchého javora voda kapká,
napi sa ji, milá, holuběnko sivá,
ved' je sladká.
5. A já sem sa napila, už i mám dost',
a já sem sa napila, už i mám dost',
děkujem ti, milá, holuběnka sivá,
za upřímnost'.

188. Uderila jedna, uderila druhá

Uherský Brod-Těšov

1. U - de - ri - la je - dna, u - de - ri - la dru - há, e - šče sa
šo - ha - jek po dě - di - ně tú - lá, haj, haj, po dě - di - ně tú - lá.

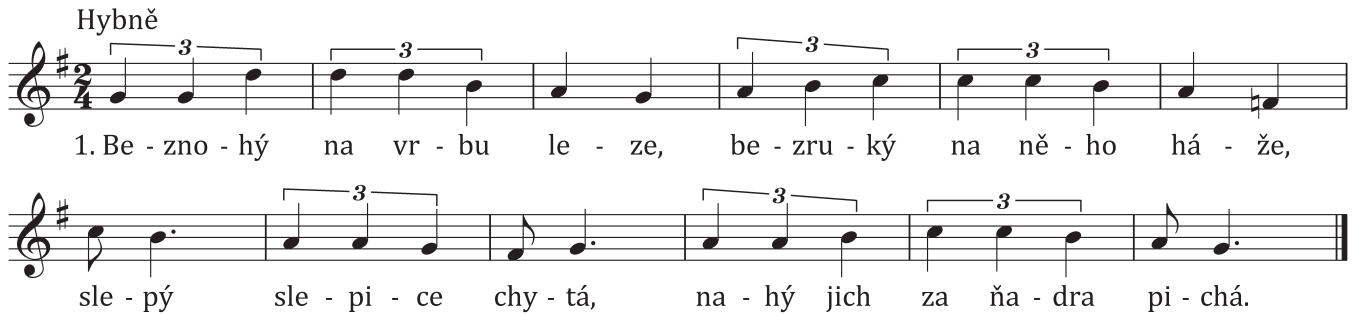
1. Uderila jedna, uderila druhá,
ešče sa šohajek po dědině tůlá,
haj, haj, po dědině tůlá.

2. Otevři ně, milá, malované dveří
a já sa podívám, co za něma leží,
haj, haj, co za něma leží.

189. Beznohý na vrbu leze

Uherský Brod

Hybně

1. Be - zno - hý na vr - bu le - ze, be - zru - ký na ně - ho há - že,
sle - pý sle - pi - ce chy - tá, na - hý jich za ňa - dra pi - chá.

1. Beznohý na vrbu leze,
bezruký na něho háže,
slepý slepice chytá,
nahý jich za ňadra pichá.

190. Šlapaná cestička

Zlámanec

Hybně

1. Šla - pa - ná ce - sti - čka, hle - d'te, šla - pa - ná, šla - pa - ná,
šla po ní An - či - čka, hle - d'te, pla - ka - la, pla - ka - la.

1. Šlapaná cestička, hled'te,
šlapaná, šlapaná,
šla po ní Ančička, hled'te,
plakala, plakala.
2. A za ňú Janíček, hled'te,
pískal si, pískal si,
dožeňa Ančičku, hled'te,
výskal si, výskal si.
3. Proč vy si, Ančičko, hled'te,
plakáte, plakáte,
dyž vy mňa, Ančičko, hled'te,
neznáte, neznáte.
4. A já vás, Ančičko, hled'te,
dobře znám, dobře znám,
lesti budete chtět, hled'te,
přijdu k vám, přijdu k vám.
5. Já si vás, Ančičko, hled'te,
nevezmu, nevezmu,
dyž vy ste podobná, hled'te,
k medveďu, k medveďu.

191. Dyž sem šel z Hradišče z požehnání

Stupava

1. Dyž sem šel z Hra-di-šče z po-že-hná - ní, spa-třil sem dě-včá-tko z ne-na-dá - ní.

Ne-zna - lo mě, po-tka - lo mě, če-rve-né ja - blí-čko dá - va - lo mně.

1. Dyž sem šel z Hradišče z požehnání,
spatřil sem děvčátko z nenadání.
Neznalo mě, potkalo mě,
červené jablíčko dávalo mně.
2. Já sem byl prostáček tuze hloupý,
vzal od ní jablíčko to červený.
Jak sem ho sněd, hnedka sem zbled,
navrať mně, má milá, mou krásu hned.
3. Nač bych já ti krásu navracela,
vždyť já sem tě žádnou nezebrala.
Kdes ji ztratil, tam ji hledej,
chudobné dívenky nepodváděj.
4. Stupavčí mládenci z vysoka jdou,
chudobnej děvečky si nevšimnou.
Bohatá dívenka srce trápí,
chudobný syneček nic neplatí.
5. Stupavčí mládenci z vysoka jdou,
že odtud mládenci povandrujou,
Nevandrujte tuze zrána,
já svážu šatečky, půjdu s váma.
6. Půjde-li můj milý, já půjdu s ním,
má-li co v rančičku, já mu to zjím.
Má-li tam oříšky, rozlouskám si,
až přijdu za bránu, zavejskám si.

192. Sokol je pekny ftak

Lopeník

1. So - kol je pe - kny ftak, za - le - těl za Fra - štát, za - le - těl za Vi - deň, ne - pri - de za ty - deň.

1. Sokol je pekny ftak,
zaletěl za Fraštát,
zaletěl za Videň,
nepride za tydeň.
2. Hnevaj sa, ma mila,
treba do dnes tydňa
a ja ti nepošlem
pre lásku do Vidňa.
3. Pre lásku do Vidňa,
pre víno do Brna,
hnevaj sa, ma mila,
treba do dnes tydňa.
4. Hnevaj sa, ma mila,
treba sa popukaj,
na naše okenka
do roka neťukaj.

193. Hory, hory, hory černé

Mistřice

1. Ho - ry, ho - ry, ho - ry če - rné, ho - ry, ho - ry,

ho - ry če - rné, ne - je - dnú sem pře - šel přes ně.

1. Hory, hory, hory černé,
hory, hory, hory černé,
nejednú sem přešel přes ně.
2. Nejednú sem nevečeřal,
nejednú sem nevečeřal,
dyž sem za svú milú běžal.
3. Neraz milá nesnídala,
neraz milá nesnídala,
dveřa za mnú zavírala.

194. Pověz ně, mamičko

Bystřice pod Lopeníkem

Mírně ♩=80

1. Po - věz ně, ma - mi - čko, po - věz ty ně ráz, po - věz
ty ně ráz, za ke - ho mňa dáš, za ke - ho mňa dáš.

1. |: Pověz ně, mamičko,
pověz ty ně ráz, :|
pověz ty ně ráz,
za keho mňa dáš,
za keho mňa dáš.
2. |: Ach, céruško moja,
dám ťa starému, :|
dám ťa starému,
šak poctivému
a bohatému.
3. |: Ten, mamičko moja,
néni mně k vůli, :|
néni mně k vůli,
hlava mňa bolí,
hlava mňa bolí.
4. |: Pověz ně, mamičko,
pověz eště ráz, :|
pověz eště ráz,
za keho mňa dáš,
za keho mňa dáš.
5. |: Ach, céruško moja,
dám ťa mladému, :|
dám ťa mladému
a poctivému,
šak chudobnému.
6. |: Ten, mamičko moja,
ten je ně k vůli, :|
ten je ně k vůli,
šohajek mladý,
bár je chudobný.

195. Vyškovčiarov doma něni

Žítková

$\text{♩} = 150$

1. Vy - ško - včia - rov do - ma ně - ni, Vy - ško - včia - rov
do - ma ně - ni, i - šli do hvór na ka - me - ní.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a tempo marking of quarter note = 150. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and lyrics.

1. Vyškovčiarov doma něni,
Vyškovčiarov doma něni,
išli do hvór na kamení.
2. Na kamení, na široké,
na kamení, na široké,
stretli dzjévča černoóké.
3. Vydaj sa ty, dzjévča, za mňa,
vydaj sa ty, dzjévča, za mňa,
něbudžeš ty chleba hladná.
4. Vína máme štyry bečky,
vína máme štyry bečky,
orechové škarúpečky.
5. Štyry jamy žita máme,
štyry jamy žita máme,
něbozjézom vyvrtané.
6. Štyry myši podkované,
štyry myši podkované,
to sú moje koně vrané.

196. Basom teremtete, kdo sa na nás strójí

Huštěnovice

1. Ba - som te-rem-te-te, kdo sa na nás stró-jí, ten ať si na-chy - stá ško-pek na bá-cho-ry.

The musical notation is in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of a single staff with lyrics written below. The melody features a mix of quarter and eighth notes, with some notes having a fermata.

1. Basom teremtete, kdo sa na nás strójí,
ten ať si nachystá škopek na báchory.
2. Škopek na báchory a pytel na kosti,
škoda je, synečku, škoda tvěj mladosti.

197. Daj ně, Bože, ten dar

Ostrožská Nová Ves-Chylice

1. Daj ně, Bo - že, ten dar, co se ně v no - ci zdál,
če - rno - o - ký sy - nek pod na - ším o - knem stál.

1. Daj ně, Bože, ten dar,
co se ně v noci zdál,
černooký synek
pod naším oknem stál.

2. Černooký synek,
bylo mu Martinek,
dal by ně ho Pánbůh,
svatý Antonínek.

3. Svatý Antonínek,
Panenka Maria,
co by naša svatba
v nové vína byla.

198. Vyletěla vlaštověnka

Drslavice

$\text{♩} = 160$

1. Vy - le - tě - la vla - što - věn - ka z bí - lo - vské - ho
ko - ste - lí - čka, z bí - lo - vské - ho ko - ste - lí - čka.

1. Vyletěla vlaštověnka
z bílovského kostelíčka,
z bílovského kostelíčka.
2. Vyletěla přes ty hory
až k mej milej do komory,
až k mej milej do komory.
3. A z komory do maštale,
mezi čtyry koně vrané,
mezi čtyry koně vrané.
4. Koníčky se potrhali,
moju milú pošlapali,
moju milú pošlapali.
5. Pošlapali jí velice,
bylo jí znat podkovice,
bylo jí znat podkovice.
6. Pošlete jí pro doktora,
ať je zdravá do večera,
ať je zdravá do večera.
7. A pán doktor povídali,
že on tomu nerozumí,
že on tomu nerozumí.
8. Pošlete jí pro tu babu,
ona vám dá dobrou radu,
ona vám dá dobrou radu.
9. Baba začne povídati,
že sa to chce kolíbatí,
že sa to chce kolíbatí.
10. Ze světnice do světnice,
děcko brečí na kolébce,
děcko brečí na kolébce.

199. V téj hračovský hospodě

Hradčovice

1. V téj hra - čo - vský ho - spo - dě, mu - zi - ka tam hra - je,
po - d'me se tam po - dí - vat, kdo to tam tan - cu - je.

1. V téj hračovský hospodě,
muzika tam hraje,
pod'me se tam podívat,
kdo to tam tancuje.

2. Tancujú tam vojáci,
majú modré šaty,
červené vyložení
oficiří taky.

200. Na nivnických lúkách u studénky

Nivnice

1. Na ni - vni - ckých lú - kách u stu - dén - ky, na ni - vni - ckých lú - kách
u stu - dén - ky, za - bi - li Ja - ní - čka, za - bi - li Ja - ní - čka u ga - lán - ky.

1. Na nivnických lúkách u studénky,
na nivnických lúkách u studénky,
|: zabili Janíčka,
zabili Janíčka
u galánky. :|

2. A dyž ho zabili, kam ho dajú,
a dyž ho zabili, kam ho dajú,
|: na nivnických lúkách
hore na Vaďůvkách
pochovajú. :|

201. Pod'me do včelínka

Nivnice

1. Po - d'me do vče - lín - ka, je tam ja - te - lin - ka, ja - te - lin - ka hu - stá,
co - si sa v ní šú - stá, šo - ha - jo - vi ko - ně, běž, mi - len - ko, pro ně.

1. |: Pod'me do včelínka,
je tam jatelinka, :|
jatelinka hustá,
cosi sa v ní šústá,
šohajovi koně,
běž, milenko, pro ně.

202. Na horách, na dolách

Bojkovice-Krhov

Živě

1. Na ho - rách, na do - lách na - se - li pr - vní hrach, do - čka - jte, dě - vča - ta, až bu - de po se - nách.

1. Na horách, na dolách
naseli první hrach,
dočkajte, děvčata,
až bude po senách.
2. Až bude po senách,
po žňách aj po hodoch,
chystajte, děvčice,
chystajte už tvaroh.
3. Napečem koláčů,
pagáčů, trdláčů,
budete sa vdávat
tajak u boháčů.

206. Nad naším huménkem, nade dvorem

Bojkovice-Krhov

Živě

1. Nad na - ším hu - mén - kem, na - de dvo - rem, mi - lá ho
za - vr - těl sa šo - haj s vra - ným ko - ným,
ví - ta - la, vrá - ta o - tví - ra - la, po - jed' ho - nem.

1. Nad naším huménkem, nade dvorem,
zavrtěl sa šohaj s vraným koněm.
|: milá ho vítala,
vráta otvírala,
pojed' honem. :|
2. Ej, pojed', pojed', mé potěšení,
mojého srdénka zarmúčení,
|: já nemám žádného,
tatíčka starého
doma není. :|
3. Ešče já vás prosím, vy tatíčku,
máte-i pro koňa maštaličku,
|: maštalička nová,
vaša céra hodná,
dajte ně ju. :|
4. Maměnko, ste hodná, já vás prosím,
cérečku už dlúho v srcu nosím,
|: dajte ju z žalosti,
šak k mojéj radosti,
pěkně prosím. :|

207. Eště je, eště je

Hluk

1. E - ště je, e - ště je v O - stro - ze tá mí - ra,
 pod ke - rú o - dvě - dli a na vo - jnu vza - li sta - réj ma - tce sy - na.

1. |: Eště je, eště je v Ostroze tá míra, :|
 |: pod kerú odvédli a na vojnu vzali
 starěj matce syna. :|

3. |: Sedlajte, sedlajte koníčka vraného, :|
 |: já na něm pojeďu, já na něm pojeďu
 do pola širého. :|

2. |: Jednoho odvédli, druhého hledajú, :|
 |: aj, tomu třetímu, tomu najmladšímu,
 koníčka sedlajú. :|

4. |: Do pola širého, gde stójí armáda, :|
 |: tam sa já postavím, tam sa já postavím
 před pána hejtmána. :|

208. Co je mně, to je mně

Hradčovice

Těžce

1. Co je mně, to je mně, ej, šak mně do - bře ne - ní,
 po - tě - še - ní mo - je le - ží už v če - rněj ze - mi.

1. Co je mně, to je mně,
 ej, šak mně dobře není,
 potěšení moje leží už v černěj zemi.

209. Gořalenka, moja žena

Bojkovice

Svižně

1. Go - řa - len - ka, mo - ja že - na, str - ká se mňú dům od do - ma.

Go - řa - len - ka, že - na má, že - na má, ča - sto se mňú str - ká - vá.

1. Gořalenka, moja žena,
strká se mňú dům od doma.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
2. Včeras byla ešče v súdku,
dneskaj už si v mém žalúdku.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
3. Včeras byla na almárce,
dneskaj už si se mňú v járci.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
4. Včeras byla na polici,
dneskaj už si v méj palici.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
5. Včeras byla vypálená,
dneskaj už si vycúzená.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
6. Včeras byla hen u žida,
dneskaj už ťa slope bída.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
7. Gořalenka, tá sa pije,
kdo na ňu má, dobře žije.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
8. Gořalenka, to je pití,
v hlavě sa ti hned rozsvítí.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.
9. Gořalenka, to je špina,
kdo ju pije, ten je sviňa.
Gořalenka, žena má, žena má,
často se mňú strkává.

210. Březolupský zámek dokola klenutý

Březolupy

Pomalú

1. Bře - zo - lu - pský zá - mek do - ko - la kle - nu - tý,
se - dí tam sy - ne - ček, v že - le - zách za - ku - tý.

1. |: Březolupský zámek dokola klenutý, :|
|: sedí tam syneček v železách zakutý. :|
2. |: Andulka plakala, choďa kole něho, :|
|: pusťte mně synáčka mojego milého. :|
3. |: My ho nepustíme, my ho rádi máme, :|
|: takových šohajků po světě hledáme. :|

Jiná varianta

1. |: Březolupský zámek do kola klenutý, :|
|: sedí tam syneček v železách zakutý. :|
2. |: Březolupští páni, málo želez máte, :|
|: já sa vás nebojím, že mě do nich dáte. :|
3. |: My želez nemáme, ale máme puta, :|
|: do rána bílého přivedem legruta. :|
4. |: Březolupský zámek s vysokú pavlačú, :|
|: dosti se, děvečko, tvý oči naplačú. :|

211. Čo sa dzeje, svece

Vápenice

1. Čo sa dze - je, sve - ce, Bo - že mój, ně - mó - že pre - mlu - vic ja - zyk mój.
Ja - zyk mój, sr - dco mé, ně - mó - že pre - mlu - vic, čo je mně.

1. Čo sa dzeje, svece, Bože mój,
němůže premluvic jazyk mój.
Jazyk mój, srdco mé,
němože premluvic, čo je mně.
2. A já mám na srdci čažký žjal,
že mňa ten mój milý zaněchal.
Zaněchal, nepřídze,
že on si inakšje dzjěvča najdze.
3. Hladaj ho, bodajs ho něnašél,
bodajs ty celý svec obešél.
Šak ty sa nakarháš,
šak ty ešče prídzeš pod oblok náš.
4. Nětrvalo to dva týždně,
už ten šohajíček k nám idze.
Mamka mi povedá
že sa ten šohajko dobývá.
5. A já som za stolom sedzela,
tak som si v svém srdci myslela.
Či mu mám otvoríc,
alebo slovenko premlúvic.
6. Kedz som mu dvere otvárala,
tak som mu zrovna povedala.
Čo tu máš, čo tu chceš,
šak si inakšje dzjěvča najdzeš.
7. Hladal som, Hanička, němóžem,
na tebja zabudnúć němóžem.
Na tebja zabudnúć
ani k vám chodníčka odvyknúć.

212. Chodíme, chodíme

Hluk

♩=135

1. Cho - dí - me, cho - dí - me ho - re po dě - di - ně,

ej, ne - je - dne j ma - měn - ce, ej, ne - je - dne j ma - měn - ce dce - rku o - bu - dí - me.

1. |: Chodíme, chodíme
hore po dědině, :|
|: ej, nejednej maměnce,
ej, nejednej maměnce
dcerku obudíme. :|

2. |: Dcerka hore stává,
z okna se podívá, :|
|: co je to za šohajka,
co je to za šohajka,
že k nám nechodívá. :|

3. |: Málo je nás, málo,
gde by sa nás bralo, :|
|: ej, dyž nás odvádijú,
ej, dyž nás odvádijú
v Brně každé jaro. :|

213. Dajte, maměnko, medu

Pašovice

1. Da - jte, ma - měn - ko, me - du, ja, ne - vě - stu vám ve - dú,
jak nám ne - dá - te me - du, tak vám ju hned ō - dve - du.

1. Dajte, maměnko, medu,
ja, nevěstu vám vedú,
jak nám nedáte medu,
tak vám ju hned odvedu.

2. Dajte, maměnko, syra,
nevěsta je silná,
jak jí nedáte syra,
opustí ju sila.

3. Dajte, maměnko, hrušek,
nevěstu bolí břúšek,
jak jí nedáte hrušek,
nepřestane bolet břúšek.

214. Dyž sem šel ze Bzovéj do Podhor

Bojkovice-Bzová

Hybně

1. Dyž sem šel ze Bzo - věj do Po - dhor, tož sem tam na - ra - zil na ten bor.
Po - ví - dám, bo - re, bo - re - čku, u - dě - lám si z te - be va - ře - čku.

1. Dyž sem šel ze Bzovéj do Podhor,
tož sem tam narazil na bor.
|: Povidám, bore, borečku, héj,
udělám si z tebe vařečku. :|
2. Dyž sem šel ze Bzovéj pro krávu,
tož sem tam narazil na trávu.
|: Povidám, trávo, travěnko, héj,
nažereš sa, moja stračenko. :|
3. Dyž sem šel ze Bzovéj k Pitínu,
tož sem tam narazil na sviňu.
|: Povidám, sviňo, sviněčko, héj,
bude z tebe dobré masečko. :|
4. Dyž sem šel ze Bzovéj dokola,
tož sem tam narazil na vola.
|: Povidám, vole, volečku, héj,
nadělám si z tebe řízečků. :|
5. Dyž sem šel ze Bzovéj do Hrádku,
viděl sem na zemi oprát'ku.
|: Povidám, oprat', oprát'ko, héj,
budu s tebou vodit hříbjátko. :|
6. Dyž sem šel ze Bzovéj do Komně,
kvi nezbylo trochu ve mně,
|: z rameňa ztratil sem střevíc, héj,
a nenašel sem tú cestú nic. :|

215. Ej, husáre, husáre

Bílovice

Mírně ♩=92

1. Ej, hu - sá - ré, hu - sá - ré, ej, pě - kné ko - ně má - te,
ej, a já pů - jdu s vá - ma, ej, ke - ré - ho mně dá - te.

1. Ej, husáre, husáre,
ej, pěkné koně máte,
ej, a já půjdu s váma,
ej, kerého mně dáte.

2. Ej, vyber si, šohajku,
ej, kerý sa ti lúbí,
ej, kerý ťa zanese,
ej, pod zelené duby.

3. Ej, pod zelené duby,
ej, voňavú jedličku,
ej, kerý ťa zanese,
ej, za tvú galánečkú.

216. Kač, káčerku, domů

Uherský Brod-Újezdec

1. Kač, ká - če - rku, do - mů, ve - zem ťa, ne - ví - me ko - mu, ve - ze - me my ťa přes Bi - sku - pi - ce,

sú tam dě - včá - tka jak ja - lo - vi - ce, kač, ká - če - rku, do - mů, ve - zem ťa, ne - ví - me ko - mu.

1. Kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu,
vezeme my ťa přes Biskupice,
sú tam děvčátka jak jalovice,
kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu.
2. Kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu,
vezeme my ťa dole dědinú,
přikryjeme ťa teplú (novú) peřinú,
kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu.
3. Kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu,
vezeme my ťa hore dědinú,
nesmíš mět, Janku, nesmíš mět jinú,
kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu.
4. Kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu,
vezeme my ťa okolo školy,
mosíš pracovat od rána v poli,
kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu.
5. Kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu,
vezeme my ťa okolo fary,
šak on ti brzo nabije starý,
kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu.
6. Kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu,
vezeme my ťa okolo mlýna,
napij sa, chlapče, napij sa vína,
kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu.
7. Kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu,
vezeme my ťa přes Nezdenice,
mužovi podáš dnes nohavice,
kač, káčerku, domů,
vezem ťa, nevíme komu.

217. Muzikantský stav je pěkný

Vlčnov

Živěji

1. Mu - zi - kan - tský stav_ je pě - kný, a - le ta - ké těžký,
dyž on mo - sí na_ tom svě - tě po - slú - cha - ti vše - cky.

On mo - sí po - slú - chat se - dlá - ka, cha - lu - pní - ka, tak i že - brá - ka

a cha - su mět ve_ vá - žno - sti, tak jak svo - je ko - sti.

1. Muzikantský stav je pěkný,
ale také těžký,
dyž on mosí na tom světě
poslúchati všecy.
On musí poslúchat sedláka,
chalupníka, tak i žebráka
a chasu mět ve vážnosti,
tak jak svoje kosti.
2. Sotvá sem babu odbaviť,
už chlápá čert nese,
klatpatý klobúk na hlavě,
brada sa mu třese.
Oj, milý pane učíteli,
já nejsu na tom spokojen,
náš Jura ze školy vyšět,
přece nic neumět.
3. Chtěl sa Jura ožéniti,
ale neměl gatí,
a on si chtěl Dorotu vzít
za svú věrnú choti.
Taťka mu počali hřešiti
a on zas ím začal plakati,
že on Dorotu mosí mít,
třebas nemá gatí.
4. Muzikanti odjakživa,
to sú darebáci,
oni s ožhralým člověkem
dělajú legrací.
Všelíjak s ním zacházejí,
jak by mu peníze sebrali,
ožhrať neví, co dělá,
on ím peníze dá.

218. Okolo Brezovej voděnka teče

Lopeník

Volně

1. O - ko - lo Bre - zo - vej vo - děn - ka te - če, A když mňa ne - chceš,
ská - zal mi šu - ha - jko, že mňa už ne - chce.

já na to ne - dbám, smu - tku ne - po - ve - du a - ni ho ne - mám.

1. Okolo Brezovej voděnka teče,
skázal mi šuhajko, že mňa už nechce.
A když mňa nechceš,
já na to nedbám,
|: smutku nepovedu ani ho nemám. :|
2. Jaký bych já, Bože, ten smutek mala,
keď som ho já věrně nemilovala.
Milovala som,
ale len špásom,
|: nevěděl šuhajko, že falešná som. :|
3. Vyletěl slavíček nad javoríček,
prišol k nám pod okno švarný Janíček.
Ej, prišol, prišol,
ale neskoro,
|: chtěl sa se mnú smlúvat, mně sa nechtělo. :|

219. Před Šiškovým sú dva duby

Pašovice

1. Před Ši - ško - vým sú dva du - by, před Ši - ško - vým sú dva du - by,
vr - ka - jú na nich ho - lu - bi, vr - ka - jú na nich ho - lu - bi.

The musical notation is in 2/4 time, featuring a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of eighth and quarter notes, with several triplet markings (indicated by a '3' over a group of notes) and a final double bar line.

1. Před Šiškovým sú dva duby,
před Šiškovým sú dva duby,
vrkajú na nich holubi,
vrkajú na nich holubi.

2. Enom ten jeden nevrká,
enom ten jeden nevrká,
co tú Mařenku poslúchá,
co tú Mařenku poslúchá.

3. Ten jeden volá přes cestu,
ten jeden volá přes cestu,
vedem vám novú nevěstu,
vedem vám novú nevěstu.

220. Ej, děvča malušícké

Boršice u Blatnice

Hybně

1. Ej, dě - vča ma - lu - ši - čké, ej, zu - by sa ti re - žú,
ej, až sa ti vy - re - žú, po - tom si ťa ve - znu.

The musical notation is in 2/4 time, featuring a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of quarter and eighth notes, with a final double bar line.

1. Ej, děvča malušícké,
ej, zuby sa ti režú,
ej, až sa ti vyrežú,
potom si ťa veznu.

221. Sama ste mňa, maměnko

Ostrožská Nová Ves

$\text{♩} = 60$

1. Sa - ma ste mňa, ma - měn - ko, sa - ma ste mňa,
ma - měn - ko, sa - ma ste mňa vi - na, méj vo - jny pří - či - na.

1. Sama ste mňa, maměnko,
sama ste mňa, maměnko,
sama ste mňa vina,
méj vojny příčina.
2. Já sem sa chtěl oženit,
já sem sa chtěl oženit,
vy ste mňa bránila,
vy ste mňa bránila.
3. Dycky ste mňa bohaté,
dycky ste mňa bohaté
nevěsty hledala,
nevěsty hledala.
4. Už ste mňa ju, maměnko,
už ste mňa ju, maměnko,
už ste mňa ju našla,
už ste mňa ju našla.
5. Ve vídeňských kasárňách,
ve vídeňských kasárňách
pro mňa byla šťastná,
pro mňa byla šťastná.
6. Ve vídeňských kasárňách,
ve vídeňských kasárňách
visí tam na stěně,
visí tam na stěně.
7. A co na ňu pohlédnu
a co na ňu pohlédnu,
slza mňa polejů,
slza mňa polejů.
8. Oj, slza, moje slza,
oj, slza, moje slza,
nepadajte na zem,
nepadajte na zem.
9. Radši vy mňa padňete,
radši vy mňa padňete
do šátečka rázem,
do šátečka rázem.

222. Už sa na klášteře

Uherský Brod-Těšov

1. Už sa na klášteře, už sa na klášteře
dva - nácť ho - din bi - je, dva - nácť ho - din bi - je.

1. Už sa na klášteře, už sa na klášteře dvanáct hodin bije, dvanáct hodin bije.	5. Dobrú noc, dobrú noc, dobrú noc, dobrú noc, ale né na večnosť, ale né na večnosť.	9. Falešný synečku, falešný synečku, falešná tvá láska, falešná tvá láska.
2. Obrat' sa, má milá, obrat' sa, má milá, pravým líčkom ke mně, pravým líčkom ke mně.	6. By sa polepšila, by sa polepšila, tá tvoja falešnosť, tá tvoja falešnosť.	10. Nebudu ti věřit, nebudu ti věřit, až bude ohláška, až bude ohláška
3. Já sa neobráťím, já sa neobráťím já sa na ťa hněvám, já sa na ťa hněvám.	7. Falešný synečku, falešný synečku, falešný k nám chodíš, falešný k nám chodíš,	11. Až bude ohláška, až bude ohláška na újezdskéj faře, na újezdskéj faře.
4. Ani ti, synečku, ani ti, synečku, dobréj noci nedám, dobréj noci nedám	8. Ešče falešnější, ešče falešnější kamarády vodiš, kamarády vodiš.	12. Teprú budu říkat, teprú budu říkat tvému bratru švagře, tvému bratru švagře.
13. Tvému bratru švagře, tvému bratru švagře, matce panimámo, matce panimámo.	14. Budu jim líbávat, budu jim líbávat ruce každé ráno, ruce každé ráno.	

223. Už ten kováríček

Boršice u Blatnice

1. Už ten ko - vá - ří - ček, už je ne - bo - žtí - ček,

ej, co ně ko - ňa kú - jal, dyž sem ma - ší - ro - val.

1. Už ten kováríček,
už je nebožtíček,
ej, co ně koňa kújal,
dyž sem mašíroval.

2. Mašíruj, vojáčku,
tri sta mil za Vídeň,
nic tam nezuhlídaš,
enom taliánskou zem.

3. V taliánskej zemi
pěkné položení,
ej, po něm sa prochází
moje potěšení.

224. Velehrad je krásné město

Prakšice

Živě

1. Ve - le - hrad je krá - sné mě - sto, má pa - nen - ko, ne - po - věž to,

ne - po - věž to, ne - po - věž, že sme spo - lu spa - li dnes.

1. |: Velehrad je krásné město,
má panenka, nepověz to. :|
Nepověz to, nepověz,
že sme spolu spali dnes.

225. Velehradská věž je tenká

Slavkov

♩=58

1. Ve - le - hra-dská věž je ten - ká, já ji vi - děl od Špi - lbe - rka, po - le - šo - vská e - ště ten - ší,

tam je mo - je ne - jmi - le - jší, po - le - šo - vská e - ště ten - ší, tam je mo - je ne - jmi - le - jší.

1. Velehradská věž je tenká,
já ji viděl od Špilberka,
polešovská eště tenší,
tam je moje nejmilejší,
polešovská eště tenší,
tam je moje nejmilejší.
2. Jedna sestra bratra měla,
na vojnu ho dát musela.
Jeneráli z vojny jedú,
mého bratra mi nevezú,
jeneráli z vojny jedú,
mého bratra mi nevezú.
3. A vy páni jeneráli,
kde ste mého bratra dali.
Však my sme ho nepropili
ani v karty neprohráli,
však my sme ho nepropili
ani v karty neprohráli.
4. On tam leží v širém poli,
má hlavičku na dvě půli,
vrany kůň stojí u něho,
hrabe nožkú, lituje ho,
vrany kůň stojí u něho,
hrabe nožkú, lituje ho.
5. Stávej, stávej, můj patrone,
chystej oves, seno moje,
dokud ty si tady bývaľ,
dotud jsem se dobře mívaľ,
dokud ty si tady bývaľ,
dotud jsem se dobře mívaľ.

226. Za našimi humny lúka široká

Strání

1. Za na - ši - mi hum - ny lú - ka ši - ro - ká, lú - ka
ši - ro - ká, trá - va vy - so - ká, trá - va vy - so - ká.

1. Za našimi humny lúka široká,
lúka široká, tráva vysoká,
tráva vysoká.
2. Po ní sa prechodí to moje milé,
to moje milé líčko červené,
líčko červené.
3. Pověz ni, mamičko, pověz ešte ráz,
pověz ešte ráz, za koho ňa dáš,
komu ňa chováš.
4. Chovám ťa, céro má, chovám mladému,
chovám mladému, dám ťa starému,
dám ťa starému.
5. Neni ni, mamičko, neni ni k vŕli,
neni ni k vŕli, hlava ňa bolí,
hlava ňa bolí.
6. Pověz ni, mamičko, pověz ešte ráz,
pověz ešte ráz, za koho ňa dáš,
komu ňa chováš.
7. Chovám ťa, céro má, chovám starému,
chovám starému, dám ťa mladému,
dám ťa mladému.
8. To ni je, mamičko, to ni je k vŕli,
to ni je k vŕli, nic ňa nebolí,
nic ňa nebolí.

227. Zaspívaj, kohútku

Záhorovice

Musical notation for the song 'Zaspívaj, kohútku'. It consists of two staves of music in 2/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The melody features several triplet markings. The lyrics are written below the notes.

1. Za - zpí - vaj, ko - hú - tku, v ze - le - né bre - zi - ně,
co ňa má po - tka - ti, šak ma to ne - mi - ne.

1. Zaspívaj, kohútku, v zeleném brezině,
co ňa má potkati, šak ma to nemine.
2. Zaspívaj, kohútku, na brněnskej veži,
nech sa já podívám, kde ma štěstí leží.
3. Vybírala sem si mezi pěti šesti
a včil ma potkalo veliké neštěstí.
4. Vybírala sem si mezi malinama,
zelenú sem utrhla, zralú sem nechala.

228. Na horách, na dolách

Uherské Hradiště-Mařatice

Hybně

Musical notation for the song 'Na horách, na dolách'. It consists of two staves of music in 2/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and rhythmic. The lyrics are written below the notes.

1. Na ho - rách, na do - lách, na tom pu - stém zám - ku,
pa - se šo - haj ko - ně v sa - mém ma - ri - ján - ku.

1. Na horách, na dolách, na tom pustém zámku,
pase šohaj koně v samém marijánku.
2. Pase on je, pase, až sa zimú třese,
a jeho galánka snídání mu nese.
3. Nese mu ho, nese, v červeném šátečku,
vezni si, šohajku, pro tú moju lásku.

229. Nechtěla bych ševca

Bojkovice

Živě

1. Ne - chtě - la bych še - vca, ne - daj ně to, Bo - že, já mám sla - bé zú - bky
na - ta - ho - vat ko - že. Já mám sla - bé zú - bky, on má po - těh
dlú - hý, po - těh sa ně lú - bí, né šak je - ho dlu - hy.

1. Nechtěla bych ševca, nedaj ně to, Bože,
já mám slabé zúbky natahovat kože.
Já mám slabé zúbky, on má potěh dlúhý,
potěh sa ně lúbí, né šak jeho dluhy.
2. Krejčířa bych chtěla, co tak dobře měří,
kacabajky šije a každý mu věří.
A každý mu věří, že to správně stříhá,
co on zatím ze dvou patero nadělá.
3. Sedlářa bych chtěla, co dělá chomúty,
už z jednoho sedla je dobře obutý.
Je dobře obutý on a jeho žena,
na děcka mu zbyde ešte kus řemeňa.
4. Ja, panského správca, toho bych já chtěla,
každý deň pro něho je tajak neděla.
On si pořád píše, z knížek si říkává,
peněz tych má, co chce, a ľudom nedává.

230. Pod' sem, bratře, kamaráde

Částkov

1. Pod' sem, bra-tře, ka-ma - rá-de, já ti ně-co po - vím, Kdy-by-chom
ne - chod' ty mně za mú mi-lú, já za tvú ne-cho-dím. ka-ma - rá -
tam o - bá cho - di - li, je-den by-sme na dru - hé-ho ška-re - dě hle-dě - li.
di by-sme ne - by - li,

1. Pod' sem, bratře, kamaráde, já ti něco povím,
nechod' ty mně za mú milú, já za tvú nechodím.
Kdybychom tam obá chodili,
kamarádi bysme nebyli,
|: jeden bysme na druhého škaredě hleděli. :|

2. Pod' sem, bratře, kamaráde, já ti něco povím,
nechod' ty mně za mú milú, já za tvú nechodím.
Jak tě tam jedenkrát zastanu,
dám sobě klobúček na stranu,
|: tebe zbiju, ven vyženu, sám u ní zůstanu. :|

231. Pověz, děvče, pověz pravdu

Buchlovice

1. Po - věz, dě - vče, po - věz pra-vdu, kde tě ze - jtra ve - čer na - jdu.
Na-jdeš ty mě na za-hrá-dce, u - sko-va-nou v ha-le-ne - čce, v ha-le-ne - čce.

1. |: Pověz, děvče, pověz pravdu, kde tě zejtra večer najdu. :|
|: Najdeš ty mě na zahrádce, uskovanou v haleneče. :|
2. |: Kdyby nebylo svítalo, bylo by mně děvče dalo :|
|: rozmarýnu zeleného do šátečku, do bílého. :|
3. |: Kdybych já měl, co má táta, nechodil bych za dívkama, :|
|: můj táta má hezkou mámu, takovou já nedostanu. :|

232. Ej, šla Andulka na trávu

Dolní Němčí

1. Ej, šla An - du - lka na trá - vu, ej, šla An - du - lka na trá - vu

do vi - no - hra - du, do sa - du, do vi - no - hra - du, do sa - du.

1. Ej, šla Andulka na trávu, ej, šla Andulka na trávu do vinohradu, do sadu, do vinohradu, do sadu.	6. Ej, nemám, nemám žádného, ej, nemám, nemám žádného, tebe, Janošku, samého, tebe, Janošku, samého.	11. Vytáhl z pošvy šabličku, vytáhl z pošvy šabličku, utál Andulce hlavičku, utál Andulce hlavičku.
2. A postřetla tam Janíčka a postřetla tam Janíčka, jak si napásá koníčka, jak si napásá koníčka.	7. Ej, pověz, pověz po druhéj, ej, pověz, pověz po druhéj, než ti hlavěnku urúbnem, než ti hlavěnku urúbnem.	12. Zavázal jí ju ručníčkem, zavázal jí ju ručníčkem, tu běž, Andulko, chodníčkem, tu běž, Andulko, chodníčkem.
3. Běž ně, Andulko, pro kosír, běž ně, Andulko, pro kosír, nech ti travěnky nakosím, nech ti travěnky nakosím.	8. Ej, nemám, nemám žádného, ej, nemám, nemám žádného, tebe, Janošku, samého, tebe, Janošku, samého.	13. Ej, jaké moje chodění, ej, jaké moje chodění, dyž je hlavěnka na zemi, dyž je hlavěnka na zemi.
4. Nakosil jí aj navázal, nakosil jí aj navázal, hned sa Andulky vypytał, hned sa Andulky vypytał.	9. Ej, pověz, pověz po třetí, ej, pověz, pověz po třetí, než ti hlavěnka odletí, než ti hlavěnka odletí.	14. Andulku nésli mládenci, Andulku nésli mládenci, Janoška védli zbojníci, Janoška védli zbojníci.
5. Ej, pověz, pověz, má milá, ej, pověz, pověz, má milá, kerého ty máš frajíra, kerého ty máš frajíra.	10. Ej, nemám, nemám žádného, ej, nemám, nemám žádného, tebe, Janošku, samého, tebe, Janošku, samého.	15. Kady Andulka nesená, kady Andulka nesená, všady fijalka červená, všady fijalka červená.
	16. Kady Janošek vedený, kady Janošek vedený, všady rozmarýn zelený, všady rozmarýn zelený.	

233. Kolem Hostětína popelavá hlina

Hostětín

Zvolna

1. Ko - lem Ho - stě - tí - na po - pe - la - vá hli - na, ko - lem Ho - stě - tí - na je pě - kná zem,

já sem ju šla - pá - val, dyž sem k vám cho - dí - val, já sem ju šla - pá - val od vás až sem.

1. Kolem Hostětína popelavá hlina, kolem Hostětína je pěkná zem, : já sem ju šlapával, dyž sem k vám chodíval, já sem ju šlapával od vás až sem. :	2. Vzpomeň si, má milá, holuběnko sivá, vzpomeň si, má milá, na tú dobu, : slúbilas ně lásku na každú otázku, abych co najskór ztratil slobodu. :

234. Zdaleka já poznám takého frajéra

Hostětín

1. Zda - le - ka já po - znám ta - ké - ho fra - je - ra, bo - ty na - glan - če - né,

za klo - bú - čkem pé - ra, bo - ty na - glan - če - né, za klo - bú - čkem pé - ra.

1. Zdaleka já poznám takého frajéra, : boty naglančené, za klobúčkem péra. :	3. Zdaleka já poznám, která už je vdaná, : pozadku je rovná, popředku jak baňa. :
2. Zdaleka já poznám toho obtůlača, : co by mňa obtúlal za kúšček koláča. :	4. Zdaleka já poznám zviadlého stařečka, : hlavú podrncává, z nosa visá svíčka. :
5. Zdaleka já poznám tú zviadlú stařenku, : kerá čurá stoja doma, ba aj venku. :	

235. Život vojenský, život veselý

Košíky

1. Ži - vot vo - jen - ský, ži - vot ve - se - lý, když li - dé spě - jí,

vo - já - ci bdě - jí, na strá - ži jsou, z pa - tró - ly jdou.

1. |: Život vojenský, život veselý, :|
|: když lidé spějí, vojáci bdějí,
na stráž jsou, z patrůly jdou. :|

2. |: Andulko moje, nechod' ode mě, :|
|: v růžovém sadě, tam čekej na mě,
krásné kvítí, chceš mou býti. :|

3. |: Na tebe čekat nepotřebuji, :|
|: vyber si jinší, sobě rovnější,
mně je to vhod, za mnou nechod'. :|

4. |: Nehledám statku ani bohatství, :|
|: jen jednu duši, která mně sluší,
s tou já chci žít, s tou chci umřít. :|

236. Stará baba pořád brble

Mistřice-Javorovec

1. Sta - rá ba - ba po - řád br - ble se - d'a na ja - bě - ni,

že tech ja - běk né - ni to - lik, jak ich by - ťo ló - ni.

1. Stará baba pořád brble sedá na jablůni,
že tech jaběk není tolik, jak ich bylo lůni.

2. Slůžila sem u kadlca, není tomu dávno,
u něj sem sa naučila, jak dělá plátno.

3. Jedna noha sa natáhne a druhá sa skrčí,
osnova sa roztahuje, člunek sa tam strčí.

237. Hore je chodníček

Prakšice

1. Ho - re je cho-dní-ček, do - lů je ce - sti - čka, ne - pú - ščaj si, mi - lá,
zve - če - ra sy - ne - čka, ne - pú - ščaj si, mi - lá, zve - če - ra sy - ne - čka

1. Hore je chodníček,
dolů je cestička,
nepúščaj si, milá,
zvečera synečka,
nepúščaj si, milá,
zvečera synečka.

2. Jak ho nemám pustit,
dyž mňa pěkně prosí,
otevři ně, milá,
povíme si cosi,
otevři ně, milá,
povíme si cosi.

238. Pochválen bud' Ježíš Kristus

Prakšice

1. Po - chvá - len bud' Je - žíš Kri - stus, při - chá - zí - me k vám, La - ska - vě ji
ve - de - me vám tu ne - vě - stu, co vám Pán Bůh dá. a za ni se
při - jmě - te dá vám Pán Bůh po - že - hná - ní na tom - to svě - tě.
ne - sty - d'te,

1. Pochválen bud' Ježíš Kristus, přicházíme k vám,
vedeme vám tu nevěstu, co vám Pán Bůh dá.
Laskavě ji přijměte
a za ni se nestyd'te,
dá vám Pán Bůh požehnání na tomto světě.

2. Vy rodiče roztomilí, pěkně vás prosím,
promluvte ke mně slovíčko, ještě vás prosím.
To slovíčko upřímné
a pusťte mě do síně,
vy rodiče roztomilí, otevřete mně.

239. Když syneček narukoval

Částkov

Živě

1. Když sy - ne - ček na - ru - ko - val, když sy - ne - ček na - ru -
 ko - val, svůj mi - len - ce při - ka - zo - val, při - ka - zo - val.

1. Když syneček narukoval, když syneček narukoval, svůj milence přikazoval, svůj milence přikazoval.	7. Tvůj milý sa včera ženíl, tvůj milý sa včera ženíl, já sem na jeho svatbě byl, já sem na jeho svatbě byl.	13. Já mu zkážu šibenicu, já mu zkážu šibenicu, za to, že šálil děvčicu, za to, že šálil děvčicu.
2. Aby sa mu nevdávala, aby sa mu nevdávala, tři léta naňho čekala, tři léta naňho čekala.	8. Co mu zkážeš, Anduličko, co mu zkážeš, Anduličko, červená, bílá růžičko, červená, bílá růžičko.	14. Skočil z koňa, dal jí facku, skočil z koňa, dal jí facku, tu máš, milá, za tú lásku, tu máš, milá, za tú lásku.
3. A když bylo v třetím roce, a když bylo v třetím roce, žala trávu při potoce, žala trávu při potoce.	9. Já mu zkážu tolik štěstí, já mu zkážu tolik štěstí, kolik v tomto háji listí, kolik v tomto háji listí.	15. Skočil z koňa, dal jí druhú, skočil z koňa, dal jí druhú, tu máš, milá, za tu hubu, tu máš, milá, za tu hubu.
4. A přišel k ní mládeneček a přišel k ní mládeneček, od regimentu vojáček, od regimentu vojáček.	10. A co více, Andulice, a co více, Andulice, červená, bílá růžice, červená, bílá růžice.	16. Skočil z koňa, dal jí třetí, skočil z koňa, dal jí třetí, tu máš, milá, za ty řeči, tu máš, milá, za ty řeči.
5. A on sa jí počal tázat a on sa jí počal tázat, bude-li sa brzo vdávat, bude-li sa brzo vdávat.	11. Já mu zkážu tolik dětí, já mu zkážu tolik dětí, kolik v tomto háji smetí, kolik v tomto háji smetí.	17. Červená ju polévala, červená ju polévala, do šátečka utírala, do šátečka utírala.
6. Já sa vdávati nebudu, já sa vdávati nebudu, na milého čekat budu, na milého čekat budu.	12. A co eště, Anduličko, a co eště, Anduličko, červená, bílá růžičko, červená, bílá růžičko.	18. Do šátečku do bílého, do šátečku do bílého, co dostala od milého, co dostala od milého.

240. Panímámo, panímámo

Uherské Hradiště-Sady

1. Pa - ní - má - mo, pa - ní - má - mo, če - rný šo - rec má - te, ta - ké - li nám,
ta - ké - li nám kú - sek sla - nin dá - te. E - sli ne - dá - te, šak vy po -
zná - te, a e - sli ne - dá - te, tak sa ro - zhně - vá - me, vše - cky hrn - ce vám po - tlu - čem,
co v po - li - ci má - te. Aj tú mi - se - čku aj tú skle - ni - čku, co z ní pí - já - vá - te.

1. Panímámo, panímámo, černý šorec máte,
také-li nám, také-li nám kúsek slanin dáte.
Estli nedáte, šak vy poznáte,
a estli nedáte, tak sa rozhněváme,
všecky hrnce vám potlučem,
co v polici máte.
Aj tú misečku aj tú skleničku,
co z ní pítaváte.

Abecední rejstřík

<i>Píseň</i>	<i>Číslo</i>	<i>Lokalita</i>	<i>Sběratel</i>	<i>Rok</i>	<i>Signatura či edice</i>
A daj ně ty, moje milá, zanocovac	59	Starý Hrozenkov	J. Nečas	1954	EÚB A 0855/2
A když jsme jeli	88	Podolí	V. Lída	1911	SLPUH
A u nás jsou pacholci	54	Kunovice	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Ach, Bože, co jest láska zlá	165	Březolupy	J. Hrušák	1838	EÚB A 0245/s. 1
Ach, Bože můj, co sem dělal	107	Dolní Němčí	F. Hrabal, O. Hrabalová	1952	EÚB A 0762/36
Ach, Bože můj dobrý	39	Uherské Hradiště- Jarošov	J. Poláček	1948	EÚB A 1009/95
Ach, žito zelené jak tráva	6	Polešovice	F. Sušil	1853– 1859	S III
Aj, až já umřu	116	Jankovice	J. Pavlica	1981	EÚB A 1348/s. 2
Až já umřu, kdo bude žít	93	Bojkovice	F. Kyselková	1907	EÚB A 0341/s. 11
Basom teremtete, kdo sa na nás strójí	196	Huštěnovice	M. Hrdý	1976	EÚB A 1548
Beznohý na vrbu leze	189	Uherský Brod	J. Černík	1908– 1910	EÚB A 1297/1565
Bože, daj mi vůlu	139	Starý Hrozenkov	J. Nečas	1954	EÚB A 0855/28b
Březolupský zámek do kola klenutý	210	Březolupy	J. Hrušák	1838	EÚB A 0245/s. 4
Byla jedna paní švarná	2	Boršice u Blatnice	J. Staněk, K. Piškýtl	1956	EÚB A 0973/115
Co je mně, to je mně	208	Hradčovice	A. Doufalík	1905	EÚB A 0019/s. 55
Čej to pachole v noci chodí	141	Polešovice	F. Sušil	1853– 1859	S III
Červený, modrý bobovník	78	Komňa	F. Kyselková	1907	EÚB A 0384/15
Čí je to děvčátko	80	Uherský Brod-Těšov	Z. Kolařík, J. Jančář	1952	EÚB A 0764/s. 49
Čí je to políčko	160	Uherské Hradiště- Míkovice	V. Lída	1911	SLPUH
Čo sa dzeje, svece	211	Vápenice	J. Kopunec	1948	EÚB A 1165/12
Čo som sa já nachodzil	42	Vápenice	J. Kopunec	1948	EÚB A 1165/13
Daj ně, Bože, ten dar	197	Ostrožská Nová Ves- Chylice	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1952	EÚB A 0762/83
Dajte, maměnko, medu	20	Prakšice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/s. 27
Dajte, maměnko, medu	213	Pašovice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/s. 49
Dovolte ně, chaso mladá	85	Nedakonice	M. Jestřabík	1970	EÚB A 1548

Dybych já věděla	26	Uherské Hradiště- Mařatice	J. Staněk	1956	EÚB A 0973/56
Dyž komára ženili	102	Boršice	F. Sušil	1853– 1859	S III
Dyž sem já byl malý chlapec	205	Babice	M. Hrdý	1975	EÚB A 1548
Dyž sem já šel pres ty hory	138	Hluk	R. Kučera	1904	EÚB A 1156/51
Dyž sem šel z Hradišče z požehnání	191	Stupava	F. Kyselková	1930	EÚB A 0314/14
Dyž sem šel ze Bzověj do Podhor	214	Bojkovice-Bzová	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1363/164
Ej, děvča malušičké	220	Boršice u Blatnice	J. Staněk, K. Piškytl	1956	EÚB A 0973/116
Ej, dolina, dolina	129	Březová	A. Doufalík	1906	EÚB A 0538/10
Ej, hájku, hájku zelený	30	Rudice	A. Doufalík	1905	EÚB A 0019/s. 52
Ej, husáre, husáre	215	Bílovice	J. Poláček	1950	EÚB A 1009/12
Ej, mamko, mamko	86	Bílovice	J. Poláček	1949	EÚB A 1009/4
Ej, škoda, přeškoda	47	Hradčovice	A. Doufalík	1905	EÚB A 0019/s. 69
Ej, šla Andulka na trávu	232	Dolní Němčí	B. Mansfeld	1910	EÚB A 0652/11, č. 21
Ej, tedy sa ně moje srdco rozveselí	87	Bánov	M. K. Robuš	1930	EÚB A 260/4
Ej, za tú našú stodolečků	123	Zlechov	F. Kyselková	nedat.	EÚB A 0332/2
Ej, zomrem vam mamočko	109	Nezdenice	M. K. Robuš	1930	EÚB A 0260/1
Eště je, eště je	207	Hluk	F. Říha	1986	EÚB A 1548
Eště se podívám hore po dědině	74	Mistřice	J. Staněk	1956	EÚB A 0973/s. 67
Gořalenka, moja žena	209	Bojkovice	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1362/63
Háj, háj, háj, háj, zelený háj	182	Bystřice pod Lopeníkem	Z. Kolařík, I. Verner	1952	EÚB A 0765/s. 13
Hnalo děvča krávy	183	Drslavice	F. Dobrovolný	1954	EÚB A 1062/s. 14
Hore cesta, dole druhá	131	Rudice	F. Bartoš	1900	EÚB A 0896/2
Hore, chłapci, horú	51	Nezdenice	M. K. Robuš	1930	EÚB A 0260/2
Horenka, hora	15	Bojkovice-Bzová	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1363/155
Hore je chodníček	237	Prakšice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/s. 25
Hore Váhom voda beží	164	Březová	H. Bím	1910	EÚB A 0029/s. 37
Hory, hory, hory černé	193	Mistřice	J. Staněk, K. Piškytl	1956	EÚB A 0973/s. 66
Chabová gajduje	177	Vyškovec-Bošáčky	J. Nečas	1954	EÚB A 0855/s. 44
Chčeš-i, milá, vědět, jak je vojna zlá	151	Strání	A. Doufalík	1905	EÚB A 0019/10

Chlapci Slavkovjané na formánku jeli	179	Slavkov	F. Hrabal, O. Hrabalová	1952	EÚB A 0762/76
Chodí kněz po dvoře	158	Pitín	V. Stříbrný	1930– 1971	EÚB A 1368/399
Chodíme, chodíme	212	Hluk	R. Kučera	1904	EÚB A 1156/124
Chodívals k nám, falešníku	114	Uherské Hradiště- Míkovice	V. Lísa	1911	SLPUH
Chodníček šlapaný mezi vinohrady	175	Kněžpole	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Chystajte, maměnko, chystajte peřiny	104	Pašovice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/85
Ja do lesa nepojdem	112	Komňa	R. Kučera	1902	EÚB A 0744/6
Ja, kdo to henkaj bývá	46	Prakšice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/46
Ja, u Hradišča pěkný krám	113	Uherský Brod-Maršov	Z. Kolařík	1952	EÚB A 0764/s. 40
Já sem sa oženil	60	Starý Hrozenkov	J. Nečas	1954	EÚB A 0855/19b
Já ty husy nepoženu	148	Buchlovice	J. Čech, Z. Jelínková	1953	EÚB A 0810/30
Já týmto chodníčkem nepůjdu	71	Osvětimany	F. Kyselková	1934	EÚB A 0332/s. 14
Jaká je to potajomná láska	40	Vyškovec	J. Kopunec	1948	EÚB A 1165/s. 35
Jankovští mládenci	11	Jankovice	J. Poláček	1948	EÚB A 1009/s. 95
Jate, jate, jatelinka hustá	172	Topolná	Z. Lapčíková	1989	EÚB A 1548
Jede forman dolinú	44	Lopeník	H. Bím	1894	EÚB A 0054/29a
Jede Janko hore dolinečků	10	Horní Němčí	B. Mansfeld	1910	EÚB A 0810/30
Jede Ševčík s Bzenčankú	145	Medlovice	L. Běťák	1965	EÚB A 1548
Jestli nám nedáte	186	Staré Město	J. Čech	1956	EÚB A 0973/94
Ještě se podívám hore po dědině	73	Kudlovice	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Kač, káčerku, domů	216	Uherský Brod-Újezdec	J. V. Hauerland	1894	EÚB A 0979/9
Kalina, kalina, kalinový venec	170	Vápenice	J. Kopunec	1948	EÚB A 1165/37
Kam jedeš, formane	169	Újezdec	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Kamaráde, bratránku můj	98	Komňa	F. Kyselková	1907	EÚB A 0384/9
Kdo to na mňa žaluje	115	Staré Město	J. Staněk	1956	EÚB A 0973/113a
Kdyby mě máti na trávu dala	53	Kunovice	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Když my do tých hor půjdeme	38	Tupesy	V. Lísa	1911	SLPUH
Když sem já šel do nebe	144	Boršice u Blatnice	O. Kadlčíková	1952	EÚB A 0957/26
Když sem já šel přes nadháj	94	Hluk	J. Čech, E. Kavan	1951	EÚB A 0758/8
Když syneček narukoval	239	Částkov	Z. Jelínková	1972	EÚB A 1303/s. 64
Kolem Hostětína popelavá hlina	233	Hostětín	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1364/195

Kolem husičky, kolem	153	Uherské Hradiště- Jarošov	V. Lísa	1911	SLPUH
Korytňanští hospodáři nic nevíjí	75	Korytná	J. Staněk	1963	EÚB A 1233/s. 20
Kosí Janko, kosí trávu	57	Lopeník	F. Kyselková	1907	EÚB A 0409/13
Letěl, letěl roj	3	Horní Němčí	F. Hrabal, O. Hrabalová	1952	EÚB A 0762/65
Létala ta laštovénka	167	Ostrožská Lhota	V. Lísa	1911	SLPUH
Mám já zahrádečku trněnou	35	Osvětimany	F. Kyselková	1934	EÚB A 0332/s. 11
Mám šablenku, tá je moja z železa	63	Bojkovice	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1362/49
Měla sas, Marýnko, měla sas nevdávat	203	Vlčnov	M. Zeman	1900	EÚB A 1178/273
Milý dobrý Bože, už-li je půl noci	9	Uherský Brod	F. Kyselková	1926	EÚB A 0305/s. 5
Miškáři, miškáři, dajte si zahrát	117	Bojkovice-Bzová	V. Stříbrný	1960	EÚB A 1363/178
Mračí sa, mračí	154	Uherské Hradiště- Mařatice	J. Čech, Z. Jelínková	1952	EÚB A 0810/74
Muzikantský stav je pěkný	217	Vlčnov	M. Zeman	1907	EÚB A 0167/s. 14
My tupesští mládenci	89	Tupesy	V. Lísa	1911	SLPUH
My vás prosíme, rodiče milí	21	Popovice	J. Poláček	1948	EÚB A 1009/225
Na buchlovských horách	48	Mistřice	J. Staněk, K. Piškýtl	1956	EÚB A 0973/s. 62
Na horách, na dolách	202	Bojkovice-Krhov	V. Stříbrný	1959	EÚB A 1363/149
Na horách, na dolách	127	Ostrožská Nová Ves- Chylice	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1952	EÚB A 0762/80
Na horách, na dolách	228	Uherské Hradiště- Mařatice	J. Staněk	1956	EÚB A 0973/57
Na jankovském poli tři růže červený	146	Jankovice	J. Poláček	1948	EÚB A 1009/s. 94
Na kudlovském poli tři růže červený	99	Kudlovice	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Na mši svatou zvonijou	106	Stupava	F. Kyselková	1930	EÚB A 0314/15
Na nivnických lúkách u studénky	200	Nivnice	Z. Kolařík, J. M. Krist, Z. Jelínková	1952	EÚB A 1245/32
Na té naší věži dvanáct hodin bije	103	Osvětimany	F. Kyselková	1934	EÚB A 0332/s. 7
Na tech brodských lúkách šibeničky	187	Záhorovice	F. Kyselková	1907	EÚB A 0496/25
Na tom mlynářovém kusu	65	Tučapy	M. Jestřábík	1970	EÚB A 1548
Na vrch Nové hory ohánečka stojí	163	Březová	H. Bím	1910	EÚB A 0029/s. 45
Nad naším huménkem, nade dvorem	206	Bojkovice-Krhov	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1366/293
Narezał sem sečky štyry opálecky	18	Bánov	M. K. Robuš	1930	EÚB A 260/3
Nasadil sem čerešenku v humně	137	Horní Němčí	B. Mansfeld	1910	EÚB A 0652/26

Nebud', šohaj, nebud' blázen	128	Březolupy	Guberniální sbírka	1819	EÚB A 1319/s. 543
Nedaleko do těch Vánoc	67	Korytná	F. Tomek	1896	EÚB A 0764/64
Nedaleko Lopenička	24	Slavkov	F. Hrabal, O. Hrabalová	1952	EÚB A 0762/78
Nedívaj sa na panenku	185	Slavkov	F. Hrabal, O. Hrabalová	1952	EÚB A 0762/72
Nech je tak, lebo tak	204	Vlčnov	M. Zeman	1890	EÚB A 1178/274
Nechoď k nám, šuhajku	62	Stupava	F. Kyselková	1930	EÚB A 0314/11
Nechtěla bych ševca	229	Bojkovice	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1362/21
Není lepší jak v nedělu	1	Bojkovice-Přečkovice	J. Černík	1922– 1924	EÚB A 0814/339
Nepojedem na robotu	108	Ořechov	B. Bělovský, M. Bimková	1968	EÚB A 1270/26
Nepůjdem domů, až bude ráno	49	Mistřice-Javorovec	J. Hodek	1909– 1913	SM H 260
Nezacházej, slunéčko	41	Hluk	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958/s. 13
Od Bílovic je chodníček	7	Staré Město	J. Čech	1956	EÚB A 0973/108
Od Prešpurka teče voda čistá	91	Bílovice	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Od vody, koníčky	50	Modrá	V. Lísa	1911	SLPUH
Oj, láska, láska	70	Ostrožská Lhota	V. Lísa	1911	SLPUH
Okolo Brezovej voděnka teče	218	Lopeník	F. Laksar	1907	EÚB A 0243/3
Okolo Kněžpole teče voda	130	Kněžpole	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Okolo mlýna roste dubina	147	Březolupy	J. Hrušák	1838	EÚB A 0245/s. 3
Oliva, oliva	110	Popovice	J. Poláček	1949	EÚB A 1009/228
Ore milý, ore	95	Záhorovice	F. Kyselková	1907	EÚB A 0496/22
Ořechovský zámek dokola klenutý	37	Pašovice	Z. Kolařík, J. M. Krist	1952	EÚB A 0764/52a
Oženil sa starý a šedivý	13	Uherský Brod-Havřice	Z. Kolařík, J. M. Krist	1952	EÚB A 0764/s. 62
Panímámo, panímámo	240	Uherské Hradiště-Sady	J. Pavlica	1980	EÚB A 1348/s. 11
Pásla děvečka páva	16	Ostrožská Lhota	V. Lísa	1911	SLPUH
Pásla jsem sýkoru	178	Salaš	V. Lísa	1911	SLPUH
Páslo děvče, páslo koně	8	Uherský Brod-Havřice	Z. Kolařík, J. M. Krist	1952	EÚB A 0764/s. 60
Plela Andulka	19	Pašovice	Z. Kolařík, J. Jančář	1952	EÚB A 0764/58

Počkaj, ftáčku jarabáčku	58	Lopeník	F. Kyselková	1907	EÚB A 0409/1
Pod Javorinú, pod tú dolinú	126	Ostrožská Nová Ves	J. Poláček	1947	EÚB A 1009/447
Pod mostem jatelina	168	Ořechov	B. Bělovský, M. Bimková	1968	EÚB A 1270/7
Podbabky, podbabky	161	Uherské Hradiště-Sady	J. Pavlica	1980	EÚB A 1348/s. 11
Podolanů doma není	101	Podolí	V. Lísa	1911	SLPUH
Pod', holka, pod' tancovat	136	Vážany	A. Motýl, Z. Jelínková	1955	EÚB A 0810/82
Pod' sem, bratře, kamaráde	230	Částkov	J. Čech	1956	EÚB A 0973/33
Pod', synečku, pod' kupovat	124	Uherské Hradiště- Vésky	V. Lísa	1911	SLPUH
Pod'me do včelínka	201	Nivnice	Z. Kolařík, J. M. Krist, Z. Jelínková	1952	EÚB A 1245/35
Pochválen buď Ježíš Kristus	238	Prakšice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/s. 27
Pověz, děvče, pověz pravdu	231	Buchlovice	A. Kašpárek	1966	EÚB A 1221/s. 55
Pověz ně, mamičko	194	Bystřice pod Lopeníkem	J. Poláček	1949	EÚB A 1009/64
Poznat, poznat po panence	132	Topolná	Z. Lapčíková	1989	EÚB A 1548
Prešpurská kasárna, široký dvůr	181	Březová	H. Bím	1910	EÚB A 0029/s. 38
Proč vy ně, tatíčku, nerád máte	27	Uherské Hradiště- Mařatice	J. Čech, Z. Jelínková	1952	EÚB A 0810/76
Před naše okny skalina	149	Tupesy	V. Lísa	1911	SLPUH
Před Šiškovým sú dva duby	219	Pašovice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/s. 47
Pšeničku sem naseť	32	Zlámanec	J. Černík	1922- 1924	EÚB A 0814/32
Pýtal se mě jeden chlapec	43	Modrá	V. Lísa	1911	SLPUH
Sama ste mňa, maměnko	221	Ostrožská Nová Ves	V. Lísa	1911	SLPUH
Sbohem, naše kamarádko	143	Veletiny	A. Prchlíková	1958	EÚB A 1548
Sedí sedlák na ouvratě	142	Kostelany nad Moravou	F. Bartoš, M. Jestřabík	1898, 1970	EÚB A 0958
Skočila sem do zahrádky	79	Uherský Brod-Maršov	Z. Kolařík	1952	EÚB A 0764/s. 40
Snad ses, má miľá, vody báľa	134	Suchá Loz	F. Sušil	1853- 1859	S III
Sokol je pekny ftak	192	Lopeník	F. Kyselková	1907	EÚB A 0409/s. 2
Spadla z habra	83	Buchlovice	J. Čech, Z. Jelínková	1953	EÚB A 0810/31

Stará baba pořád brble	236	Mistřice-Javorovec	J. Hodek	1909–1913	SM H 260
Starý zelé okopává	150	Uherské Hradiště-Jarošov	V. Lísa	1911	SLPUH
Stojí Janko na ulici	12	Uherský Brod	J. Černík	1908–1910	EÚB A 1297/1565
Stójí, stójí hruščina	174	Vápenice	M. Zeman	1900	EÚB A 1180/191
Strýče Slavíku, podme na viku	135	Vážany	A. Motýl, Z. Jelínková	1955	EÚB A 0810/83
Stříbrnice, Stříbrnice	25	Osvětimany	F. Kyselková	nedat.	EÚB A 0975/341
Studená rosenka tej noci padala	84	Ostrožská Nová Ves	J. Poláček	1944	EÚB A 1009/445
Studená rosenka tej noci padala	72	Ostrožská Lhota	V. Lísa	1911	SLPUH
Svárove, Svárove	61	Svárov	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/42
Sviť, měsíčku, do světnice	76	Košíky	A. Brotan	1909	EÚB A 0014
Svítilo slunečko o pravém poledni	22	Kudlovice	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Svítilo slúnečko o pravém poledni	100	Salaš	V. Lísa	1911	SLPUH
Šenkýři, nalívej	77	Kostelany nad Moravou	F. Bartoš, M. Jestřábík	1898, 1970	EÚB A 0958
Šest dní do týdňa	31	Bánov	J. V. Hauerland	1894	EÚB A 0979/5
Šijte mně, maměnko, košulenku	184	Kunovice	J. Čech, Z. Jelínková	1952	EÚB A 081/9
Šla děvčica do hájíčka	33	Zlámanec	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/44
Šlapaná cestička	190	Zlámanec	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/34
Šohaju, šohaju, pro teba mňa lajú	156	Komňa	F. Kyselková	1907	EÚB A 0384/4
Tetičko Lupačko, doma-li jste	69	Ořechov	B. Bělovský, M. Bimková	1968	EÚB A 1270/13
Ten buchlovský zámek dokola klenutý	55	Dolní Němčí	F. Hrabal, O. Hrabalová	1952	EÚB A 0762/42
Ten buchlovský zámek je košem klenutý	4	Jalubí	J. Krečmer	1906	EÚB A 1020/s. 88
Ten pitěnský kostelíček	121	Hostětín	V. Stříbrný	1932	EÚB A 1364/187
Teskno je mně, teskno	81	Jalubí	J. Krečmer	1906	EÚB A 1020/s. 93
Těžko mě maměnka vychovali	133	Rudice	F. Bartoš	1900	EÚB A 0896/3
To bojkovské pole	82	Bojkovice	F. Kyselková	1907	EÚB A 0341/3b
To brezovské pole pěti ruží kvitne	140	Strání	A. Doufalík	1905	EÚB A 0019/23

To je ten, to je ten	152	Suchá Loz	F. Sušil	1853–1859	S III
To nivnické pole načerno zorané	45	Korytná	R. Kučera	1903	EÚB A 0963/122
Toč se, světe, jako kolo	162	Částkov	J. Čech	1956	EÚB A 0973/52
Travěnka zelená	5	Podolí	V. Lísa	1911	SLPUH
Třikrát sem obešel to bílovské pole	92	Břilovice	J. Poláček	1950	EÚB A 1009/10
Tu-li tá hospoda tu bývá	111	Popovice	J. Polaček	1950	EÚB A 1009/233
Ty šumický kostelíčku	173	Šumice	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/219
U súseda dobrá voda	120	Břestek	J. Pavlica	1980	EÚB A 1348/s. 26
U Veselíčka teče vodička	36	Košíky	A. Brotan	1909	EÚB A 0014/5
Uderila jedna, uderila druhá	188	Uherský Brod-Těšov	Z. Kolařík, J. Jančář	1952	EÚB A 0764/s. 47
Uderiła jedna, uderiła druhá	66	Topolná	Z. Lapčíková	1991	EÚB A 1548
Uradili sa chasníci v jednej vesnici	28	Částkov	J. Čech	1956	EÚB A 0973/36
Uradili se mládenci v jedné vesnici	34	Traplice	M. Hrdý	1984	EÚB A 1548
Už sa na klášteře	222	Uherský Brod-Těšov	Z. Kolařík, J. Jančář	1952	EÚB A 0764/s. 46
Už sem sa vám, můj tatíčku, oženil	105	Částkov	J. Čech	1956	EÚB A 0973/41
Už sme všeccko vyzpívali	118	Břestek	J. Pavlica	1980	EÚB A 1348/s. 26
Už ten kováříček	223	Boršice u Blatnice	O. Hrabalová	1952	EÚB A 0957/26
V Brně je překrásný domeček	14	Kněžpole	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
V poli stojí hrušička	56	Salaš	V. Lísa	1911	SLPUH
V tem kunovském poli	157	Kunovice	J. Poláček	1952	EÚB A 1009/116
V téj hračovský hospodě	199	Hradčovice	A. Doufalík	1905	EÚB A 0019/s. 80
Ve Bzenci na rynku	125	Medlovice	L. Běťák	1965	EÚB A 1548
Velehrad je krásné město	224	Prakšice	Z. Jelínková	1971	EÚB A 1303/7
Velehradská věž je tenká	225	Slavkov	V. Lísa	1911	SLPUH
Vím já jeden hájiček borový	119	Bojkovice-Přečkovice	J. Černík	1922–1924	EÚB A 0814/390
Vydala matička	176	Velehrad	V. Lísa	1911	SLPUH
Vykúkala z okénečka	122	Staré Město	J. Čech	1956	EÚB A 0973/75
Vyletěla holubička	159	Dolní Němčí	F. Hrabal, O. Hrabalová	1952	EÚB A 0762/39
Vyletěla vlašťověnka	198	Drslavice	F. Dobrovolný	1954	EÚB A 1062/s. 2

Vyškovčiarov doma něni	195	Žítková	J. Kopunec	1948	EÚB A 1165/225
Vyškovec, polana	96	Vyškovec	J. Nečas	1954	EÚB A 0855/s. 92
Z druhéj strany za Moravú	52	Uherský Brod-Újezdec	Z. Kolařík, J. Jančář	1952	EÚB A 0764/s. 56
Za horama svítá	23	Břestek	J. Pavlica	1981	EÚB A 1348/s. 28
Za horama v lese	29	Hostětín	V. Střibrný	1932	EÚB A 1364/184
Za humnama, za dědinú	180	Veletiny	A. Prchlíková	1958	EÚB A 1548
Za našimi humny lúka široká	226	Strání	A. Doufalík	1905	EÚB A 0019/1
Zahrejte mně, muzikanti	166	Boršice	F. Sušil	1853– 1859	S III
Zamiloval sem si děvča černoooké	97	Pitín	J. Poláček	1950	EÚB A 1240/s.1
Zakokrhaľ kohút v koryčanskéj veži	68	Korytná	F. Tomek	1896	EÚB A 1178/69
Zasadil sem čerešenku v humně	17	Břilovice	F. Bartoš	1898	EÚB A 0958
Zazpívaj, kohútku	227	Záhorovice	Fr. Kyselková	1907	EÚB A 0496/9
Zazpívali sobě chlapci v Hostějově	155	Hostějov	J. Vaculík	1978	EÚB A 1548
Zdaleka já poznám takého frajéra	234	Hostětín	V. Střibrný	1938	EÚB A 1364/197
Zhusta, chlapci, zhusta	90	Uherské Hradiště-Sady	J. Pavlica	1980	EÚB A 1348/s. 13
Zle ste mja, mamičko	171	Suchá Loz	F. Sušil	1853– 1859	S III
Žáden neví, co ma bolí	64	Záhorovice	F. Kyselková	1907	EÚB A 0496/6
Život vojenský, život veselý	235	Košíky	A. Brotan	1909	EÚB A 0014/6

Zkratky:

EÚB – Etnologický ústav AV ČR, detašované pracoviště Brno

S III – Sušil, František: Moravské národní písně s nápěvy do textů vřaděnými. Brno: Karel Winiker, 1853–1859

SLPUH – Lísa, Valeš: Slovácké a lidové písně z Uher: Hradištska. Přerov: vl. nákl., 1911

SM – Slovácké muzeum v Uherském Hradišti

Rejstřík lokalit

Babice 205
Bánov 18, 31, 87
Bílovice 17, 86, 91, 92, 215
Bojkovice 63, 82, 93, 209, 229
Bojkovice-Bzová 15, 117, 214
Bojkovice-Krhov 202, 206
Bojkovice-Přečkovice 1, 119
Boršice 102, 166
Boršice u Blatnice 2, 144, 220, 223
Břestek 23, 118, 120
Březolupy 128, 147, 165, 210
Březová 129, 163, 164, 181
Buchlovice 83, 148, 231
Bystřice pod Lopeníkem 182, 194
Částkov 28, 105, 162, 230, 239
Dolní Němčí 55, 107, 159, 232
Drslavice 183, 198
Hluk 41, 94, 138, 212
Horní Němčí 3, 10, 137
Hostějov 155
Hostětín 29, 121, 233, 234
Hradčovice 47, 199, 208
Huštěnovice 196
Jalubí 4, 81
Jankovice 11, 116, 146
Kněžpole 14, 130, 175
Komňa 78, 98, 112, 156
Korytná 45, 67, 68, 75
Kostelany nad Moravou 77, 142
Košíky 36, 76, 235
Kudlovice 22, 73, 99
Kunovice 53, 54, 157, 184
Lopeník 44, 57, 58, 192, 218
Medlovice 125, 145
Mistřice 48, 74, 193
Mistřice-Javorovec 49, 236
Modrá 43, 50
Nedakonice 85
Nezdenice 51, 109
Nivnice 200, 201
Ořechov 69, 108, 168
Ostrožská Lhota 16, 70, 72, 167
Ostrožská Nová Ves 84, 126, 221
Ostrožská Nová Ves-Chylice 127, 197
Osvětimany 25, 35, 71, 103
Pašovice 19, 37, 104, 213, 219
Pitín 97, 158
Podolí 5, 88, 101
Polešovice 6, 141
Popovice 21, 110, 111
Prakšice 20, 46, 224, 237, 238
Rudice 30, 131, 133
Salaš 56, 100, 178
Slavkov 24, 179, 185, 225
Staré Město 7, 115, 122, 186
Starý Hrozenkov 59, 60, 139
Strání 140, 151, 226
Stříbrnice (25)
Stupava 62, 106, 191
Suchá Loz 134, 152, 171

Svárov 61
Šumice 173
Topolná 66, 132, 172
Traplice 34
Tučapy 65
Tupesy 38, 89, 149
Uherské Hradiště-Jarošov 39, 150, 153
Uherské Hradiště-Mařatice 26, 27, 154, 228
Uherské Hradiště-Míkovice 114, 160
Uherské Hradiště-Sady 90, 161, 240
Uherské Hradiště-Věsky 124
Uherský Brod 9, 12, 189
Uherský Brod-Havřice 8, 13
Uherský Brod-Maršov 79, 113
Uherský Brod-Těšov 80, 188, 222
Uherský Brod-Újezdec 52, 216
Uherský Ostroh (207)
Újezdec 169
Vápenice 42, 170, 174, 211
Vážany 135, 136
Velehrad 176
Veletiny 143, 180
Vlčnov 203, 204, 217
Vyškovec 40, 96
Vyškovec-Bošáčky 177
Záhorovice 64, 95, 187, 227
Zlámanec 32, 33, 190
Zlechov 123
Žitková 195

Rejstřík písní podle funkce a obsahu

Písně baladické	40, 52, 56, 106, 225, 232, 239
Písně fašankové	90, 161, 240
Písně hodové	196
Písně milostné	1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 25, 29, 31, 32, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 45, 47, 50, 52, 55, 57, 59, 61, 62, 64, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 80, 81, 83, 84, 89, 91, 92, 94, 97, 98, 99, 100, 101, 103, 107, 109, 110, 112, 113, 114, 115, 119, 120, 121, 122, 123, 125, 126, 128, 129, 130, 131, 132, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 146, 147, 148, 149, 151, 152, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 162, 163, 164, 165, 167, 173, 174, 175, 176, 178, 180, 181, 184, 187, 188, 191, 192, 193, 194, 195, 197, 198, 204, 206, 208, 210, 211, 212, 218, 220, 222, 224, 226, 227, 228, 230, 231, 233, 235, 237
Písně o vdavkách/ženění a manželství	7, 13, 22, 26, 38, 60, 63, 65, 86, 95, 100, 120, 130, 139, 171, 176, 180, 194, 220, 221, 222, 226
Písně pijácké	77, 93, 117, 118, 142, 209
Písně svatební	20, 21, 46, 68, 80, 104, 111, 124, 143, 153, 154, 203, 213, 216, 219, 238
Písně vojenské a rekrutské	4, 5, 12, 14, 17, 24, 27, 37, 53, 63, 74, 91, 92, 103, 105, 107, 121, 123, 125, 133, 151, 155, 181, 199, 205, 207, 210, 212, 215, 221, 223, 225, 235
Písně o zaměstnání	75, 117, 229
Písně žertovné	11, 13, 23, 28, 33, 34, 43, 54, 58, 69, 71, 78, 79, 80, 83, 96, 102, 108, 112, 118, 132, 136, 142, 144, 145, 150, 152, 156, 166, 169, 170, 177, 185, 186, 189, 190, 195, 202, 209, 214, 217, 229, 234, 236
Různé	2, 8, 9, 44, 48, 49, 51, 58, 85, 87, 88, 116, 135, 127, 168, 172, 179, 182, 183, 200, 201, 224

Nářeční slovníček

aldamáš	dožínková hostina s jídlem, pitím a tancem
banovat	želet, litovat
barouchat	mačkat, mrvit, dělat nepořádek, bořit
boškat	líbat
bylka	stéblo
cifrinový	zdobený
damín	hedvábná látka
formánka	povoznictví
galánka	milá
gatě	kalhoty
glej	pryskyřice na ovocném stromu
halena	dlouhý mužský kabát
handlit	obchodovat
hedbáv	hedvábí
hen	tam
hospoda	hospodyně
hrubě	velmi
hrubý	velký
chasa	svobodná mládež na vesnici, organizovala hody, fašanky ad.
chrbot	záda
kerchov	hřbitov
košiar	košár (přenosná ohrada)
lát	nadávat
legrút	rekrut, vojenský odvedenec
lem	jen
lopně	pleskne, poplácá
ludský	cizí; světem prošlý
marijánek	majoránka
miškář	zvěrokleštič
na gebeňu	na dluh

naglančený	naleštěný
nakarhat sa	poučit se nepříjemnou zkušeností
oblok	okno
ohánečka	hůl se slámou na konci označující, že určité místo je hájené
opálečka	ošatka
orkaf	střižní zboží (látka, sukno)
ouvrat'	souvratí, kraj pole, kde se oráč obrací
ožhralý	opilý
paták	starý měděný peníz
pokolísat	pohoupat
puadmistr	purkmistr (hlava obce, starosta)
putr	máslo
robic	dělat
sečka	řezanka
stryna	manželka otcova bratra
šajny	papírové peníze v době habsburské monarchie
šandár	žandár = četník
širúch	klobouk širák
šturmovat	troubit k útoku či na poplach
tengel	pšenice špalda
teprú	teprve
toral	tolar
trečav	bedněná nádoba na vodu
ujčina	manželka matčina bratra
viksovaný	naleštěný
vycúzená	vypitá
zabudnúc	zapomenout
zapinačka	klín, kolík k upevnění
zatykačka	závora
žalárm	zkomoleně žandár = četník

Zlínský kraj v lidové písni I

Okres Uherské Hradiště

Sestavili a redakčně připravili: Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer
Odpovědná redaktorka: Romana Habartová
Autoři textů: Romana Habartová, Lucie Uhlíková
Notosazba: Petr Číhal, Jan Káčer

Vydal Zlínský kraj,
Zlínský kraj, třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín
ve spolupráci s Etnologickým ústavem AV ČR, v. v. i.
Obálka a grafika: Metoda spol. s r. o.
Tisk: GRASPO CZ, a.s., Pod Šternberkem 324, 763 02 Zlín

Náklad: 1000 ks
První vydání
200 stran
2019

ISBN 978-80-87833-33-9

 Zlínský kraj

ISBN 978-80-87833-33-9